

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.8

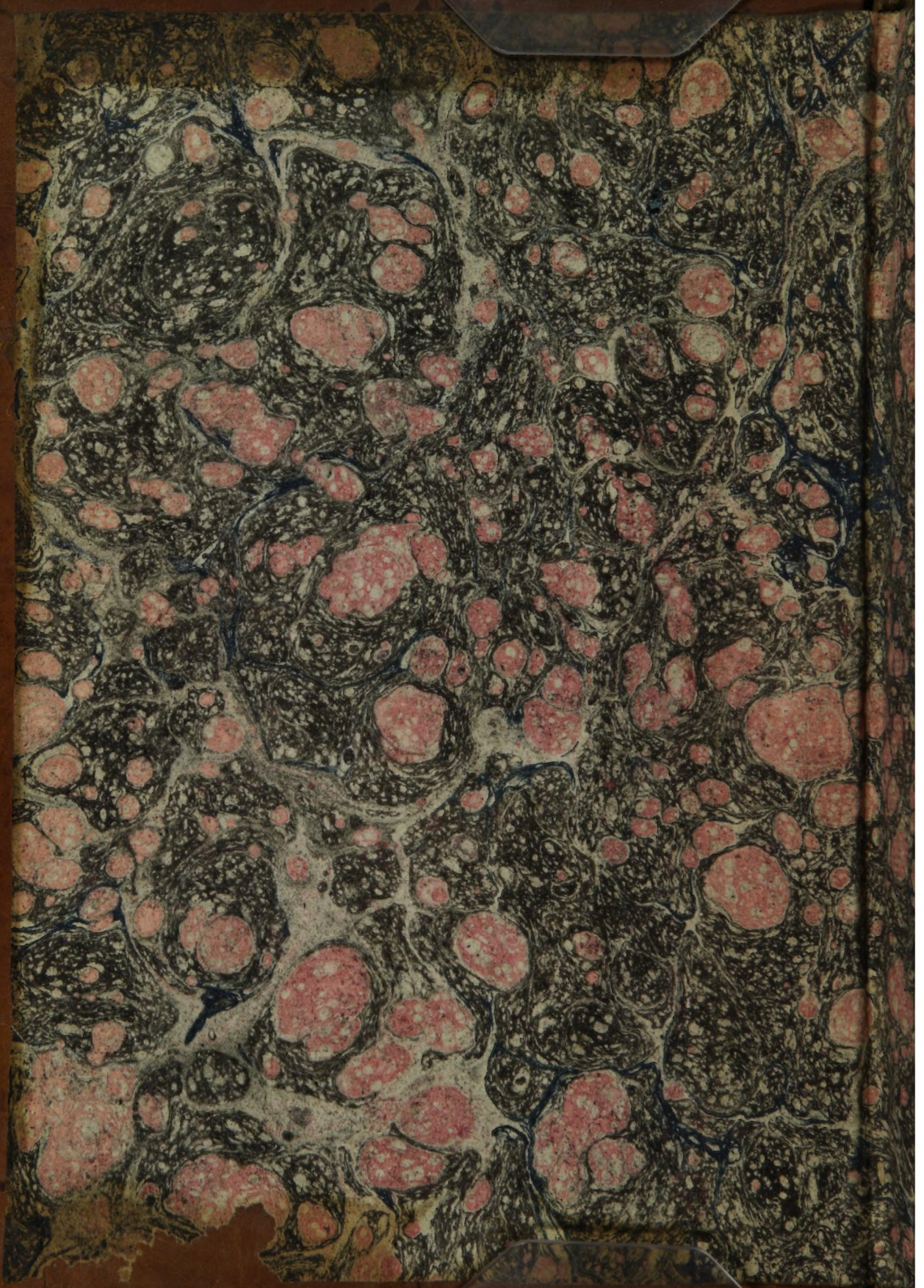
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.8

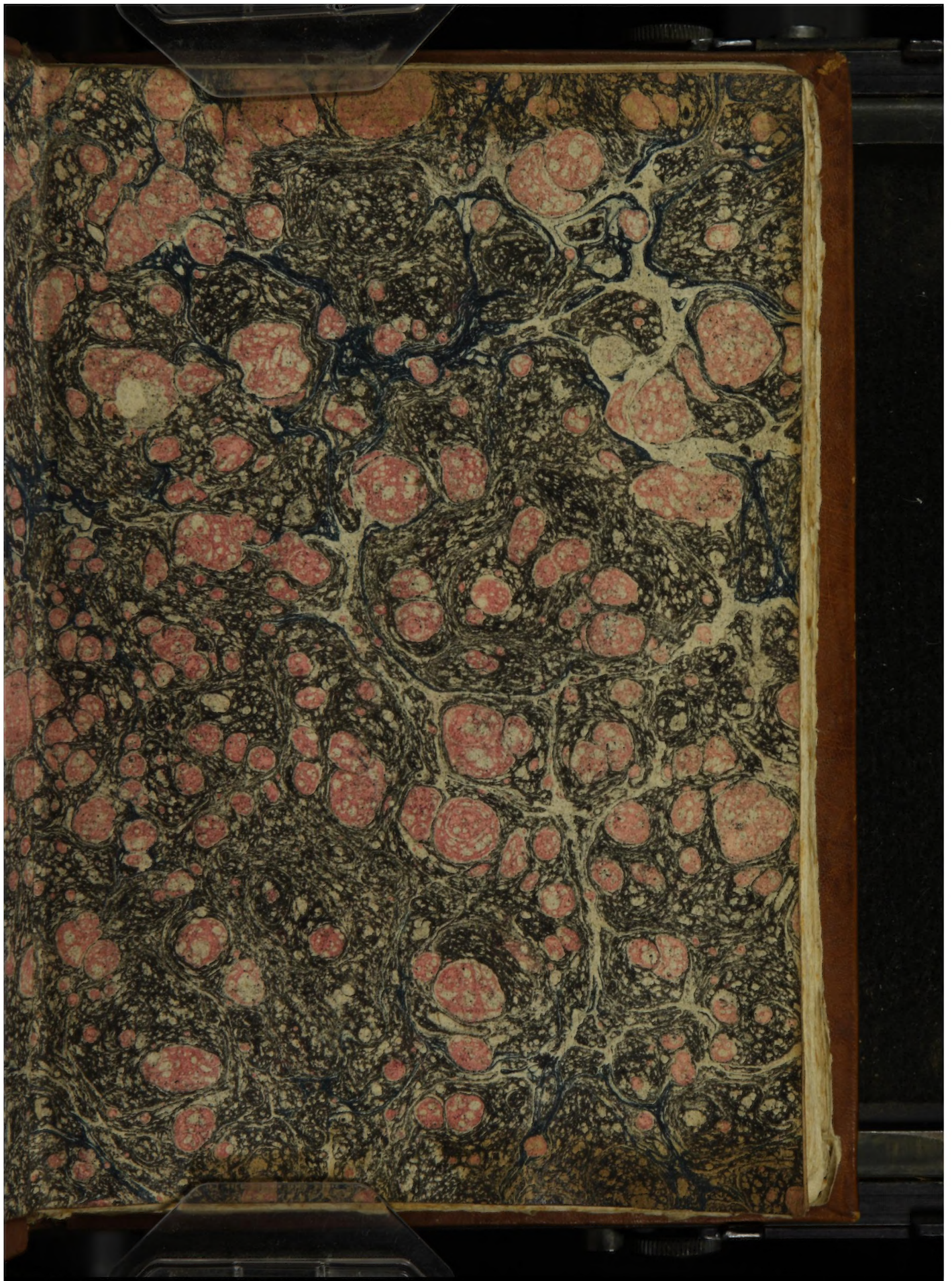

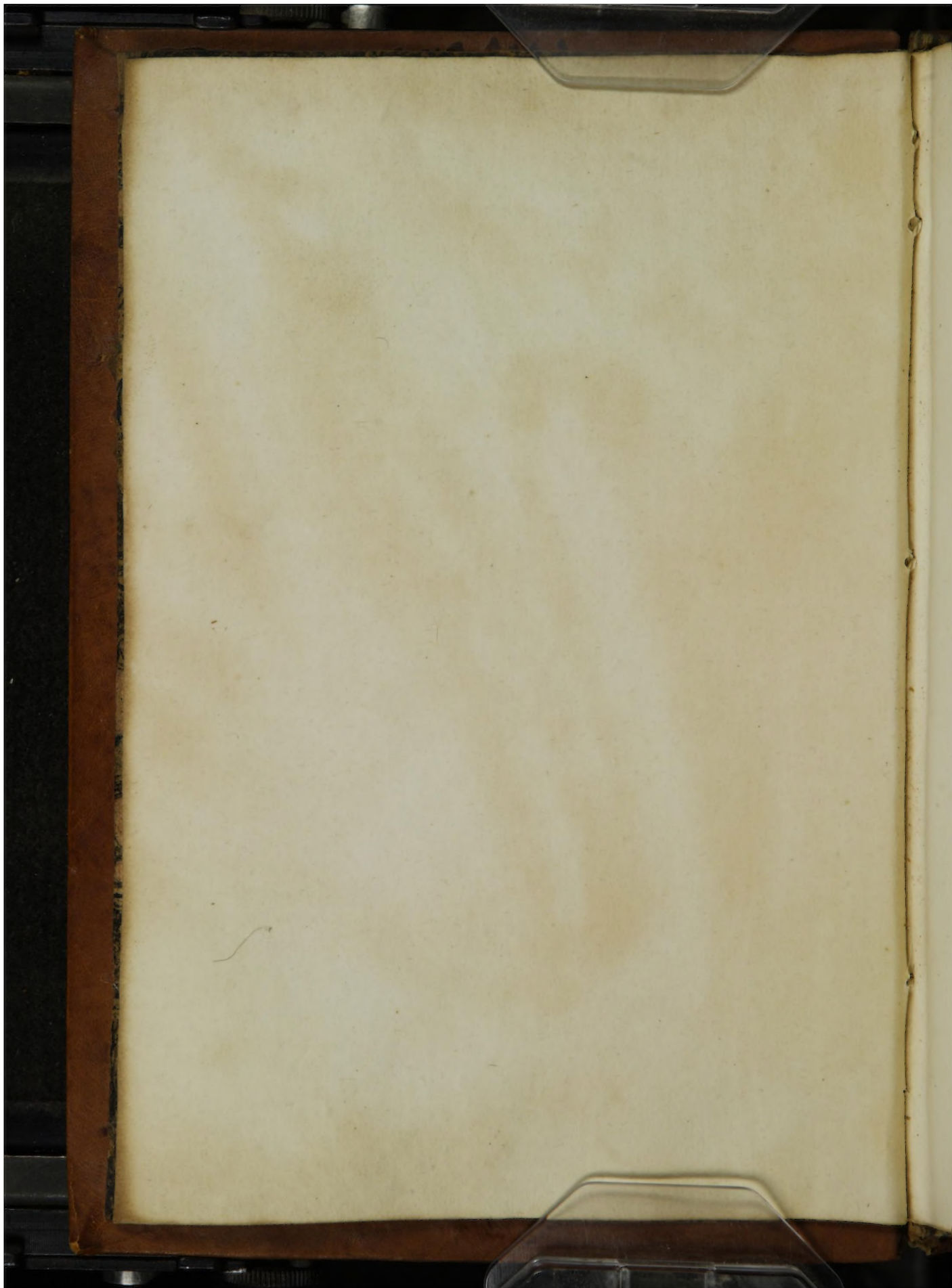
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.8

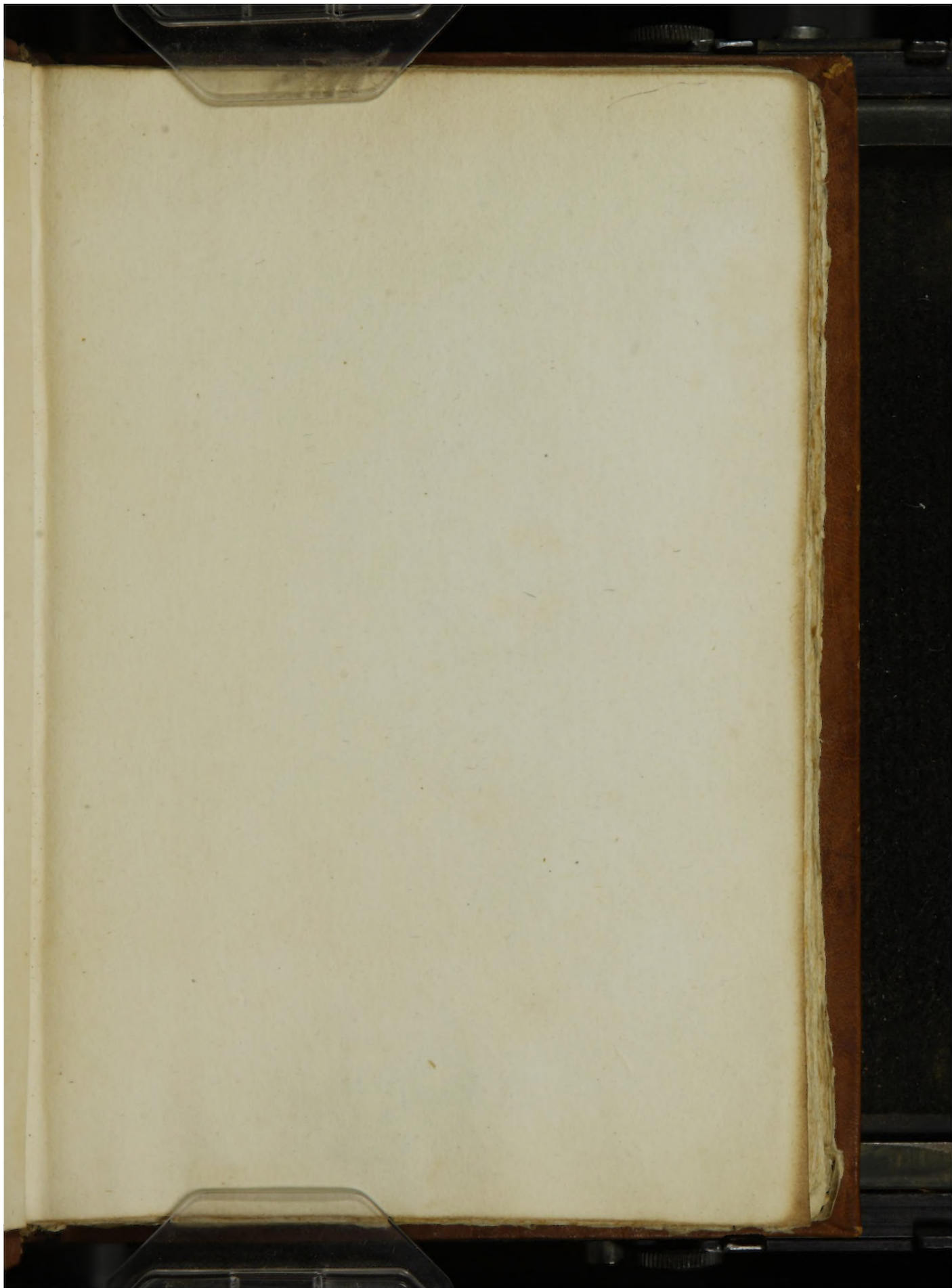

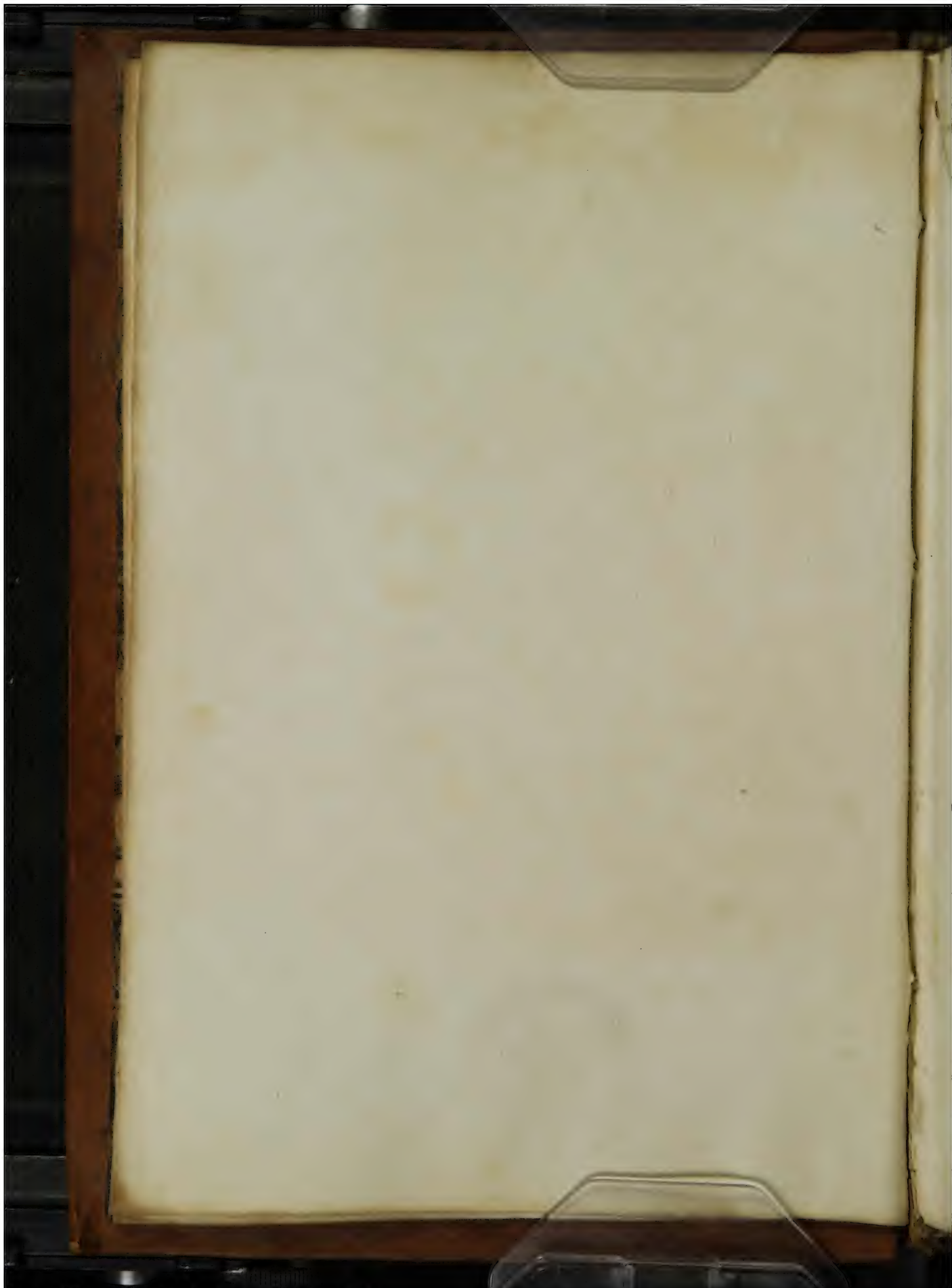
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.8

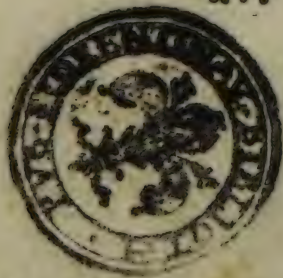

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΣ.

τυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ
 κρότῳ ἰερῷ. ἐν ᾧ πλῆθὺς μὲν καὶ ἄνθρωποι
 ἀναστῆματ' ἐθεωροῦμεν. ἐν ἐκείνῳ δὲ
 καὶ πῖμαξ τίς ἐμπροσθεν τοῦ μωῦ. ἐν ᾧ καὶ ἡ ἱερά
 φήτις ξένῃ. καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους. οὓς οὐ
 κινδυνάμεθα συμβαλὴν τίμας καὶ πότε καὶ
 παρ' οὐτω γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γε
 γραμμένον. οὔτε στατόπεδοι. ἀλλὰ περὶ
 βολος ἦν ἐν αὐτῷ. ἔχωμ' ἑτέρους περιβόλους
 δύο. τὸ μὲν μείζων. τὸν δὲ ἐλάττω. ἦν δὲ
 καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου. πρὸς
 δὲ τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν ἁλὺς ἐφω
 τισμένη. ἐνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πληθὺς τῶν
 Ἰουδαίων ἐωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς ἐσόδου τοῦ πρώ
 του πυλῶνος καὶ περιβόλου, ἴερων τίς ἐστὼς
 ἔμφασιν ἐποίησεν. ὡς προσελθόντων τῶν ἐσίωντων
 ὄχλῳ. ἀπρουμένων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας
 πρὸς ἀμύλους ἁλὺν χρόνον, πρὸς βύ
 τῆς τῆς παρεστῶς, οὐδὲν ἀνὸν πασχωτε ὡς ἐ
 μοι ἐφικ, ἀπρουμένων περὶ τῆς γραφῆς ταύτης.

αἱ

ὁ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων ἄλλοι ἴσασι τί ἤτε
αὕτη ἡ μυθολογία δύναίτο. οὐδὲ γάρ ἐστι
λιτῆκος ἀμάχημα· ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ἤ-
τε ἀφίκετο Δαῦρος· ἀνὴρ ἑμφρων ἢ δεινὸς πε-
ρὶ σοφίαν. λόγῳ δὲ ἢ ἔργῳ πυθαγόρειον τίνα
ἢ παρμενίδειον ἐζηλωκώς βίον. ὅς τοι τε ἰω-
ρὸν ἔτο καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ κρόνῳ· πό-
τερον οὖν ἐφην ἐγὼ ἢ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γίγνω-
σκας ἑωρακώς· ἢ ἐθαύμασά γε ἔφη αὐτὸν
ἥλυς χρόνον· νεώτερος γὰρ ὢν. ἥλλά ἢ σου
δαῖα διελέγετο· ἢ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθο-
λογίας, ἥλλά κίς αὐτὸν ἐκκρόμῳ διεξιόντος·
Πρὸς Διὸς τοίρην ἐφην ἐγὼ ἢ μή τις σοι μελ-
λη ἀσχολία τυγχάνῃ οὔσα· δειγέσθαι ἡμῖν·
παρὺ γὰρ ἐπιθυμούμεν ἀκούσαι τί ἤτε ἐ-
στὶν ὁ μῦθος· Οὐδεὶς φθόνος ὡς ξένοι ἔφη· ἀλλὰ
τουτί δι' ὑμᾶς ἀκούσαι· ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔ-
χει ἡ ἐξηγήσις· οἷόν τι ἔφην ἐγὼ· ὅτι ἢ μὲν προ-
σέξετε ἔφη ἢ συνοίσεσθε τὰ λεγόμενα, φρόμι-
μοι ἢ εὐδαίμονες ἔσεσθε· ἢ δὲ μή, ἄφρορες
ἢ κακοδαίμονες· καὶ πικροὶ ἢ ἀμαθῶς γε-
μόμενοι, κακῶς βιώσεσθε· ἔστι γὰρ ἡ ἐξηγήσις,

3
 εοικῶν τῷ τῆς σφιδῆος ἀνίγματι· ὃ ἐκείνη
 προὔβαλλετο τῷ ἀνθρώποις· ἡ μὲν οὖν αὐτὸ
 συρίκτις ἐσώζετο· ἡ δὲ μὴ συρίκτις ἀπόλλυτο
 ὑπὸ τῆς σφιδῆος· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐ-
 ξιγῆσεως ταύτης· ἡ γὰρ ἀφροσύνη τῷ ἀνθρώ-
 ποις σφίγγεσσι· ἀνίπτεται δὲ καὶ ταῖς· τί ἀ-
 γασθόν· τί κακόν· τί οὕτω ἀγασθόν οὔτε κακόν ἐ-
 στίμην τῷ βίῳ· ταῦτόν ἐστι μὴ τῆς συνίης· ἀ-
 πόλλυται ὑπ' αὐτῆς οὐκ ἴσα παρ' ὡς περὶ οὐκ ὑπὸ
 τῆς σφιδῆος καὶ αβρωγῆς ἀπέθνησκεν· ἀλλὰ
 κατὰ μικρόν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθαίρεται·
 κατὰ μέρος οἱ ἐπὶ τῇ μωρίᾳ παραδιδομένοι·
 ἀλλὰ δὲ τῆς γῆς ἀμάταλιν· ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀ-
 πόλλυται αὐτὸς δὲ σώζεται· καὶ μακάριος καὶ
 εὐδαίμων ἱσμεῖται ἐν παντί τῷ βίῳ· ὑμεῖς
 οὖν προσέχετε καὶ μὴ παρακούετε· ὡς ἡρά-
 κλεις ὡς δὲ μεγάλας πῖνας ἐπισυμίσαντες ἐμ-
 βέλκας ἡμεῖς ταύτῃ οὕτως ἔχουσιν· ἀλλ' ἔστι
 ἔφη οὕτως ἔχουσιν· οὐκ ἂν φθάνοις τοίμην δι-
 κηλοῦμενος ὡς ἡμῶν προσεξόμτων οὐ παρέρ-
 γως· ἐπὶ τῷ τῷ καὶ τὸ ἐπὶ τῇ μίᾳ τοιούτῳ ἐ-
 στίμην· ἀμαλαβὼν οὖν ῥαβδῶν πῖνας καὶ ἐκτρίψας

πρὸς τὴν γραφήν· ὁρᾶτε ἐφ' ἡτὸν περίβολον
 τον· ὁρῶμεν· ἥτο πρῶτον δὲ εἰδέμαι ὑμᾶς·
 ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος βίος· ἢ ὁ ὄχλος ὁ
 ἡλὺς ὁ παρὰ τὴν πύλιν ἐφωσῶς οἱ μέλλου
 ἥ εἰς ἡρῆναι εἰς τὸν βίον οὗτοι εἰσιν· ὁ δὲ
 γέρων ὁ ἄνω ἐστὶν ἔχωμ χάρτιν πῖν' ἐν τῇ
 χερὶ ἢ τῇ ἐτέρᾳ ὥς περ ἀκνύων τίς οὐτ' δαί
 μων καλεῖται· προστάτις δὲ τὴν εἰς ἡρῆναι
 νοῖς, τί δὲ αὐτοὺς ποιεῖμ' ὥς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς
 τὴν βίον· ἢ δὲ κνύει ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δὲ βα
 δίζειν· εἰσώζονται μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ· ποί
 αμ οὐκ ὁδὸν κλένει βαδίζειν· ἢ πῶς ἐφκμ' ἐγὼ
 ὁρᾶς εἰ περ παρὰ τὴν πύλιν θρόνον τίμα κεί
 μωνον κατὰ τὴν τὸν τοῦτομ· κατὸν εἰς ἡρῆναι
 ται ὁ ὄχλος· ἐφ' οὗ κατῆται γυμὴ πεπρασμέ
 νη τῷ ἡτῆ· ἢ πῖθανὴ φαιρομένη ἢ ἐμ τῇ χε
 ρὶ ἔχουσα ἡτῆριον τίς ὁρῶ· ἂν ἂν τίς εἰσιν αὐ
 τὴν ἐφκμ· ἀπ' αὐτῆς καλεῖται φησὶν· ἢ πᾶσις
 τοὺς ἀμθρώπους πλανῶσα· εἴτα τί πρᾶτ
 τὴν αὐτὴν τοὺς εἰς ἡρῆναι μένους εἰς τὴν βίον, ἢ
 τίς εἰ τῇ ἐαυτῆς δυνάμει· ἥτο δὲ, τίς εἰ τὸ
 ἡτ· πλάνη ἐφκμ' ἢ ἀγνοία· εἴτα τί· πῖοντ'

ἥτο φρενύεται ἰς τὸ βίον. πότερον οὖν παρὰ
τὸ πίνουσι τὸν πλάμον ἢ οὐ. πάντ' ὅτι
στὴν ἐφκ. ἀλλ' οἱ μὲν, πλῆθον οἱ δὲ, ἢ πῖον. ἐπὶ δὲ
οὐχ' ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθος τῶν γυναι
κῶν ἐταίρων πάντοδα πᾶς μορφᾶς ἐχουσῶν
ὁρᾷ. αὐταὶ τοῖνον δοξαί. ἢ ἐπιθυμία ἢ ἡδοναί
καλοῦνται. ὅταν οὖν ἰς φρενύεται ὁ ὄχλος
ἀναπιδῶσιν αὐταί, ἢ συμπλέκοιται πρὸς ἑ
κάστην. ἢ τὰ ἀπάγουσι. ποῖ δὲ ἀπάγουσιν
αὐτοὺς. αἱ μὲν, ἰς τὸ σώζεσθαι ἐφκ. αἱ δὲ, ἰς τὸ
ἀπολύσθαι διὰ τὴν ἀπάτην. ὡ δαιμόνιε ἄν
χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις. ἢ πᾶσαι γε ἐφκ
ἐπαπείλοισιν. ὡς ἐπὶ τὰ βέλτερά ἀξιοῦσι, ἢ
ἰς βίον ἐυδαίμονα ἢ λυσιπλόονα. οἱ δὲ, διὰ τὸ
ἀγροῖαν ἢ τὸ πλάμον ὃν πωπώκασιν παρα
τῆς ἀπάτης, οὐχ' εὐρίσκουσιν ποῖα ἐστὶν ἢ ἀ
ληθινὴ ὁδὸς ἢ ἐν τῷ βίῳ. ἀλλὰ πλανῶνται ἐι
κῆ, ὡς περ ὁρᾷς ἢ τοὺς πρότερον ἰς φρενο
μένους ὡς περιάγοντας ὅπην ἂν αὐταὶ δεκνύ
ωσιν. ὁρᾷ ἥτορ ἐφκ. ἀλλὰ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐ
στίν. ἢ ὡς περ τυφλή ἢ μαινομένη τίς εἶναι δο
κοῦσα, ἢ ἐς κῆρ ἐπὶ λίβου τίνος εἰρηφύλακα

6
λῆται μὲν ἐφ' ἑσὶ δὲ ὁ μόνον τυφλὸς
ἀλλ' ἢ καὶ μαυρομένη καὶ κωφὴ· αὐτὴ οὐκ ἔστι
τοῦ ἑσὶ· περιτρεφύεται πανταχοῦ ἐφ' ἑσὶ· καὶ
παρῶν μὲν ἀρπάζει τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἑτέροις
δίδωσι· παρὰ δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν ἀφαιρείται πα-
ραχρήμα ἢ ἀλάωκε καὶ ἀλλοῖς δίδωσι καὶ ἑσὶ καὶ
ἀβεβαίως· διὸ καὶ τὸ σκεῦος, καλῶς μὲν
τὴ φύσιν αὐτῆς· πόσις ὅτι ἐφ' ἑσὶ ἐγὼ· ὅτι ἐ-
στὶ στρογγύλου λίθου ἐστὶ κωφὴ· ἢ τὰ τῆς ἑσὶ
μαίνε· ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς οὐδὲ βεβαία ἐστὶ καὶ
παρ' αὐτῆς δόσις· ἐκ πτώσεως γὰρ μεγαλαὶ καὶ
σκληραὶ γίνονται ὅταν τις αὐτῇ πικρῶσιν· ὁ
δὲ ὄχλος ὁ πρὸς οὗτος ὁ περὶ αὐτὴν ἐστὶ κωφὴ
τί βουλεύεται· καὶ τίνες καλοῦνται· καλοῦνται
μὲν οὗτοι ἀποβούλευτοι· αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος
αὐτὴν, ἢ ἑσὶ· πῶς οὐκ οὐχὶ οὐ μοίαν ἔχουσι
τὴ μορφήν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὴν δοκοῦσι χαίρειν
οἱ δὲ ἀνυμνοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας· οἱ
μὲν δοκοῦντες ἐφ' ἑσὶ χαίρειν καὶ γὰρ αὐτῇ· οἱ
ἐλκρόντες τί παρὰ τῆς τύχης εἰσὶν οὗτοι δὲ
καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν· οἱ δὲ δο-
κοῦντες κλαῖν καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες ἐσὶ

παρ' ὧν ἀφείλετο ἃ δέδωκε πρότερον αὐ-
τῷ· οὗτοι δὲ πάλιν κακὴν τύχην αὐτῇ καλοῦ-
σι· τίνα οὐκ ἐστὶν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς· ὅτι οὐ-
τως οἱ μὲν λαμβάνουσιν χαίρουσιν· οἱ δὲ ἀφ-
βαλόντες, κλαίουσιν· ταῦτα ἔφη ἃ παρὰ τῶν
πληθὺς ἀνθρώπων, δοκεῖ εἶναι αἰατὰ· ταῦ-
τα οὐκ ἴμα ἐστὶ· πλοῦτος δὴ καὶ ἡ δόξα, ἡ
εὐφροσύνη, ἡ τέχνη, ἡ τυραννίς, ἡ βασιλεία,
ἡ τῶν ἄλλων ὅσα τοῖς τοῖς παραπλήσια· ταῦτα
οὐκ, ὡς δὲ ἐστὶν αἰατὰ· περὶ μὲν τούτων
ἔφη, ἡ αὐτῇ διαλεχόμενα· νῦν δὲ περὶ τῆς
μυθολογίας γινώμενα· ἔγωγε οὕτως· ὁρᾷς
οὐκ ὥς ἀνὰ παρέλθοις τὴν πύλιν ταύτην ἀνώτερον
ἀνὴρ περὶ βολὴν ἢ γυναῖκα· ἔγωγε τοῦ περιβο-
λέου ἐστὶν ἐκ κοσμημάτων ὡς περ αἰετᾶ
ραϊζώσας, ἢ μάλα· αὐτὰ τοῖς τοῖς ἢ μὲν ἀ-
κρασία καλεῖται· ἢ δὲ ἀσωτεία· ἢ δὲ ἀπλη-
στία· ἢ δὲ κολακία· τί οὐκ ὡς ἐστὶν αὐ-
τα· παρατιροῦσιν ἔφη τοὺς ἐλκρότας τί πα-
ρὰ τῆς τύχης· ἢ ταῖς· ἀναπιδῶσι ἢ συμ-
πλέκουται αὐτῶν· ἢ κολακέουσι ἢ ἀξιόουσιν
παρ' αὐτῶν μέμνην· λέγουσιν, ὅτι βίον ἔχουσιν

ἢ δὲ καὶ ἄφρονον· ἢ κακοπαθῆσαν ἔχοντα οὐ
δέξιαν· ἐὰν οὖν τις παθῇ ὑπ' αὐτῶν δόξα ἔχον
ἢ τῶν ἡδονῶν μέχρι μέμ τινος ἡδονῆς
καὶ ἢ μαιῇ διαρρίβῃ, ἕως ἀναγκαλίῃ τῶν ἁμ
θρωπῶν· ἢ τοῦ κέρτους ὅταν γὰρ ἀναμνήσῃ, αἰσθ
νεται ὅτι οὐκ ἡδίων· ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατὰ δόξ
τοῦ ὑβρίζοντος· δι' ὃ ἡ ὁταμ ἀναλώσῃ πάντα
ὅσα ἔλαβεν παρὰ τῆς τύχης, ἀναγκάζεται
ταύταις ταῖς γυναῖξιν δουλεύειν ἢ πάντῃ ὑπ
μένειν· ἢ ἀσχεμονεῖν ἢ ποιῆναι ἐνεκα τοῦ
ὅσα ἐστὶ βλαβερά· ὅσον, ἀφ' ἑωρδίν, ἱεροσυλίν,
ἐπιτορκίν, προδιδόναι, λκίζεσθαι, ἢ παλιν
ταῦτοις παραπλήσια· ὅταν οὖν πάντα αὐ
τὰ ἀφελίῃ, παραδίδονταί τῃ τιμωρίᾳ· ποῖα
δέ ἐστιν αὕτη· ὁρᾷς ὀπίσω τί αὐτῶν ἔφη ὥς περ
θυρίον μικρόν ἢ τόπον στενόν· τίμα ἢ σκιδρόν,
ἢ κούνην, ἢ γυναῖκα, ἢ ἀσχεραί, ἢ ἔνταρα, ἢ ῥά
καὶ ἡμφισμέναι δοκούσι συνείμαι, ἢ μάλα·
αὐταί τοίμην ἔφη ἢ μέμ τὴν μάστιγα ἔχου
σα, καλεῖται τιμωρία· ἢ δὲ τῶν κεφαλῶν ἐμ
τῶν γόμασι μὲν ἔχουσα, λύπη· ἢ δὲ τὰς ῥίχας τίλ
λασθαι ἐαυτῆς, ὁ δὲ λύνει· ὁ δ' ἄλλος οὗτος ὁ παρὰ

9
ἐκκὼς αὐταῖς δυσδύναις ἢ λωπίος ἢ γυμνός
ἢ μετὰ ταῦτα τίς ὁμοία αὐτῷ αἰσχροῦ ἢ λω
πὴν· τίς ἐστὶν ὁ μὲν ὁδυρμός καλεῖται ἔ
φη· ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἀγρυμμία· τούτοις
οὖν παραδίδόται ἢ μετὰ τοῦτ' συμβῶσι τῇ
μεωρούμενος· ἢ τα πάλιν ἐρταύσας ἐς ἑτε
ροῦ οἶκον εἰσπίπτει ἐς τὴν κακοδαιμονίαν· ἢ
ᾧ δωτὸν λοιπὸν βίον κατὰ σφέτη ἐν πάσῃ κα
κοδαιμονίᾳ ἀμὴν ἢ μετὰ νοῖα αὐτῷ ἀπὸ τῆς
τύχης συναντήσῃ· ἢ ταῖς γίγνεται ἐὰν ἢ με
τὰ νοῖα αὐτῷ συναντήσῃ· ἐξαίρετ' αὐτ' ἐκ τῶν
κακῶν ἢ συνίσκῃ αὐτῷ ἑτέρα μὲν δόξαν· ἢ ἐ
πίγρυμμία· τ' ἐς τ' ἀληθινὴν παιδείαν αἰου
σαν· ἅμα δὲ ἢ τῇ ἐς τ' φθόδο παιδείαν
καλὸν μένῃ· ἢ ταῖς γίγνεται· ἐὰν μὲν φθῇ
τ' δόξαν ταύτην προσδέξεται τ' ἀφίσταν
αὐτ' ἐς τ' ἀληθινὴν παιδείαν καθαρώς
ὑπ' αὐτῆς σώζεται· ἢ μακάριος ἢ εὐδαίμων
ίγνεται ἐν παρὶ τῷ βίῳ· ἢ δὲ μὴ πάλιν πλα
νᾷται ὑπὸ τῆς φθόδο δόξιας· ὅτ' ἢ ἀκλυστὸς
μέγας ὁ κίρδυρος ἄνθρωπος οὐτ'· ἢ δὲ φθόδο πα
δεία, ποία ἐστὶν ἐφ' ἡμῶν· οὐχ' ὁρᾷς τ' ἑτεροῦ

περίβολον ἐκείνον· ἢ μάλα ἔφην ἐγὼ· οὐκοῦν
 ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν ἑσοδον, γυνὴ
 τίς ἔστηκεν, ἢ δοκὴ πάνυ καθαρά ἢ εὐτα-
 κτός εἶναι. ἢ μάλα. Ταύτ' οἱ τοῖνυν οἱ πολλοὶ
 ἢ ἐκείνοι τ' ἀνθρώπων, παιδείαν καλοῦσιν·
 οὐκ ἔστι δὲ ἀλλὰ ψευδοπαιδεία· ἔφη· οἱ μὲν τοῖς
 σωζόμενοι ὁ πόταμ βούλωται εἰς τ' ἀλγίστην
 νὴρ παιδείαν ἐλθῆν ὥστε πρῶτον παραγίγνου-
 ται· πῶτον οὖν ἀπὸ οὗτος οὐκ ἔστιν ἐπὶ τ' ἀ-
 λγιστὴν παιδείαν ἀλίσσας· ἔστιν ἔφη· οὗτοι
 δὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔξω τοῦ περιβόλου ἀνὰ καμ-
 πτόν τ', τίμν' εἰσιν· οἱ τῆς ψευδοπαιδείας ἔ-
 φη ἐρασταὶ ἢ παῖτες μὲνοι ἢ οἰόμενοι μετὰ τῆς
 ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν. τίμν' οὖν
 καλοῦνται οὗτοι οἱ μὲν ποιηταὶ ἔφη· οἱ δὲ, ῥη-
 τοροὶ· οἱ δὲ, διαλεκτικοὶ· οἱ δὲ, μουσικοὶ· οἱ
 δὲ, ἀριθμητικοὶ· οἱ δὲ, γεωμέτραι· οἱ δὲ, ἀστρο-
 λόγοι· οἱ δὲ, ἡδονικοὶ· οἱ δὲ, περιπατητικοὶ· οἱ δὲ
 κριτικοὶ· ἢ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι.
 αἱ δὲ βυναικῶς ἐκείμαι αἱ δοκοῦσαι περίρ-
 χθιν ὁμοίαι τῶν πρώταις, ἐμ αἷς ἔφης εἶμαι τ' ἀ-
 κρυσίαν, ἢ αἱ ἄλλαι αἰ μετὰ τ' ἴσως εἰσιν, αὐ

Ταῖς ἐκδῆναι ἡσὶν ἔφη· πότερον οὖν ἢ ὥδε ἴς
ἡρῶνται· νῦν δὲ ἢ ὥδε· σπανίως δὲ καὶ
οὐχὶ ὡς περὶ ἐμὲ τῷ πρώτῳ περιβόλῳ· Πότε
ρον οὖν ἢ αἰδοῦναι; ναὶ ἔφη· ἔτι μὲν γὰρ ἢ
ἐν τούτοις τὸ πόμα οὐκ ἐπὶ παρα τῆς ἀπάτης
ἢ ἡ ἀρμολα μέμφει νῦν δὲ ἢ μετὰ τῆς γυναικὸς
Φροσύνης ἢ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῆς· οὐ γὰρ δό
ξα· οὐδὲν λοιπὴν κακία· μέχρις ἂν ἀγγιγνόμεν
τῆς ψευδοπειθείας· ἴσως ἴσως τὸ ἀληθὲς
νῦν ὁδὸν· ἢ πείσῃ τὸ τοῦτ' ἀκαταρκτικὴν δὲ
μαμιν· ἢ ἐκβάλλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσα ἔχ
ουσι· καὶ τὰς δόξας καὶ τὴν ἀγνοίαν· καὶ τὴν
λοιπὴν πᾶσαν κακίαν· τότε ἂν οὕτως σωθῇ
σονται· ὥδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψευδο
πειθείᾳ, ὃ δὲ ἔργῳ ἀφελύσσονται· ὃ δὲ ἐλ
λὲς αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν· ἐνεκα τοῦτ' ἵμα
θηματῶ· ποία οὖν αὐτῇ ἡ ὁδὸς ἐστίν, ἢ φέρ
ουσα ἐπὶ τῇ ἀληθινῇ παιδείᾳ· ὁρᾷς ἔφη· ἂν
νωτόπον τιμὰ ἐκδῆνορ, ὅπῃ δὲ οἷς ἐπικατοί
κῆς, ἀμὲν ἔρμος δοκῇ εἶναι· ὁρᾷ· οὐκοῦν ἢ θύ
ραν τίνα μικρὰν· ἢ ὁδὸν τίνα πρὸ τῆς θύρας
ἢ τίς οὐκ ἄλλο ὁχλᾷται· ἀμὰ πάντες ὀλίγοι γ

ρένονται, ὡς περ Δυσάρου τῆρος ἢ ραχέας
 ἢ περὶ ὧδους ἤ μαιδοκούσας. ἢ μάλα ἔφην
 Οὐκ οὖν ἢ βουρὸς τις ὑψηλὸς δοκῇ ἤ μαι. ἢ
 ἀναβασίς γεμὴ πᾶν. ἢ κρημνοὺς ἔχουσα
 ἔρθε κακῶν βαθεῖς. ὁρῶ. αὐτὴ τοίνυν ἔστι
 ἢ ὁδὸς ἔφκ ἢ ἀγῶσα πρὸς τὴν ἀλκρινὴν παι
 Δαίαν, ἢ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. ὅ
 κουν ἢ ἀνω γε πωρὶ τὸν βουνὸν ὁρᾷς. πῆρ
 μεγάλην ἢ ὑψηλὴν κύκλῳ ἀποκρημνον
 ὁρῶ ἔφην. ὁρᾷς οὖν ἢ γυναικας δύο ἐγκύας
 ἐπὶ τῆς πέρας λιπαρὰς ἢ ἐνυκτούσας τῷ
 σώματι. ἢ ὡς ἐκτετάκασιν τὰς χεῖρας προ
 θύμωσ. ὁρῶ. ἀλλὰ τίς καλοῦνται ἔφκ αὐ
 ται. ἢ μὲν, ἐγκρατῆα καλεῖται ἔφκ. ἢ δὲ
 καρτερία. ἔσσι δὲ ἀδελφαί. Τί οὖν τὰς χεῖ
 ρας ἐκτετάκασιν. οὕτω προθύμωσ. παρα
 καλοῦσιν ἔφκ τοὺς παραγίγρομέρους ἐπὶ
 τὸν τόπον θαρρῆν ἢ μὴ ἀποδιδίαν. λέγου
 σαι. ὅτι βριχὺ ἐπὶ δὲ καρτερῆσαι αὐτοὺς. ἢ τα
 ῖς ξουσίαν εἰς ὁδὸν καλὴν. ὅταν οὖν παραγέμω
 ται ἐπὶ τὴν πῆρ, πῶς ἀναβαίμουσιν. ὁρῶ γὰρ
 ὁδὸν φέρουσιν οὐ δὲ μίαν ἐπ' αὐτῇ. αὐταὶ ἀ

τὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίρουσι ἢ ἐλ-
 κουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἐαυτὰς· ἢ τα κελεύ-
 σιμι αὐτοὺς λιαναπαύσασθαι· ἢ μετὰ με-
 κρὸν διδῶσιν ἰσχὺν ἢ θάρσος ἢ ἐπαφί-
 λοντα αὐτοὺς κατασχῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινήν
 παιδείαν· ἢ δὲ κινύουσιν αὐτοὺς τὸ δόξον· ἢ
 εἰ καλὴ τε ἢ ὁμαλὴ ἢ εὐπόρευτος· ἢ καθα-
 ρὰ παντὸς κακοῦ· ὡς περ ὁρᾷς· ἐμφαίρει μὴ
 δῖα· ὁρᾷς οὐν ἔφη ἢ ἐμπροσθεν τοῦ ἄλλου
 ἐκείνου τόφου· τίνα· ὅς δοκεῖ καλὸς τε εἶναι ἢ
 λαιμωνοφθῆς· καὶ φῶτι φηλλῶ καταλαμπό-
 μενος· ἢ μάλα· κατὰ νοῦς οὐν ἢ ἐρ μέσσω
 τὴν λαιμωνοσ περίβολον ἔτερον ἢ πύλιν ἔτε-
 ραν· ἐστὶ οὕτως· ἀνὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος
 οὗτος· εὐδαιμόνων· οὐκ ἴηριον ἔφη· ὡς γὰρ δι-
 ἀρίβουσι μαι ἀρεταὶ πᾶσαι ἢ ἐν δαιμονί-
 α· ἢ ἐνέφην ἐγὼ· ὡς καλὸν τὸ τόφον εἶναι· ἢ
 κούν παρὰ τὴν πύλιν ὁρᾷς ἔφη ὅτι γυμνὴ τίς
 εἰ καλὴ ἢ κατὰ φύσιν· τὸ πρόσωπον· μέση
 δὲ καὶ κεκριμένη ἦδε τῇ ηλικίᾳ· γολήν δὲ
 χουσα ἀπλήν ἢ καλωπισμόν· ἔθηκε δὲ οὐ
 κὲ πὶ στρογγύλον λίθον· ἀμὲν πὶ τὴν ἀγῶνιν· αἰ

σφαλῶς καὶ μένδ· ἢ μετὰ ταύτης, ἄλλαι δὲ
 οἱ δόσι· θυλαίερας τινὲς δοκοῦσιν εἶναι, ἐμφαί
 νει οὕτως ἔχεν· Τὸ γὰρ τοίνυν ἢ μὲν ἐρτῶ μέ
 σω· παιδεία ἐστίν· ἢ δὲ, ἀλήθεια· ἢ δὲ, πειθώ·
 τί δὲ ἐσηκω ἐπὶ λίθῳ τετραγώνου αὐτῆ· σκ
 μέδον· ἐφί ὅτι ἀσφαλὴς τε ἢ βωβαία ἢ πρὸς
 αὐτὴν ὁ δὸς ἐστὶ τὸ ἀφικνουμένοις· ἢ τὸ διδο
 μένων ἀσφαλὴς ἢ δόσις τὸ λαμβάνουσι·
 ἢ τίνα ἐστὶν ἃ δίδωσιν αὐτῇ· θάρσος ἢ ἀφο
 βία ἐφί ἐκείνος· Ταῦτα δὲ τίνα ἐστὶν· ἐπὶ τῇ
 μετὰ τοῦ μετὰ ἀνὰ πρὶν ἀνὰ πρὶν παρὰ τὸν
 τῷ βίῳ· ἢ ἀκλῆς ὡς καλὰ ἐφί τὰ δῶρα· ἀλ
 λὰ τίνας ἐνεκεν, ἔξω τὸ περιβόλου ἐσηκεν οὐ
 τως· ὅπως τοὺς παραγενομένους ἐφί τῷ
 ρασείῃ ἢ πρὶν τὴν καθαρτικὴν δύναμιν
 εἴ ποτε καθαρῶσιν οὕτως αὐτοὺς ἐσαλγῇ
 πρὸς τὰς ἀρετὰς· πῶς τοῦτο ἐφί ἐγὼ· ὅ γὰρ
 συρίκμι· ἀλλὰ συρῆσις ἐφί ὡς ἂν, εἴ ποτε φι
 λοτίμως κάμνων ἐτύγχαμε πρὸς ἰατρὸν
 ἀνδρὴν που γινόμενος, πρότερον καθαρτικῶς
 ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, εἴ τα οὐ
 τως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρός εἰς ἀνάληψιν ἢ ὑγίαν.

κατέστησεν· ἡ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέειπεν· ταῦτα
 εὐλόγως ἀμείνων ἀπώλῃς ἐξώλετο ὑπὸ
 τῆς μόσχ. Ταῦτα συνίκεμι ἔφη· ἔγωγε τὸν
 αὐτὸν τοίνυν τρόπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παῖδα
 αὐτῆς, ὅταν τις παραγίγνηται, θεωρεῖν αὐτὸν· ἢ
 ἡρτίζει τῇ ἐαυτῆς δυνάμει ὅπως ἐκ κατὰ
 ρῆ πρῶτον καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα ὅσα
 ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦτα· τὰ ἀγνοίαν ἢ
 τὸν πλάνομεν ἐπεπώκει παρὰ τῆς ἀπά-
 τῆς· ἢ τὴν ἀλαζονείαν· ἢ τὴν ἐπίθυμίαν·
 ἢ τὴν ἀκрасίαμ· ἢ τὸν θυμὸν· καὶ τὴν φιλί-
 λαργυρίαν· ἢ τὰ λοιπὰ πάντων ἀνωπλή-
 ρων ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ· ὅταν οὖν κα-
 τὰρ τῆς αὐτῆς ἀφῇ· ἐν δὲ ἔφη
 πρὸς τὴν ἐπιθήμην· ἢ πρὸς τὰς ἀγασσάρας
 τὰς· ποῖας ταύτας· οὐχ ὅρεας ἔφη· ἔσω
 τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν· ὡς ἐν δὲ σδοκοῦ-
 σιν εἴμαι ἢ ἐν τακτοῖς· ἢ γολήμ· ἢ ὑφερομ· ἢ ἀ-
 πλῆμ· ἔχουσιν· ἐπὶ τὴν ἀπλάστοι· ἢ
 οὐδ' αὖτε καλλωπισμέναι ὡς περ αἱ ἄλ-
 λαι· ὅρῳ ἔφη· ἀλλὰ τίνες αὐτα καλοῦν-
 ται· ἡ μὲν πρῶτη ἐπιθήμη ἔφη καλεῖ-
 σθαι.

βί.

ται· αἱ δὲ αὖτις ταύτης ἀδελφαί, ἀνδρείκα
 ἢ δικαιοσύνη· καλοκαγαθία· σωφροσύνη· εὐ
 ταξία· ἐλευθερία· ἐγκράτεια· πρᾶξις· ὧ
 κάλλισται ἔφην ἔγωγε· ὡς ἐν μεγάλει ἐλπίδι
 ἐσμέν· ἐάν συνῆτε ἔφη ἢ ἐξ ἑνὸς περιποιή
 σθε ὧν ἀκούω· ἀλλὰ προσέειπεν ὡς
 μάλιστα ἔφην ἔγωγε· τί γὰρ οὐν ἐφισώ
 σθαι· ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὐ
 ται, τοῦ ἀπαγγεῖν· πρὸς τὴν μητέρα ἔ
 φη· αὐτὴ δὲ τίς ἐστιν· εὐδαιμονία ἔφη·
 ποία δὲ ἐστὶν αὐτή· ὁρᾷς τὸ δὸν ἐκκίνη
 ν· φέρουσιν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκκίνησθαι ἔστιν αἰ
 κρότησις τῶν περιβόλων πάντων· ὁρᾷς οὐ
 κουνεῖται τὸ προσωλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα
 εὐδαιμονίας τις κἀστὶν ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ· κα
 κοσμημένη ἐλευθέρως ἢ ἀπεριέργως· ἢ ἐ
 γεφανωμένη γεφάνω εὐαμνὴ πάνυ καλῶς
 ἐμφαίνει οὕτως ἔχει· αὐτὴ τοίμυ ἐ
 στὴν ἢ εὐδαιμονία ἔφη· ὅταν οὖν ὧδε
 τίς παραγένηται, τί ποιεῖ· γεφάρτοι αὐτὸν ἔ
 φη· τὴν αὐτὴν δύναμις ἢ εὐδαιμονία ἢ αἰ
 ἀλλὰ πᾶσαι ἀρεταί· ὡς περ τοὺς νικηκῆς

17
 τας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας· ἢ ποίους ἀ
 γῶνας νενίκηκεν αὐτὸς ἐφ' ἡν ἐγώ· τοὺς μεγί
 στους ἐφ' ἡ ταί μεγίστα θηρία· ἀ πρῶτον
 αὐτὸ καλὴν αἰσθάνειν ἐκόλαζε· ἢ ἐπὶ δούλῳ.
 Ταῦτα πάντα νενίκηκε· ἢ ἀπερρίψεν ἀφ' ἑ
 αὐτοῦ· ἢ κεκράτηκεν ἐαυτοῦ· ὥστε ἐκδὲ νῦν
 τούτῳ δουλεύει· κατὰ τὸ οὐτοσ' ἐκείνοισι
 πρῶτον· ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία·
 πάντ' ἢ ἐπιθυμῶ ἀκούσαι· πρῶτον μὲν ἐ
 φ' ἡ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸ μὲν πλανῶν· ἢ δ' δοκεῖ
 σοι θηρία ταῦτα εἶναι· ἢ ἡμεῖς γε ἐφ' ἡ
 ἐγώ· εἴ τα τὴν λύπην ἢ τὸν ὀδυρμόν· ἢ
 τὴν φιλαργυρίαν· ἢ τὴν ἀκράσιαν· καὶ τὴν λοι
 πὴν ἀπάσαν κακίαν· πάντων τοῦτο κρα
 τεῖ ἢ δ' κρατεῖται ὥς περ το πρῶτον· ὡ
 καλῶν ἔργων ἐφ' ἡ ἐγώ ἢ καμίστης ρίκης· ἀλ
 λ' ἐκεῖνο ἐπὶ μοι εἶπε· τίς ἡ δύναμις τὴν γε φά
 ν' ὡ ἐφ' ἡ γεφανοῦν αὐτόν· εὐδαιμονικὴ
 ὡραμίσκε· ὡ γεφ' ἡ γεφ' ἡ γεφ' ἡ γεφ' ἡ γεφ'
 με εὐδαίμων γίνεται ἢ μακάριος· ἢ δ' ἐ
 χ' ἐν ἑτέροις ταῖς ἐλπίδας· τῆς εὐδαιμο
 νίας· ἀλλ' ἐμὲ αὐτῷ· ὡς καλὸν τὸ ρίκμα λέ

β π

ρῆσ· ὅταν δὲ φεφάρῃ, τί ποιεῖ· ἢ ποιεῖ
 αἰζῆ· ἀγχοῖν αὐτὸ ὑπελαβούσαι αἱ ἀρεταὶ
 πρὸς τὸ τόπον ἐκείνον ὅθεν ἦλθε πρότερον
 ἢ ἀκνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκτὸς διακρίβοντας
 ὡς κακῶς ἢ ἀθλίως ζῶσι· ἢ ὡς μαυαγοῦσιν ἐν
 τῷ βίῳ ἢ πλατύνει ἢ ἀγοῖται κατὰ κεκρατῆ
 μένοι· ὡς περὶ ὑπὸ πολεμίων· οἱ μὲν ὑπὸ
 ἀκρασίας· οἱ δὲ, ὑπὸ ἀλαζονείας· οἱ δὲ, ὑπὸ
 φιλαργυρίας· ἑτέροι δὲ ὑπὸ κενοδοξίας· οἱ
 δὲ, ὑπὸ φέτερων κακῶν ἐξῶν οὐ δύναται ἐκλύ
 σαι ἐαυτοὺς τῶν δεινῶν οἷς δέδυνται· ὡς ἴσως
 γῆμαι ἢ ἀφικέσθαι ὦδε· ἀλλὰ παραπίον
 ται διὰ παντός τοῦ βίου· ἵτο δὲ πᾶσχεσι
 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν ἐν
 ρῆμ· ἐπελάβοντο γὰρ τὸ παρὰ τὴν λαιμονίαν πρὸς
 ταγμα· ὁρῶς μοι δοκεῖς λέγειν· ἀλλὰ ἢ ἵτο
 το πάλιν ἀγρῶ· διὰ τί δὲ κνύουσιν αὐτῷ τὸ
 ποῦ ἐκείνον αἱ ἀρεταὶ ὅθεν ἦλθε πρότερον
 ὅς ἀκριβῶς ἡδύ· ὅ δὲ ἡπίστατο ἔφη ὅθεν τὸ
 ἐκεί· ἀλλ' ἐνδοίαζε· ἢ διὰ τὴν ἀννοίαν ἢ τὸ
 πλάνον ὅρ· ἀνέπεσώκε, τὰ μὴ ὄντα ἀγα
 θὰ· ἐμύμιζεν ἀγαθὰ εἶναι· καὶ τὰ μὴ ὄντα

οὐκ ἀγχοῖν αὐτὸ
 ὑπελαβούσαι

ἢ κιν· ἀννοία

κακὰ, κακὰ. Διὸς ἢ ἔζη κακῶς, ὥς περ οἱ ἄλλοι
 οἱ ἐκ δὲ διατρίβοντ'. μὴ δὲ ἀπληφῶς τὴν ἐ
 πιτήμηρ τ' συμφερόμεν, αὐτὸς τὴν καλῶς
 ζῆ. ἢ τούτῃς θεωρεῖ ὡς κακῶς πράττεισιν. ἐπὶ
 δ' αὖ οὐμ θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ ἢ τοῦ βα
 δίζει. ὅπου αὖ βούληται ἐφκ. παρταχοῦ ἰάρ
 ἐστὶν αὐτῷ ἀσφαλῆα ὥς περ τὸ κωρύκιον ἀν
 ῥον ἔχοντι. ἢ πανταχοῦ οὐ ἀνέφικταις πάν
 τα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλῆ
 ας. ὑποδέξομαι γὰρ αὐτὸν ἀσμέμως, πάντας
 κατὰ περ τὸν ἰατρόμοι πασχοῦντας. τὸ
 τερον οὐμ κακῆμας τὰς γυναικας ἀς ἐφκ. ζῆ
 ρία εἶναι, δέ κ' ἐπὶ φοβέται μή τι παρταχῇ ὑπ' αὐ
 τ'. οὐδὲ μὴ δὲ διοχληθῇσεται οὐτε ὑπὸ
 ὀδύνῃς, οὐτε ὑπὸ λύπῃς. οὐτε ὑπ' ἀκρασί
 ας, οὐτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὐτε ὑπὸ πωνί
 ας. οὐτε ὑπὸ ἄλλου κακοῦ οὐ γενός. ἀπαντ'
 γὰρ κυριεύει. ἢ ἐπ' αὐτῷ παρταχῇ ἐπὶ τῶν πρώτω
 ρον αὐτὸν λυποῦντ', καθαλπερ οἱ ἐχιδνηκτοί.
 τὰ γὰρ θηρία διήκου πάντας τοὺς ἄλλους κα
 κοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείρους οὐ λυ
 ποῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς ἔχει.

απολαμβάνω.
 μείρο, μείρο.

vide Balaam in
 1.º K.º 1.º 1.º

ντες

καὶ ἔτορ δ' ἐν λυπῇ διὰ τὸ ἔχεν ἀντίφαρ-
 μακόν· καλῶς ἔμοι δοκεῖς λείψαν· ἀλλ' ἐπὶ τῷ
 ἴο μοι ἔπε· τίμως εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκ-
 θυν ἀπὸ τῷ βουνοῦ παραγίγνασθαι· καὶ οἱ μὲν
 αὐτὶ ἐξεφαρμωμένοι ἐμφασίμ ποιοῦσιν· ἐν
 φροσύνης τῆρος· οἱ δὲ ἀξεφαρμῶται· οἱ μὲν ἀ-
 πεγνωσμένοι· καὶ τὰς κνήμας ἢ τὰς κεφα-
 λὰς δοκοῦσι τωρίφθαι· κατέχονται δὲ ὑπὸ
 γυναικῶν τῆρων· οἱ μὲν ἐξεφαρμωμένοι, οἱ σε-
 σωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν· ἢ εὐφραί-
 νονται ἰεὺς χυκόντες αὐτῆς· οἱ δὲ ἀξεφάνῳται, οἱ
 μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας ἀ-
 νακαμπτουσι· κακῶς καὶ ἀβήως διακίμε-
 μοι· οἱ δὲ ἀποδωδελιακόντες, ἢ ἀναβεβηκόντες
 πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακαμπτουσι
 καὶ πλεῶνται ἀνοδία· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ
 μετ' αὐτὸ ἀκολουθοῦσαι, τίνας εἰσὶν αὐταί·
 λυπαί· ἐφ' ἧ καὶ ὀλύναι· ἢ ἀθυμίαι· ἢ ἀδοξί-
 αι· ἢ ἀγνοίαι· πάντα κακὰ λέλθουσιν αὐτὰς
 κολουθῆν· νῆ δὲ πάντα ἐφ' ἧ πακολυθού-
 σιν· ὅταν δὲ οὗτοι παραλέωνται εἰς τὸ πρῶ-
 τὸν τωρίβον πρὸς τὴν ἡλυπαλῆσαν· ἢ τὸ ἀ

κρασίαν, ὅχι αὐτοὺς αἰτῶνται· ἀλλ' ἐνθάδε
 κακῶς λέγουσι καὶ τὴν παιδείαν καὶ τοὺς ἐκεί-
 στω βαδίζοντες, ὡς ταλαίπωροι καὶ ἀγριοὶ ἴσσι
 καὶ κακοδαίμονες, οἱ τὸ βίον τὸν παρ' αὐτῶν
 ἀφελισθόντες, κακῶς ζῶσι καὶ οὐκ ἀφελυσσῶσι
 τὸ παρ' αὐτῶν ἀγαθόν· ποῖα δὲ λέγουσιν ἀ-
 γαθὰ εἶναι· τὴν ἀσωτίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν·
 ὡς εἴ ποτε ἐπὶ κεφαλαίου· τὸ γὰρ ἐνὶ
 χεῖρσιν ἀποσκήματ' ῥόπον, ἀπολαύσιν με-
 γίστων ἀγαθῶν κηρύττει εἶναι· αἱ δὲ ἐτῶ-
 ραι γυναῖκες αἱ ἐκείθεν παραγιγνόμεναι ἰλα-
 ραί τε καὶ γελῶσαι τιμῶσιν καλοῦνται· δοῖται
 ἔφη· καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς
 ἐσθλοὺς πρὸς τὰς ἀρετάς, ἀνακαμπί-
 σιν ὅπως ἐτέρους ἀγάγωσι καὶ ἀναπείλω-
 σιν ὅτι ἐν δαίμονες ἤδη γεγονασὶν οὐς τότε
 ἀπὸ ἡγεγον· πότερον οὐκ ἔφη ἐγὼ αὐταὶ
 εἶσω πρὸς τὰς ἀρετάς ἐσπορεύομαι· ἔφη
 οὐ· ὅ γὰρ ἐμέϊς δοῖαν ἐσπρένυσθαι πρὸς τὴν
 ἐπιστήμην· ἀλλὰ τὴν παιδείαν παραδιδόμα-
 σιν αὐτοὺς· εἴ ταύτην παιδείαν παραλαβ-
 ῆν, ἀνακαμπήσουσιν αὐταὶ πάλιν ἀμύσσειν

αἱ δὲ γυναῖκες αἱ ἐκείθεν
 παραγιγνόμεναι ἰλα-
 ραί τε καὶ γελῶσαι
 τιμῶσιν καλοῦνται·

ξεῖσαι ὥς περ αἱ νῆδ' τὰ φορτία ἐξελόμε
 ναι πάλιν ἀνακάμπτουσι· ἢ ἄγων τῆρως
 γυμίζονται· ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δο
 κῆς ἔφην ἐκγεῖσθαι· ἀλλ' ἐκείνο οὐδέ πω ἤ
 μιν ἀνέλωκα, τί προστάτῃ τὸ δαιμόμιον
 ἢ ἴσθ' ἡρώμε μοις ἴσθ' ἢ βίον ἡρίην· θαρρῆν
 ἔφην· διὸ ἢ ὑμεῖς θαρρῆτε· πάντα γὰρ ἐξήν
 σομαι καὶ οὐδέ μ' παραλείψω· καλῶς λέ
 γης ἔφην ἐγὼ· ἐκτείρας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν
 ὀράτε ἔφην τὴν γυναῖκα ἐκκλίνουσαν, ἢ δοκῇ τυφλή
 τις εἶναι· ἢ ἐπὶ λίθῳ στρογγύλῳ ἐτάμαι· ἢ ἢ ἄρ
 τὴν μὲν εἶπεν ὅτι τύχη καλεῖται· ὀρώμεν·
 ταύτην κωλύει ἔφην μὴ πιστεύειν· ἢ βέβαιον μὴ ^{πρὸς τὴν}
 δὲν πιστεύειν· μὴ δὲ ἀσφαλὲς ἔχῃν ὅ, τι ^{ἀποκρίνεται}
 παρ' αὐτῆς λάβῃ· μὴ δὲ ὡς ἰδέσθαι καλεῖται·
 οὐδέ μ' γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελῆσθαι
 καὶ ἑτέρῳ δίδόναι· ἢ ἡλᾶκίς γ' ἢ τοῦ ἔωθε
 ποιεῖν· καὶ διὰ ταύτην οὐμ' ἢ αἰτίαν κελεύ
 εἰ πρόσ τ' αὖτις αὐτῆς δόσθαι, ἢ τῶν γίγνε
 σθαι· ἢ μήτε χαίρειν ὅταν δῶ· μήτε ἄβυ
 μῆν ὅταν ἀφέλῃται· ἢ μήτε φέγειν αὐτὴν
 μήτε ἐπαινᾶν· ὃ δὲ μ' γὰρ ποιεῖ μετὰ λοχίον·

μου. ἀλλ' ἴκῃ ἢ ὥς ἐτυχε πάντα. ὥς περ πρό-
 τωρον ἡμῖν ἔλεξα. διὰ τὸ οὖν τὸ δαιμόνιον
 κελεύει μὴ θαυμάζειν ὅτι ἂν, πρὸς τὴν αὐτήν.
 μὴ δὲ γίγνωσθαι ὁμοίους τῷ κακῷ ῥα πω-
 ταίς. ἢ γὰρ ἐκείνοι ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύ-
 ριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσιν. ἢ ἰδί-
 ον μοιζουσιν ἢ μάλιστα ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται ἀ-
 γαμακτοῦσι. καὶ διὰ τὸ οἰοῖναι περὶ τῶν αὐτῶν. οὐ
 μνημονεύοντες ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θε-
 ματα. ἐφ' ὧ δὲ ἐκωλύθη τὸ θέμενον πάλιν κο-
 μίσσασθαι. ὥς ἀπὸ τῶν τοῖνυρ κελεύει ἔχειν τὸ
 δαιμόνιον. ἢ πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς δόσιμ. ἢ
 μνημονεύειν ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἢ τύχην.
 ὥστε ἂν δέδωκεν ἀφωλέσθαι, ἢ ταχέως πάλ-
 λιν δοῦναι ἢ ἀλλὰ πλάστια. αὐτῶν δὲ μόνον ἀ-
 φωλέσθαι ἂν δέδωκεν. ὁ μόνον δὲ ἀλλ' ἢ τὰ
 προὔπαρχοντα. ἂν τοῦν διδῶ κελεύει λαμβά-
 μιν παρ' αὐτῆς ἢ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχον-
 τα πρὸς τὴν βεβαίαν ἢ ἀσφαλῆ δόσιν.
 ποίαν ταύτην ἐφημέρω. ἢν λήψονται πα-
 ρὰ τῆς παιδείας, ἢν διασωθῶσιν ἐκεί.
 αὐτὴ οὖν τίς ἐστίν. ἢ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἐφ' ἣ

τ^ο συμφερον^{ος} η^ς ασφαλ^{ος}ης λ^οσις και^ς βε^{βαι}
 βα^ια η^ς αμεταβλητο^ς· φ^ωυγ^{ει}ν ο^{υν} κ^ελευ^ε
 συντόμ^{ως}ω^ς π^ρος τα^υτ^ης· και^ς ο^{τε}τα^ς ε^λθ^ωσι
 π^ρος τ^{ας} γ^{υν}αι^κας· εκ^{ει}νας α^ς η^ς π^ρο^{τε}ρον δ^ε
 η^ν· ο^{τι} ακ^ρασ^{ια} η^ς η^δυ^{πα}ρ^α κα^λου^νται·
 και^ς εν^{τε}υ^θω^ς κ^ελευ^ε συν^{το}μ^{ως}ω^ς α^πα^ρα^γη^ς
 ο^υαι· η^ς μ^η π^ισ^{τε}υ^{ει}ν μ^η δε^ε τα^υταις μ^ηδε^ρ·
 ε^ως α^ν π^ρος τ^ης φ^υλο^γο^υ παι^δια^ς α^φικ^ων^{ται}·
 κ^ελευ^ε ο^{υν} α^υτοις χ^ρον^{ον} τ^ινα^ς εν^δια^φι^ναι· η^ς
 λα^βει^ν ο^{τι} α^ν β^ου^λω^νται πα^ρα^υτ^{ης} ω^ς π^ρο^ς
 ε^φο^διο^ν· δ^ε τα^ς εν^{τε}υ^θων α^πι^εμαι π^ρος τ^ης α^λ
 λ^ηθ^ινη^ς παι^δια^ς εν^{το}μ^{ως}· τα^υτ^εστι^ν α^ν
 π^ρο^ς α^ντ^ης το^ν δ^{αι}μ^ον^{ιον}· ο^ς τ^ις το^ιν^{υν} πα^ρα^ν
 τα^ς τ^ις πο^ιει^ν· η^ς πα^ρα^κου^{ει} α^πο^λλ^υται κα^κο^ς
 κα^κω^ς· ο^ς μ^εν δ^η μ^υθ^{ος} ω^ς ξ^ενοι ο^ν εν^τω^ι π^ι
 να^κι το^ιου^{το}ς η^μι^ν ε^{στι}ν· δ^ε δ^η τ^ις π^ρο^ς τ^ης
 θ^εα^ς πε^ρι^ς εκ^ας^{του} του^τ· ο^υδ^{εις} φ^θε^ρο^ς· ε^ν
 γ^ω γ^ω μ^ιμ^ν φ^ρα^σω· κα^λω^ς λε^γει^ς ε^φη^{με}
 γ^ω· α^λλ^α τ^ις κ^ελευ^ε α^υτου^ς το^ν δ^{αι}μ^ον^{ιον} λα^β
 β^{ει}ν πα^ρα^τη^ς φ^υλο^γο^υ παι^δια^ς· τα^υτ^εστι^ν α^ν δο^{κει}
 ευ^χρη^σα^ναι· τα^υτ^{ου}ν τ^ινα^ς ε^{στι}· γ^ρα^μ
 μα^τα ε^φη^{με} η^ς τ^ης α^νων μα^θη^{μα}τ^α α^ν η^ς π^λα^ν

23
των φησιν. ὥσαρὲι χαλίνου τίνος δύναμις ἔ-
χειν τ' νέοις, ἵνα μὴ δὲ ἕτερα περισσῶνται·
πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν ἢ μέλλοις
ἔχειν πρὸς τ' ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὐ· ἀνά-
γκη μὲν οὐδὲ μία ἔστι· χρήσιμα μὲν τοῖς ἐστί-
πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλου-
ται ταῦτα. οὐθὲν ἄρα λείψεται ταῦτα χρήσιμα ἔ-
ναι πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἀνδρας· ἔστι γὰρ
ἢ ἀπὸ τοῦ τ' βελτίους γενέσθαι· ὅμως δὲ οὐ
κ' ἀχρηστα κακὰ μὲν ἐστίν, ὡς γὰρ δι' ἐρμηνέως συ-
μβάλλομεν τὰ λεγόμενα πρὸς τὸ ὅμως μὲν τοῖς
γε· οὐκ ἀχρηστον ἦν ἡμᾶς ἢ αὐτοὺς τ' φωνὴν αὖ-
κριβεστέραν ἔχειν ἢ πῶς συνήκαμεν· οὕτως ἢ ἀ-
πὸ τοῦ τ' μαθημάτων δὲ κωλύσθαι γενέ-
σθαι. πότερον δ' οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μα-
θηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τ' αἰσίων
ἀνθρώπων; πῶς μέλλουσι προέχοντες
δ' ἀμφαίνωνται ἢ παύκμενοι περὶ ἀλυσίων ἢ
κακῶν ὡς περὶ ἢ οἱ αἰσίοι· καὶ ἐπὶ κατέχον-
ται ὑπὸ πάσης κακίας· οὐδὲν γὰρ κωλύει
δέναι μὲν βράμματα ἢ κατέχειν τὰ μαθημα-
τα πάρτα· ὁμοίως δὲ μέγιστον ἢ ἀκρατῆ

εἶναι. ἢ φιλάργυρον. ἢ ἀδίκον. ἢ προδοτικόν.
 καὶ τὸ πέρασ' ἀφρονά. ἀμέλεια ἧλλούσ' τοι
 οὐτούς ἐστιν ἰδῆν. πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν.
 ἔφη δὲ τὸ βωλτίους ἀνδρας γενέσθαι, ἐν κακίᾳ
 τοῦ τῶν μαθημάτων. ὁ δὲ αὖτε φαίνεται
 ἐκ τούτου ὁ λόγος. ἀλλὰ τί ἐστιν ἐφ' ἡμῶν
 τὸ αἴτιον. ὅτι ἐν τῷ δαδτέρῳ περιβόλῳ, διαρρί-
 βουσιν ὥς περ ἐπίζουσιν πρὸς τὴν ἀλκιμῆν
 παιδείαν. ἢ τί τῷ ὠφελὲς αὐτοὺς ἐφ' ὅταν
 ἧλλοῦς ἐστιν ἰδῆν παραγιγνομένου ἐκ τῆς
 πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς ἀκрасίας καὶ
 τῆς ἄλλης κακίας ἐς τὸν ῥίτον περίβολον,
 πρὸς τὴν παιδείαν τῆς ἀλκιμῆς. οἱ τοῦτου σ-
 τούτους μαθηματικούς παραλάττουσιν. ὥστε
 πῶς ἐπὶ προέχουσιν. ἀρα ἢ ἀκινετότεροι ἢ
 δυσμαθέστεροί εἰσιν. πῶς ἔφην τὸ ἐγὼ ὅ-
 τι ἐν τῷ δαδτέρῳ περιβόλῳ, ἐκ μὲν ἄλλο.
 ὁ προσποιούμενός γε ἐπίστασθαι, οὐκ οἶδασιν
 ἕως δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δύξιν. ἀκινήτους
 αὐτοὺς ἀναγκάζειν εἶναι πρὸς τὸ ὄρμασθαι πρὸς τὴν
 ἀλκιμῆν παιδείαν. εἴτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁ-
 ρᾷς. ὅτι ἢ αἰδοῦναι ἐκ τοῦ πρώτου περιβό-

λυγροὶς ἡρεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥς τω ὅτι
 οὐτοὶ ἐκώμων βελτίους ἐσὶ· εἴ μὴ καὶ τοῦ
 τοῖς συνῆ μωταμέλεια καὶ παρὰ τῶσιν ὅτι ὁ
 παιδείαν ἔχουσιν· ἀλλὰ φεδο παιδείαν δι-
 ῖν ἀπατῶναι, οὕτω διακείμενοι, οὐκ ἀνῆρτα
 σωθῆναι. καὶ ὑμεῖς τοῖς ὡς ἐξέροι ἐφῆ· εἰ μὴ
 οὕτως ποιεῖτε καὶ ἐμὲ διατρέβητε τοῖς λεγο-
 μένοις μέχρις ἂν ἐξὶν λαβῶν. ἀλλὰ περὶ τῶν
 αὐτῶν ἡλλάκις δὲ ἐπισκοπῶν καὶ μὴ δια-
 λήψην. τὰ δὲ ἄλλα παρὰ τὰς ἡγήσασθαι, δὲ
 δὲ μὴ οὐδὲν ὄφελος ἔσται ὧν μὲν ἀκούετε·
 ποιήσομεν. ὅτι δὲ ἐξηγήσασθαι ὥς ὅτι
 ἀγαθὰ ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἀνθρώποι πα-
 ρὰ τῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλῆθύν
 τὸ εὐδοξεῖν, τὸ τέκμα ἔχειν, τὸ μὴ ἀμνηστῆσαι
 τὰ ὅσα τοῦτοῖς παραπλήσια, καὶ πάλιν τὰ ἐ-
 ναντία πῶς οὐκ ἐστὶ κακά, πάντες ἡμεῖς πα-
 ρὰ δόξον καὶ ἀπίστον δοκῶν λεγόμενον· ἀγε
 τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἐφῆ ἀνῆρτα εἶναι τὸ φαινόμε-
 νον περὶ ὧν ἂν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω ὅ-
 τι ἐφῆν ἐγώ· πότερον οὐ καὶ κακῶς τίς
 ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν; οὐ μοι δοκῶ ἄλλα

κακὸν ἔφην ἐγὼ. πῶς οὖν ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ
 ζῆν ἔφη. ἔπειτα τοῦτω ἐστὶ κακόν. ἐπὶ τῷ μέν
 κακῶς ζῶσι κακόν μοι δοκεῖ εἶναι. τὸ δὲ κα-
 λῶς ἀθάτον. καὶ κακὸν ἄρα λέγεται τὸ ζῆν
 ἢ ἀγαθὸν εἶναι. ἔγωγε. μὴ οὖν ἐπιβα-
 ρως λέγε. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πράγμα καὶ
 κακὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὦ
 φέλιμον ἢ βλαβερόν ἀν εἶναι. ἢ αἰρετόν ἢ φθ-
 κτ' ἅμα αἰεὶ. ἀπίθανον μὲν. ἀλλὰ πῶς
 εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ὡς ἀμύψαρχοι, κακόν τι ὑ-
 πάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστίν. ἀλ-
 λ' οὐ τὸ αὐτὸ ἔφη κακόν ὑπαρχει τὸ ζῆν τῷ κα-
 κῶς ζῆν. ἢ οὐ σοι φαίνεται. ἀμέλει οὐ δέ-
 μοι δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τοιοῦτον ζῆν δὲ κακόν
 ἐστίν. ἐπεὶ εἴη κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς κα-
 κόν δὲ ὑπῆρχον. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχον
 ὅπερ ἐστὶ κακόν. ἀλλ' ἡ μοι δοκεῖς λέγειν. ἐ-
 πὶ τοιοῦτον ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν ἢ
 τῷ κακῶς ζῶσι ἢ τῷ καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὕτω
 ἀγαθόν εἶναι τὸ ζῆν οὔτε κακόν. ὥς περ οὐ
 δὲ τὸ τέμνειν ἢ καίειν ἐν τοῖς ἀρρωστοῦσί μιν
 εἰς νοσηρόν. ἢ ὑγιανόν. οὐκ οὐκ οὕτω ἢ ἐπὶ

29
ἔτι ζῆμι ἐστὶ ταῦτα· σὺ τοίνυν οὕτως θεωρε
σον πότῳρον ἀνθρώποις ζῆν κακῶς, ἢ ἀφελανδὺν
καλῶς ἢ ἀμδρωίως. ἀφελανδὺν ἐγώ γε κα
λῶς· ὁκοῦν δὲ τὸ ἀποθαμδὺν κακὸν ἐστὶ
πὲρ αἰρωτῶτερόν ἐστι· ἡλλὰ κισ τὸ ἀφελαν
δὺν ἔτι ζῆμι· ἐστὶ ταῦτα· οὐκοῦν ὁ αὐτοῦ λό
γος ἢ περὶ τῆς ὑγιαίναν ἢ μοσδὺν· ἡλλὰ κισ γὰρ
οὐ συμφέρει ὑγιαίναν· ἀλλὰ τὸ ὑμαντίον· ὅταν
ἢ περὶ τὰς τοιαύτη· ἀλλὰ κισ λέγει· ἀγε
δὴ σκετῶμεθα ἢ περὶ τῆς πλουτῆν οὕτως·
ἐλθεωρῆν ἐστὶν ὡς ἡλλὰ κισ ἐστὶν ἰδὲ ὑπάρ
χομὶά τιμι πλούτον· κακῶς δὲ ζῶντα ἔτομι ἢ
ἐθλίως· μὴ δία ἡλλοῦς γε· οὐκοῦν οὐδὲ μ
τούτοις ὁ πλούτος βοκθῆ ἐς τὸ ζῆν καλῶς·
οὐ φαίμεται· αὐτοὶ γὰρ φαύλοὶ εἰσι· οὐκοῦν τὸ
σπουδαίους εἶμαι οὐχ ὁ πλούτος ποιεῖ ἀλλὰ ἢ
παιδεία· ἐκός γε· ἐκ τούτου ἄρα ἔλθῃ
τοῦ ὁ πλούτῳ ἀγαθὸν ἐστὶν εἶπερ οὐ βοκθῆ
τοῖς ἐχέσιμ αὐτοῖς ἐς τὸ βελτίους εἶναι·
φαίνεται οὕτως· οὐ δὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοισι
πλῆτῖσι ὅταν μὴ ἐπίσταται πλούτῳ χρῆ
σθαι· ὁκοῦν μοι· πῶς οὖν τούτῳ ἀμ τις κρι

μη ἀγαθὸν εἶμαι· ὁ ἥλλακίς οὐ συμφέρει ὅ
 πάρχην· οὐδαμῶς· οὐκοῦν ἐμὲν τις ἐπίστα
 ται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, ἢ ἐμπείρωσιν
 βιώσκειν; ἀλλὰ μή, κακῶς· ἀλλὰ γὰρ ἡμῶς
 δοκῶς ἔστι λέγειν, ἢ τὸ σύμολον δὲ τὸ πῆ-
 μαρ ταῦτα ὡς ἀγαθὰ ὄντα· ἢ ἀτιμάζειν ὡς
 κακὰ· ἔστι τὸ ταραττον τοὺς ἀνθρώπους
 ἢ βλάπτειν, ὅταν τιμῶνται ἢ οἰοῖται διὰ τοῦ
 τῶν μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν· ἢ πάνθ' ἡ-
 μένως πρᾶττειν ἕνεκα τοῦ^{εχ}· ἢ τὰ ἀσβεβῆτα
 ταῖς δοκούντα εἶμαι· ταῦτα δὲ
 τάσχεσι διὰ τὸ ἄγα-
 θοῦ εἶναι.

71
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ
ΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΕ
ΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕ-
ΟΥΣ ΠΩΣ ΑΝ ΕΞ ΕΛΛΗΝΙ
ΚΩΝ ΩΦΕΛΟΙΝΤΟ ΛΟΓΩΝ

ολλά με τὰ παρακαλῶντά ἐστι
συμβελύσαι ὑμῖν ὡπαίδες ἀβέλ-
ητα ἴμαι κρίνω· ἢ ἀξυνοῖσιν ὑμῖν
ἐλομένοις πεπίσκα. Τό τε γυναι-
κίας οὕτως ἔχει· ἢ τὸ διὰ πολλῶν ἡλικιῶν
μαῖσθαι πραγμάτων· καὶ μὲν ἢ τὸ τῆς ψάμ-
τα παιδεύουσας ἐπ' ἀμφω μετὰ βολῆς, ἵκα-
νως μετὰσχῆν, ἐμψρόν με εἶναι τ' ἀνδρω-
πύων· πεποίηκεν· ὥστε τοῖς ἀρτί κα-
ρῖσταιμένοις τὸν βίον, ἔχειν ὡς περὶ ὁλὸν τ'
ἀσφαλεσάτην ὑπὸ ἀκνυρῶν· τῇ τε παρὰ τῆς
φύσεως οἰκφότητι· ἐνδύς μετὰ τοὺς γομέας
ὑμῖν τυγχάνω· ὥστε μή τ' αὐτὸς ἐλαττόν·
τὴ πατέρων ἐννοίας νέμεθ' ὑμῖν, ὑμᾶς δέ τε
νομίζω, ἢ μή τι ὑμῶν διαμαρτάνω τῆς γνώ-

κρινόμεν· ἥτο δὴ καὶ διδάξω· ἐν τῇ ἐλῶν
 ἡμῖς ὡπαίδας· οὐδὲν γὰρ χρῆμα παρ' ἡ
 πᾶσι τ' ἀνθρώπινον βίον ἥτορ ὑπολαμ
 βάνομεν· οὐτ' ἀγαθόν τι μομίζομεν ὅλως· οὐ
 τὸ νομάζομεν· ὃ τ' συντέλειαν ἡμῖν, ἀχρί
 τούτῃ παρέχεται· αὐκουν προγόνων περιφα
 νειαν· ἡκίσχυν σώματος· ἡ κάμνος· ἡ μέγεθος·
 οὐ τὰς παρὰ πάντων ἀνθρώπων τιμάς· ἡ
 βασιλείαν αὐτ'· οὐχ' ὅτι ἂν εἴποι τίς τῶν ἀν
 θρωπίνων μέγα· ἀλλ' ὅτι δὲ εὐχῆς ἀξίον κρῖ ἡ δὲ
 νομεν· ἡ τοὺς ἔχοντας ἀποβλέπομεν· ἀλλ' ἐπὶ
 μακρότερον προίμεν ταῖς ἐλπίσι· ἢ πρὸς
 ἑτέρῃ βίου παρασκευὴν ἀπαντα πράτ
 τομεν· ἃ μὲν οὖν ἀν' οὐρανῷ πρὸς ἥτον ἡ
 μῖν· ἀγαπᾶμεν τε ἡ διώκῃ παρ' ἡμῖν ἀέμεν χρῆ
 ναι φαιμέν· τὰ δ' οὐκ ἐξικνούμενα πρὸς ἐκείνους
 ὡς οὐδὲν ὅς ἀξία παροράν· τίς δὲ οὖν οὗτος
 ὁ βίος ἡ ὅπως· ἡ ὅπως αὐτὸν βιωσόμεθα·
 μακρότερον μὲν ἢ κατὰ τ' παρούσαν ὁρμὴν
 ἐφικέσθαι· μετ' ὅρων δὲ, ἡ κατ' ὅμας ἀκρο
 ατ' ἀκούσαι· γοσοῦτο μὲν εἰ πῶς, ἡ κανῶς αὐ
 ἴσως ὑμῖν ἐνδεχάμεν, ὅτι πᾶσαν ὁμοῦ τ'

ἀφ' οὗ γεγόμασιν ἀνθρώποις ἰσὺς λόγῳ τις συλ
 λαβὼν ἢ ἔς ἐμ' ἀφροίσας ἐνδυμορίαμ· ὃ δὲ
 πλλοτῶ μέρε' ἢ ἀγαθῶν ἐκείρων ἐνρήσθ
 παριστο μέμνη· ἀλλὰ πλῆθ' ὅτ' ἐν ἐκείροις ἐ
 λαχίς δ' τὰ σὺμπαντα· τῶν τῆδε καλῶν
 κατὰ τ' ἀξίαν ἀφωσκότα· ἢ καὶ ὅσον σκιά
 ἢ ὅμαρ τ' ἀβλήτικῶν ἀπλάττωται· μάλλον
 δὲ, ἵνα οἰκδοτέρῳ χρήσωμαι παραδείματι·
 ὅσω ψυχὴ τοῖς πᾶσι πῆμιώτερα σώματος·
 τοσοῦτον ἢ τ' βίωμ' ἐκείρων ἐστὶ τὸ δια
 φορον· ἔς δ' ἡ τοῦτ' ἀγασσι μέρειροι λόγοι· δι' α
 πρὲρ τ' ἡμᾶς ἐκ παιδείων τ' ἕως γε μὴν ὡ
 πὸ τῆς ἡλικίας ἐπακούειν τ' βάζδης τῆς δια
 μοίας αὐτ' ὅχ' οἶόν τε, ἐμ' ἐτέροις οὐ πᾶμτι
 διωσκόσι· ὥσπερ ἐμ' σκιάς πῖσι καὶ κατό
 π' τοῖς τῶ τῆς ψυχῆς ὅμματι τέως προγου
 μναζόμεθα· τοὺς ἐν τ' ἰακτικῶις ἰατρὸς μελέ
 τας ποιοῦ μέμους μιμούμενοι· οἳ γὰρ ἐν χερσ
 νομίαις ἢ ὀρχήσωσι, τ' ἐμ' πείριαν κίτσα με
 νοι, ἐπὶ τ' αἰσῶν τ' ἐκ τῆς παιδείας ἀπλάτ
 νουσι κέρδης· ἢ ἡμῖν δὴ οὖν ἀγῶμα προκεί
 αται πάντων ἀγῶν μάλιστα νομίζεμεν χρῆ

ὡς, ὅτι οὐ πάντα ποιῶντες ἡμεῖς. ἢ ἤρνη
 τέον ἔς δύναμιν ἐπὶ τ' τοῦτ' παρασκευ
 ἡν. ἢ ποιηταῖς ἢ λογοποιοῖς καὶ ῥήτορσι. ἢ
 πᾶσι ἀνθρώποις ὁμιλητέον. ὅθεν ἂν μέλ
 λει πρὸς τ' τῆς ψυχῆς ἐπὶ μέλειαν ὠφέλειαν
 τις ἐσώσεται. ὡς περ οὐμ οἱ διδασκοιοὶ παρα
 σκεύασαν τ' πρότερον, θραπέαις πῶσιν ὁ
 τί ἤρτ' ἂν, ἢ τὸ δεξιόμενον τ' βαφὴν. οὕτω τὸ
 ἄμθος ἐπάγλυσιν ἂν τε ἀλουργέας. ἂν τε τί ἔτε
 ρον ἢ. τ' αὐτ' δὴ ἢ ἡμεῖς τρόπον. ἢ μέλλον
 ἀνέκωλπι πρὸς ἡμῖν, ἢ τ' καλοῦ παραμέλειαν
 δόξα, τ' ἔξω δὴ τοῦτοις προτελεσθέντων,
 τινὲς καὶ τ' ἱερῶν ἢ ἀφ' ῥήτων ἐπακου
 σόμεθα παιδευμάτων. καὶ οἷον ἐμύδα τι τ'
 ἡλίον ὁρᾶμεν διατέμν' οὕτως αὐτὸ προσβα
 λούμεν τῷ φωτὶ τὰς ὀφθας. ἢ μὲν οὐμ ἐρί
 πῖς καὶ οἰκείότης πρὸς ἀλλήλους τ' λόγοις,
 προὔργει ἂν ἡμῖν αὐτ' ἢ γυνῶσις γέμοιτο. ἢ
 δὲ μὴ, ἀλλὰ τό τε παραλήλητα γέντασ. καὶ τα
 μαρτὴν τὸ διάφορον. ὅ μικρὸν ἔσ βαβαίωσιν
 τ' βελτίορος, τίμι μέμῃσι ἢ παρὰ κάσας τ'
 παιδύστωρ ἐκείραμ, τῆς ἐκόνος ἂν τύχης.

ἡ πλ καθ' αὐτὸ φυτοῦ οἰκίᾳ μὲν ἀρετῇ, τῷ
 καρπῷ βρύει ὡραία. φέρει δὲ τίνα κόσμον ἢ
 φύλλα τ' κλαδοὺς περὶ σφόδρα. οὕτω δὲ
 καὶ ψυχῇ, προηγουμένως μὲν καρπὸς ἢ ἄ
 ληθῆς. οὐκ ἀχαρί γε μὴν. δὲ τ' βύραθεν
 σοφίαν περιβεβλησθαι. οἷον τίμα φύλλα, σκέ
 πειν τὸ τῷ καρπῷ. ἢ ὅτι οὐκ ἄωρον παρὰ
 χόμενα. λέγεταί τοι ἢ Μωϋσῆς ἐκείνος. ὁ
 πάνυ. οὐ μέλιτον ἐστὶν ἐπὶ σοφία παρὰ πᾶ
 σιν ἀνθρώποις ὅμοια τοῖς αἰγυπτίων μαθη
 μασιν. ἐπὶ μαρμασάμενος τ' διανοίαν. οὕτω
 προσελθὲν τῇ θεωρίᾳ τ' ὄντος. παραπλε
 σίως δὲ τούτῳ καὶ τ' κάτω χρόμοις. τ' σο
 φὸν Δαμιῆλ ἐπὶ βαβυλωνίους φασὶ τ' χαλδῆ
 ων σοφίαν μάλα μαθόντα. τότε τ' θεῶν ἀφ' αὐ
 αῖ παιδιδματ'. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἀχρηστον
 ψυχῆς μαθήματα. τὰ ἔξωθεν ἀνταῦτα. ἢ
 καρῶς φηται. ὅπως το μὴν. αὐτ' μεθεκτέον
 ἡμῖν. ἐξῆς ἂν εἴη λέγειν. Πρῶτον μὲν οὖν τ'
 παρὰ τ' ποιητῶν. ἴσα ἐν τεύθειν ἀρξωμαι. ἐ
 πὶ παρ' ἰοδαποὶ τίμεις εἴσι. μὴ πᾶσιν ἐφω
 ξῆς προσέχων τ' νοῦν. ἀλλ' ὅταν μὲν, τὰς τ'

ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξις ἢ λόγος ἡμῖν διωξί
 ωσιν. αἵ αὖ πάντες ἢ ἐκ λουρῶν ἢ ὅτι μάλιστα
 πῶς ῥά οἱ τοιοῦτους εἶναι. ὅταρ δὲ ἐπὶ μο
 χθηροῦς ἀδρας ἐλθῶσι. τῇ μίμησιν ταύτῃ δὲ
 φαῦλόν ἐπιφραστομέγας τὰ ἥτα. ὅχ' ἡττον ἢ
 ο. τ' ὁδυστεῖα φασὶν ἐκείνοι. πρὸς τὴν σφρήνωσιν τὰ
 μέλκ. ἢ γὰρ πρὸς τοὺς φαύλους τὸ λῶσιν συ
 νήθηα. ὁ δὲ τίς ἐστὶν ἐπὶ τὰ πράγματα. δι
 ὅ δ' ἡ πάση φυλακῇ τὴν ψυχὴν ἱερκτέον. μὴ
 διὰ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς παραδεξάμενοι
 τὴν λάθωμεν τὴν χερῶν. ὥς περ οἱ τὰ δὴ κηλῆ
 ρία μετὰ τῶν μελίτοσ προσιέμενοι. οὐ τοί
 νυν ἐπαινεσόμεθα τοὺς ποικίλους. ὅλοιδο
 ρομένους. ὅσκιω πόντας. ὅκέρω πτας. ἢ μεθύον
 τας μιμνέμενους. ὅχ' ὅταν ῥα πέλῃ πλε
 θούση ἢ ὠδῶσ' ἀρμμέναις. τὴν εὐδαιμονίαν
 ὀρίζονται. πάντων δὲ ἡκιστα περὶ θεῶν. τί δι
 αλεγόμενοις προσέξομεν. ἢ μάλα δ' ὅταν
 ὡς περὶ πλῶν τε αὐτὴ διωξίωσι. καὶ τοῦτ'
 οὐ δὲ ὁμονοούντων. ἀδελφός γὰρ δὴ παρ' ἐκεί
 νοις διαγασσάτ' ἐπὶ πρὸς ἀδελφόν. καὶ γομῆς
 πρὸς παῖδας. ἢ τούτοις αὖτις πρὸς τοὺς τε

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 Φ. δὲ ἴδωσιν ἡδὴ χλῆτ'
 ἐκείναι κακὰ.
 πᾶσα πύλη ἐν τῇ
 δυνάμει πρὸς κορυφῇ

κόντας πόλεμος ἐστὶν ἀκήρυκτος· μοιχῆς δὲ
 θεῶν· ἢ ἐρώτας· ἢ μίξας ἀπαφαιδόν· ἢ ταύ-
 τας μάλιστα τὰς τοῦ κορυφαίου πάντων ἢ
 ὑπ' αὐτὸν Διὸς· ὡς αὐτοὶ λέγουσιν· ἃ καὶ περὶ
 βοσκῆμα^{τι} τίς λέγων ἐρυθρίασεν· τοῖς ἐπὶ
 σκηνῶν καταλῦφομεν· ταῦτά δὲ ταῦτα
 λέγει· ἢ περὶ συγγραφέων ἔχω· ἢ μάλα δὲ
 ταν φυγαγωγίαν ἐνκα^{τι} τ' ἀκουοῦ^{τι} λογο-
 ποιῶσι· καὶ ῥητόρων δὲ, τὴν περὶ τὸ ψεύδε-
 σθαι τέχνην, οὐ μιμησόμεθα· οὔτε γὰρ ἐν δι-
 καστηρίοις οὔτε ἐν ταῖς ἀγῆαις πράξεσιν ἐπι-
 τήνομεν ἡμῖν τὸ ψεύδω^{σι}, τ' τὴν ὀρθὴν ὁδὸν
 ἢ ἀληθῆ προελομένοις τ' βίβ^{ου}· οἷς τὸ μὴ δι-
 καλῶ^{σαι} νόμῳ προσεταγμένον ἐστὶν· ἀλ-
 λ' ἐκείνα αὐτῶν μάλλον ἀσφαιζόμεθα.
 ἐν οἷς ἀρετῇ ἐτίμωσεν· ἢ κακίαν διέβαλον·
 ὡς γὰρ τ' ἀνθέων· τ' μὲν λοιπῶν ἀχρι τῆς ἐν-
 οδίας, ἢ τῆς χρόας ἐστὶν· ἀπὸ λανθισ· ταῖς
 μολίπαις δ' ἀρα ἢ μέλι λαμβάνειν ἀπ' αὐ-
 τ' ὑπαρχει· οὕτω δὲ καὶ ταῦτα τ' μὴ τὸ
 ἡδὺ ἢ ἐπιχαρὶ μόνον, τ' τοιούτων λόγων
 διώκουσιν· ἐγὶ τινα καὶ ὠφέλησαν ἀπ' αὐτ' ἔς

τὴν ψυχὴν ἀφ' ἑαυτῆς· κατὰ πάσας δὲ οὐρας
 τὴν μελὶν τὴν ἰκόναν τὸν λόγον ἡμῶν μετ' ἐκ
 ὧν ἐκδύναται τὸ γένος ἅπανσι τὰ ἄνθρωποι πα-
 ραπλησίως ἐπέρχονται· οὐτε μὲν οἷς ἀμ' ἐπὶ
 πῶσι, ὅλα φέρειν ἐπιχειροῦσιν· ἀλλ' ὅσον αὐ-
 τὸ ἐπιτήδεον ἐστὶ τὴν ἐργασίαν λαβούσαι τὸ
 λοιπὸν χαίρειν ἀφ' ἡκαν· ἡμεῖς τὴν ἡν σωφρονώ-
 μεν· ὅσον οἰκδομῇ καὶ συγχεῖται τῇ ἀληθείᾳ πα-
 ραυτὴ κομισάμενοι· ὑπερβηκόμεθα τὸ λα-
 πόμενον· καὶ καθαίρω τῆς ἐρωδωνίᾳς τοῦ ἄμ-
 θους ἀρωφάμενοι· τὰς ἀκαμθας ἐκκλίνομεν·
 οὕτω καὶ τῶν τοιούτων λόγων, ὅσον χρησ-
 μοι καρπώσάμενοι, τὸ βλαβερὸν φυλαξό-
 μεθα· ἐνθὺς οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπῶμεν ἕκα-
 στον τὴν μαθηματὴν καὶ συναρμόζομεν τῶν τέλει
 προσήκει· κατὰ τὴν ζωρικὴν παροιμίαν· τὸ λῆ-
 ρον ἥτις τὰς σπάρταρ ἀγοντας· καὶ ἐπὶ δὴ
 περ δι' ἀρετῆς ἡμᾶς, ἐπὶ τὸ βίον καθέξει· ἀ-
 τὴν ἡμέτερον· ἐστὶ ταύτην δὲ, ἥλλα μὲν ποι-
 ηταῖς, ἥλλα δὲ συγγραφεύσι, ἥλλω δὲ ἐπὶ
 πᾶσι φιλοσόφοις ἀμδράσιμ· ὅμνηται, τοῖς
 τοιούτοις τὸν λόγον μάλιστα προσεκτέον· οὐ

μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος, οἰκδοτὶ τὰ πῆμα ἢ συνή
 θανταῖς τῶν ψυχῶν αὐτῆς ἐκέρχεται.
 ἐπὶ περ ἀμεταγαστὰ πέφυκον εἶναι, τὰ τῶν
 τοιούτων μαθήματα. δι' ἀπαλότητα τῶν
 ψυχῶν ἐς βάθος ἐνσικμαιρόμενα. ἢ τί γὰρ
 αἴτιον διακριθέντα τὸν ἡσίοδον ὑπελάβωμεν
 ταῦτα ποιῆσαι τὰ ἔσθ'· ἀπάντ' ἀδουσίην· ἢ
 χὶ προρέποντα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετὴν. ὅτι βα
 χτα μὲν, πρῶτον ἢ δύσβατος· καὶ ἰδρωτός
 συχνοῦ· ἢ πόνου πλήρης ἢ πρὸς ἀρετὴν φέ
 ρουσα ἢ ἀμαρτῆς ὁδός. διὸ περ ὁ παντός, οὗ
 τε προσβῆναι αὐτῇ, διὰ τὸ ὀρθιον, οὕτω προσβάρ
 ῃ ῥάδιον ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐλθῆν· ἀνὼ δὲ γενο
 μένω ὁρᾶν ὑπαρχῆ, ὡς μὲν λέει τὴν καλὴν.
 ὡς δὲ ῥαδίᾳ ἢ εὐχερος ἢ τῆς ἐτέρας ἡδίων
 τῆς ἐπὶ τῇ κακίᾳ αἰούσης. ἢ ἀφρόαν λα
 βῆναι ἐκ τῶν σύμφυτος ὁ αὐτὸς οὗτος ποιη
 τῆς ἐφιστῶ. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ ἄλλ' ἐτερον,
 ἢ προρέπων ἡμᾶς ἐπ' ἀρετὴν· καὶ παρα
 καλῶν, ἅπαντας ἀγαθοὺς εἶναι, ταῦτα
 διελθῆν· ἢ ὥστε μὴ κατὰ μαλακίαν ἐνταῖς,
 πρὸς τοὺς πόρους προαφγῆναι τοῦ τέλους
 τῶν αὐτῶν κακότητων ἢ ἡμαδὸν εἶναι ἐκείνου
 παιδίου. οἷον μὲν ὁδοὺς μάλα δ' ἡγνύδι ναίει.
 τῶν δ' ἀγνύων ἰσχυρὰ διὰ πλοκαῖνας ἰσχυρὰν
 Αθῆναι. μακροὶ δ' ἢ ὁδοὶ διμοὶ ἐπ' αὐτῶν
 καὶ βαχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὶ δ' αἰσθητὸν ἰσχυρὰν
 παιδίον δ' ἡπία πῆμα· καὶ πᾶσι τοῖς ἰσχυροῖς.

ἢ μέγιστοι ἢ ἄτις ἑτέροις ἑοικότες τούτοις τ'
 ἀρετῇ ὑμνησεμ, ὡς δὲ τούτους ἡμᾶς φέροντα
 τοὺς λόγους, ἀφ' ὧς δεχόμεθα, ὡς δὲ ἐγὼ τίνος
 ἦκ' οὐσα δ' ἡνὸς καὶ αἰμασθ' ἡν ἀνδρὸς ποικίλου δι-
 ἀνοιαν, πᾶσα μὲν ἐπὶ τοῖς τοῖς τῶ ὁμῆρῳ, ἀρε-
 τῆς ἐστὶν ἑσθαινος, ἢ παρτα αὐτῷ πρὸς ἑτο
 οδον. φέρει, ὅτι μὴ παρρωγον, ὅχ' ἡκιστα δὲ ἐμ' οἶσ-
 τ' ἡρατ' ἡγὼ τῶν κεφαλῶν πεποίηκεμ γυ-
 μνόν, ἐκ τ' ναυαγίᾳ περισωθέντα. πρῶτον
 μέμ, ἀδωδ' ἡναι τ' βασιλίᾳ φαρμέτα μόνον
 τοσούτ' ἀνδρ' αἰσχύνειν ὀφλῆσαι γυμνόν, ὅ-
 φθέναι, ἐπὶ δὲ περ αὐτὸν ἀρετῇ ἀμῆμασίων
 κωκοσμημέμ, ἐπὶ οἰκῶν, ἐπὶ τα μέγιστοι καὶ
 τοῖς λοιποῖς φαίεξι τοσούτ' ἀξίον νομιθεῖ-
 μαι, ὡς τῷ ἀφ' ἑμ' τ' ῥυφὴν ἢ συνέζωμ, ἐκ δ'
 νον ἀποβλέψαν, ἢ ἡλὸν ἀπ' ἀντίας, ἢ με-
 λέμα φαίεων ἐμ' τῷ τὸτ' εἶναι ἀμ' ὅτι ἀν' ἐν-
 ξαδαὶ μάλλον ἢ ὁδυαγέα γυμνέσθαι, ἢ ταῦ-
 τα ἐκ ναυαγίου περισωθέντα, ἐν τούτοις γὰρ
 ἔλεγχον ὅτ' οἰκίου τῆς διανοίας ἐξηγίησ-
 μομονουχὶ βωμῶν λέγειν τ' ὁμικρομ' ὅτι τῆς ἀ-
 ρετῆς ὑμῖν ἐπιμελετέμ, ὡς ἄνθρωποι, ἢ ἢ

βαυαίησαντι συνεκμήχεται· ἢ ἐπὶ τῆς χέρσος
 ἑνόμενον γυμνόν τιμίωτερον ἀγρὸς δέξαι τῶν
 εὐδαιμόνων φαιάκων· ἢ γὰρ οὕτως ἔχεται μὲν
 ἄλλα τῶν κτήματων οὐ μάλλον τῶν ἔχοντ', ἢ
 ἢ οὐτίνοσούν τ' ἐπιτυχόντ' ἔστιν· ὥς περ ἐν
 παιδία κύβωρ· τῆδε κακὸς μεταβαλόμε-
 να· μόνη δὲ κτήματων ἡ ἀρετὴ ἀναφέρειτο·
 καὶ ζῶντι ἢ τελευτήσαντι παραμένεσθαι· ὁ
 θεὸς δὲ ἢ σόλων μοι δοκεῖ, πρὸς τοὺς εὐπο-
 ροὺς ἐπὶ τὴν ἀμύλημ δὲ διαμετόμεθα τῆς ἀ-
 ρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐμπεδον
 αἰεὶ χρήματα δ' ἀνθρώπων ἀμύλη ἀμύσσει·
 παραπλήσια δὲ τούτοις ἢ τὰ θωόντιδος, ἐν
 οἷς φησὶ τὸν θεόν· ὅρτινα δὲ ἢ φησὶ τὸν ἀνθρώ-
 πον· τὸ τάλαντ' ἐπιρρέπει ἀμύλη ἀμύσσει
 ἀμύλη μὲν πλεονέκτην, ἀμύλη μὲν ἐνέχρει· καὶ
 μήν ἢ ὁκείος τοῦ σοφιστοῦ, τῶν ἐαυτοῦ συγ-
 γράμματα, ἀδελφὰ τούτοις ἐς ἀρετὴν ἢ κα-
 κίαν ἐφιλοσόφησε· ὡς δὲ ἢ αὐτῷ τὴν διαμοί-
 αμ προσετίθει· οὐ γὰρ ἀπόβλητος ἀνὴρ· ἔχεται
 δὲ οὕτω πῶς ὁ λόγος αὐτῷ, ὅσα ἐγὼ τὸν ἀνδρὸς
 τῆς διαμοίας μέμνημαι· ἐπεὶ τὰ γε ῥήματα

ἔκετι γαμαί πληρ γέ λη· ὅτι ἀπλῶς οὐ ἴωσ
 ἄρην· ἀνευ μέγ· ὅτι νέω ὄντι τῷ Ἡρακλῆ
 κομιδῇ· ἢ σχεδὸν ταύτην ἀγοντι τὴν ἡλι
 κίαν· ἢν ἡμεῖς νῦν βυλαομέμω· ἢ ἴεραν· ῥάπκ
 ται· ὅδων· τ' διὰ τ' πόρων· ἄλ' ἔσαν πρὸς ἀρ
 τήν· ἢ τὴν ῥάσκη· προσελθὲν δύο γυμναίκα
 ταύτας δὲ εἰμαι ἀρωτ' καὶ κακία· ἔνδυσ
 μέν· οὐρ ἢ σιωπῶσας· ἐμφαίνην ἀπὸ τοῦ
 σχήματος· ὅ· διαφόρου· εἶναι λή· τὴν μὲν ὑπὸ
 κομωτικῆς διασκιδασμένην· ἐς κάμπος· ἢ
 ὑπὸ ῥυφῆς διαρρῆν· ἢ πάντα ἔσμον· ἢ λ
 νῆς· ἐξερτιμένην· ἀγν· ταύτά τε οὖν λήκν
 ναι· ἢ ἐπὶ πλῶ του· τ' ἰπποισχυρμένην· ἐλ
 κν· ἐπιχρῆν· τὸν Ἡρακλέα· πρὸς αὐτήν· τ'
 δὲ ἑτέραν· κατὰ σκληναι· ἢ αὐχμῆν· ἢ σὺν
 ἴονον· βλέπν· ἢ λέγν· τοιαῦτ' ἑτέρα· ὑπὸ σχνῆ
 αἶ· ῥ' δὲ ἀνήμενον· ὅ· δὲ ἡδὺ· ὁμ' ἰδρῶ
 τας· μυρίδας· ἢ πόρους· ἢ κινδύνους· διαπ
 σης· ἢ πῶρου· τὲ ἢ θαλάσσης· ἀθλοῦ· διὰ τοῦ
 των· εἶναι· θεὸν· γαμέσθαι· ὥς· ὁ ἐκείν· λῆγος·
 ἢ πωρ· δὴ ἢ τελευτῶντα· τὸν Ἡρακλέα· ξυμ
 πτεσθαι· ἢ σχεδὸν· ἀπαντ'· ὦμ· λή· ἢ λόγος·

ci. v. offon. 24.
 ma. qd. Hercules Prodi
 cus dicit ut e apd
 xenophontem, cu pma
 ymbesceat qd. pma
 a na ad delia eda qua
 d. q. nia nincor sif i
 gressu, datu e. exis
 se in solitudine, at q
 ibi sedete diu scilicet
 tu q. dubitasse, cu dia
 cennet uias, una po
 cyrbatis, alberta uirtu
 tis, utra ingredj meli
 us tot. hoc herculi d.

p. 12. v. 1.
 v. 12. v. 1.
 v. 12. v. 1.

τίς ἐστὶν ἐπὶ σοφίᾳ. ἢ μικρὸς ἢ μέζων. ἴσ
 δύναμιν ἑκάστος ἐμ' ἑαυτ' συήραμμασιν
 ἔρωτῃς ἔπαιμον διεξήλθον. οἷοις πιερόμ. καὶ
 πέραιτέον ἐπὶ τοῦ βίου. ἀκινύμαι τοὺς λό
 γους. ὡς ὅ γε τ' ἄχρι ῥέματ' παρὰ τ' ἄνθρωποις
 φιλοσοφίαν ἐργαζομένων οἷος πέπνυται. τοῖ
 δὲ σκίαι αἰσῶσι. καὶ μοι δοκᾷ τὸ τοιοῦτον
 παρὰ πλείστον εἶναι. ὡς περ ἄν. ἡ ζωγράφ
 ος. θάυμαστον π. οἷον. κάλλος ἀνθρώπου. με
 μεσσαμέρ. ὁ δὲ αὐτὸς εἴη τοιοῦτος ἐπὶ τῆς
 ἀληθείας. οἷον ἐπὶ τῶν πινάκων ἐκέρως. ἔδ
 ξωμ' ἐπὶ τὸ γε λαμπρῶς μὲν ἐπαινεῖσθαι τῆς
 ἀρετῆς. ἴσ' το μέσοι. ἢ μακροὺς ὑπὲρ αὐτῆς. ἀ
 γ' ἴδμεν λόγους. ἰδίᾳ δὲ τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφρο
 σύνης. ἢ τὸ πλεονέχειν πρὸ τοῦ δικαίου. π.
 μᾶλλον. εἰσικέμαι φαίμεν ἄν. ἔγωγε τ' ἐπισκηνῆς
 ὑπεκρινόμενοις τὰ δράματ' α. οἷ ὡς βασιλεὺς
 καὶ δυνάσται. ἢ ἡλικίᾳ ἴσ' ἐρχονται. οὔτε βασι
 λεὺς ὄντ' οὔτε δυνάσται. οὐ δὲ μὲν οὖν τυχόν
 ἐλεύθεροι. το παραπαρ. ἡ τα μουσι κόσμην
 ἔκ' ἀνέκων. ἀέξαιτο ἀμαρμόσιν αὐτῶ τῆς λυ
 ραμ εἶναι. ἢ χοροῦ κορυφαῖος. μὴ ὅτι μαλ' ἰ

ἡ συνάδομα τὸν χορὸν ἔχεν· αὐτὸς δὲ τίς
 ἕκαστος διαφασιάζει πρὸς ἑαυτὸν καὶ οὐχὶ
 τὸ λόγοις ὁμολογοῦντα τὸν βίον παρέξεται·
 ἀλλ' ἡ γλῶττα μὲν ὁμώμεωκεν· ἡ δὲ φρενὶς αἰ
 ἰπποκράτους μωτοῖς κατέυριπτόμενην· ἢ τὸ δοκῶν ἀγα
 θὸν πρὸ τοῦ εἶναι διώξεσθαι· ἀλλ' οὗτος ἐστὶν ὁ
 ἔσχατος τῆς ἀδικίας ὅρος, εἰ δὲ τῷ πλάτῳ
 πείθεσθαι, τὸ δοκῶν δίκαιον εἶναι μὴ οὔτε·
 τοὺς μὲν οὖν τὸ λόγῳ οἱ τὰς τὸ καλὸν ἔχον
 τιν ὑποθήκας οὕτως ἀφ' ὧν δεχόμεθα· ἐπεὶ δὲ
 δὲ ἢ πράξις ἀπὸ δαΐδα τὸ παλαιῶν ἀνδρῶν
 ἢ μνήμης ἀκολούθια πρὸς ἡμᾶς διασώζον
 ται· ἢ ποικιλιῶν ἢ συγγραφέων φυλαπτόμεναι
 λόγοις· μὴ δὲ τῆς ἐντύτου ὠφελείας ἀφ'
 ἀπώμεθα· οἷον ἐλαιοδότης τὸ πωρικλέα τὸ ἐξ
 ἀγορᾶς τις ἀνθρώπων· ὁ δὲ οὐ πρὸς ἑαυτὸν καὶ
 εἰς τὰς αἰσας διήρκεσε τὴν ἡμέραν· ὁ μὲν αἰ
 φιδῶς πλύνων αὐτὸν τὸ νείδεσθαι· ὁ δὲ μέλ
 λων αὐτῷ· εἰ ταῖς ἀστέρας ἢ διὰ καὶ σκότους αἰ
 παλαπτόμενον μόλις ὑπὸ φωτὶ παρέτω
 με· ἐπερικλῆς· ὥστε αὐτῷ μὴ διαφθίρη τὸ
 πρὸς φιλοσοφίαν γυμνάσιον· παλιν τίς ἐν

φρενὶς εἰς 3. ὅπου·
 in animi lingua: nec
 in inanimata generis:

κλείδῃ τῷ μεγαρόθεν παροξυνθεὶς θάνατον πλέοντι
 ἤπιωλινε. ἢ ἐπώμοσεν· ὁ δὲ ἀπώμοσεν. ἢ
 μὴν ἰλεώσεσθαι αὐτὸν. ἢ παύσειν χαλεπῶς
 πρὸς αὐτὸν ἐχούσας πόσου ἄξιον τῷ τοιούτῳ
 παραδιδυμάτων ἴσους εἶναι τῷ μνήμην ἀν-
 δρὸς ὑπὸ ὀργῆς ἡδὲ κατεχομένου. τῇ φάσει
 δὲ γὰρ ὁ πιθέοις ἀπλῶς λεγούσῃ ἐπέχθρου
 θυμὸς ὀπλίσθαι χεῖρα· ἀλλὰ μάλιστ' αὖ μὴ
 δὲ διανίστασθαι, πρὸς θυμὸν τοσάυτα παρ-
 ἑ δὲ μὴ ῥάδιον τῷ τοσάυτῳ ὡς περ χαλινὸν αὐ-
 τῷ τῷ λογισμῷ ἐκβαλόντας μὴ ἑαῖν ἐκφέρει-
 σθαι περαιτέρω. ἐπαναγόμεν δὲ τῷ λόγῳ
 αὐτοῖς πρὸς τὰ τῶν ἀσπιδαίων πράξεων πα-
 ραδείγματα· ἔτι πλεονέκτης τὸν σωφρομίσκου
 σωκράτην· ἵς αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἐμπεσὼν
 ἀφ' ὧς· ὁ δὲ οὐκ ἀντήρεν, ἀλλὰ παρὰ χεῖρα τῷ
 παροινούμῳ τῇ ὀργῇ ἐμφορᾷ αἰσώστω
 ἐξιστάμεν ἡδὲ ἢ ὑπὸ ἡσυχίᾳ αὐτῷ τὸ πρόσωπον
 ὑπὸ τῷ πλεονέκτην εἶναι· ὡς δ' οὐκ ἐπαύσατο
 τυπῶν, ἀλλ' οὐδὲν ὁ σωκράτης ποιῆ-
 σαι ἐπιγραφῆαι δὲ τῷ μετώπῳ λέγων ὡς
 περ ἀνδρῶν τῷ ἀκμουργόν, ὁ δὲ μαῖα ἐποίησεν.

Xgi. p. Anais Furor
 anna ministrat.

πρὸς τὸν
 ἀνδρῶν
 ἡσυχίᾳ
 ἀνδρῶν
 ἀνδρῶν

καὶ τοσούτου ἀμύνεσθαι ταῦτα σχεδὸν ἴσ
 ταυτὸν ὅτι ἡμετέροις φέρομαι, ἡλλοῦ ἀξίον ἔ
 μαι μιμῆσθαι τοὺς τιλικούτους Φέμι. τχ
 τί μὲν γὰρ τὸ ὅτι σωκράτους ἀδελφὸν ἐκ ἱ
 μῶ τῷ παραλέματι ὅτι τῷ τυπῶντι κα
 τὰ τῆς διαγόνοσιν ἢ ἑτέραν παρέχον προ
 σῆκε. τοσούτχ. ἀν ἀπαμύεσθαι. ἴοτε ὅτι πω
 ρικλέους ἢ τοῦ εὐκλείδου ἴω τοὺς διώκοις
 ὑπὸ μένιν. καὶ πρῶτος αὐτῆς τῆς ὀργῆς ἀρέχε
 σθαι. ἢ τὸ ὅτι ἐχθροῖς εὐχέσθαι ἀγαθὰ. ἀλλὰ
 μὴ ἐπαράσθαι. ὡς ὁ γὰρ ἐμ τούτοις προση
 δούσις οὐκέτ' ἀν ἐκείνοις ὡς ἀδυνάτοις δια
 σπείσθαι. ὅταν παρέλθοιμι τὸ ὅτι ἀλυσάν
 δρ. ὅς τας θυγατέρας λαρείου ἀιχμαλώ
 τους λαβὼν. θαυμαστὸν πῶς διορτὸ κάλλος πα
 ρέχον μαρτυροῦμετας. ὅτι πρὸς τὴν ἡξίω
 σιν. αἰσχρὸν ἔμαι κρίνων τοὺς ἀνδρας ἐλόντας
 γυναῖκας ἢ πῶς θῆναι. τχ. τί γὰρ ταυτὸν ἐκεί
 νω φέρεται ὅτι ἐμ βλέψας πρὸς ἡδονὴν γυναι
 κί. καὶ μὴ τῷ ἔργῳ τῷ μοιχείαν ἐπιτελέσῃ
 τῷ γὰρ τῷ ἐπιθυμίαν τῇ ψυχῇ παραδέξω
 σθαι. οὐκ ἀφίεται ὅτι ἐγκλήματος. τὸ δὲ τοῦ

κληῖδ' ἔτ' οὐραγόρου γρυμίωρ έρος, χαλε
 πὸν πιναῦσαι ἀπὸ ταυτομάτδ συμβῆναι
 ἔτ' ἡμετέροις, ἀν' οὐχὶ μιμικσαμένδς αὐτοῦ
 δῆ· τί δέ ἡν ὁ ἐκείνος ἐπεῖκεν, ἐξόν δι' ὅρ,
 καὶ φῖων ταλάρτων ζυμίαν ἀφ' οὐρανῶν· ὁ δέ
 ἀπέπεσε μάλλον ἢ ὥμοσε· ἢ ταῦτα εὖ οὐ
 κῆν μέλλον, ἀκούσας ἐμοὶ δακρῖν ἔτ' προσία
 σματός, ἡμῖν τὸν ὅρκον ἀπαγορεύοντος· ἀν' ὃ
 πωρὲξ ἀρχῆς ἔλεγον, πάλιν γὰρ ἴστα' ὑτόμ' εἰ
 πανίωμεν, οὐ πάρξέξῃς παραδωκτέον ἡμῖν,
 ἀν' ὅσα χρήσιμα· ἢ γὰρ αἰσχροὶν ἔτ' μέν σιτί
 ων τὰ βλαβερὰ διωγέσθαι, ἔτ' δέ μαθημά
 τωρ, ἃ ἔτ' ψυχὴν ἡμῖν ῥέφει λόγον ἔχον μὴ
 δένα· ἀν' ὡς πωρ χαμαρῆρουμ παρασύρον,
 τας, ἃ πᾶν τὸ πρὸς τυχὸν ἐμβάλλεται, καὶ
 τοῖσι ναυλοῖς ἔχον κυβερνήτην μὲν μὴ εἰκὴ ἔτ'
 πνεύμασιν ἐφίεμαι, ἀν' αὖ πρὸς ὅρμδς εὐρύ
 μιν τὸ σκάφος, ἢ τοξότῃ κατὰ σκοποῦ βάλ
 λειν, καὶ μὲρ δὲ χαλκοτύκον τινα ἢ τυκτορι
 κον ὄντα, τοῦ κατὰ τέχνην ἐφίεσθαι τέλους,
 ἡμᾶς δὲ ἢ τῶν τοιούτ' ἀμεινουργῶν ἀφ' ἧς
 πωρ, πρὸς γὰρ τὸ συναρᾶν δύναισθαι τὰ ἢ

μέτρα· ὅ γ' ἂν τῶν μὲν χερωνακτῶν ἐστὶ
 πέρας τῆς ἐργασίας· τὸ δὲ ἀνθρωπίνου βί-
 ος σκοπὸς ἔκ ἐστι· πρὸς ὃν ἀφορῶντα πάντα
 ποιῶν καὶ λέγων χρὴ τὸν γὰρ μὴ τοῖς ἀλλοῖς
 προσκοικῆναι μέλλοιτα· ἢ οὕτως ἀνδρῶν
 ἀτεχνῶς κατὰ τὸ πλοῖον τὰ ἀμερμάτιστα,
 ὅδε μὲν ἡμῖν νοῦ, ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς οἰάκων
 καθεζομένου ἐκὼ κατὰ τὸ βίον, ἀνω καὶ κα-
 τῶ περιφερόμενοι· ἀλλ' ὡς περ ἐν τοῖς γυμν-
 κῶς ἀγῶσιν· εἰ δὲ βούλῃ τοῖς μυσικῶς
 ἐκείρων ἐστὶ τῶν ἀγῶνων, αἱ μελέται· ὡς περ
 οἱ σέφανοι, ἢ οὐδεὶς γὰρ πάλιν ἀσκῶν ἢ παγ-
 κράτορ· εἴ τα κισαρίζων, ἢ αὐλὴν μελεῖται·
 οὐκ οὐν γλυδαίμασθε· ἀλλ' ἐκείνος πρὸ τοῦ
 ἀγῶνος τοῦ ἐρόλυμψιάσθαι τὰ ἄρματα ἴση
 φέχοιτα· καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν ἐκράτυρω
 καὶ ὁ γὰρ μίλων ἀπὸ τῆς ἀλκλιμμένης ἀσπί-
 δος οὐκ ἐξωβήθη· ἀλλ' ἀμείβετο χενώθου μερὸς ὅ-
 χ' ἦτορ, ἢ οἱ ἀνδρῶν τῶν τοῦ μόλιβδω συν-
 δωδόμενοι· καὶ ἀπαξασλῶς αἱ μελέται
 αὐτοῖς παρὰ σκεδαίτωρ ἀγλῶν ἦσαν· εἰ δὲ
 τὰ μαρσίου ἢ τὰ ὀλύμπου τὸ φρυγῶν πο-

εἰρηλατοῦ κρούματα καὶ ἀλιπὸν τὸ κοῖμ
 καὶ τὰ γυμνασία· ὃ ταχὺ γὰρ γεφάνων ἢ
 δόξῃς ἔτυχον· ἢ διέφυγον τὸ μὴ καὶ ἀγάλα
 σοι εἶμαι καὶ τὸ σῶμα· ἀλλ' ὃ μὲν τοι, ὃ δὲ
 τὴν μόρτον τὴν μωλῶδιαν ἀφείδεις ἐν ταῖς παλαι
 αῖς διηγεῖται· ὃ δὲ γὰρ ἀν' ὅσον τὸν ὑπὲρ
 αὐτῷ διωρεῖται ἀπαντ' τῇ μεσικῇ· ὥστε γο
 σούτομ περιὴν τῆς τέχνης, ὥστε ἢ θυμὸν
 ἐγείρειν διὰ τῆς συντόμῃς, ἢ αὐστηρᾶς ἀρμονί
 ας, ἢ μέτροις ἢ χαλᾶν, ἢ μαλάττην παλιν
 διὰ τῆς ἀνδμενῆς εἴη τῷ βούλοιο· ταῦτα
 τοι ἢ ἀλεξάνδρῳ ἢ τὸ φεῦγιον ἐπαυλῇ
 πάντα ἐξαναγῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὰ ὄψα λέ
 γεται, μετὰ τὸ ἀφωύματα· καὶ ἐπαμαγα
 γῆν αὐτοῖς πρὸς τοὺς συμπότας· τὸ ἀρμο
 ρίαν χαλᾶσαντα· γοσαύτην ἰσχυρῆν τε με
 σικῇ ἢ τὴν γυμνικῶν ἀγῶσι πρὸ τ' τοῦ τέ
 λους ἐκτείνῃ, ἢ μωλέτῃ παρέχεται· ἐπὶ δὲ
 δε γεφάνων καὶ ἀθλητῶν ἐμνήσθη, ἐκδρῶ
 μυρία παθόντ' ἐπὶ μυρίοις ἢ ἡλλαχόθεν
 τὴν ῥωμὴν ἐαυτ' συβαῖν ἔσαντες· ἡλλὰ
 μὲν γυμναστικῶν ἐμδρῶσαντ' ὁπόποις ἡλ

λαίλαξ ἐν παιδορίβω λαβόμεν. δία
 ταρ δὲ ὅτ' ἐδίδσκιν· ἀλλὰ τὴν παρὰ τὸ γυ
 μνασίων αἰρούμενοι· καὶ τὰ λλίνα μὴ διαρίβω
 λέτων, οὕτω διαίγοντ', ὥς τ' πρὸ τῆς ἀγωνίας
 βίον μελέτην εἶναι τῆς ἀγωνίας· τεχνικαῦτα
 ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τὸ γάδιον· καὶ πάντα φ
 νοῦσι καὶ κινδυνεύουσιν· ὥς τε κοτὶν ὅτε λαβὼν γέ
 φαρνον· ἢ σελίμου· ἢ ἀνδ' ἀνδρὶ τῶν τοιούτων·
 καὶ νικῶντ' ἐμαρῶν κτῆσαι παρὰ τὸ κήρυκος·
 ἡμῖν δὲ οἷς ἀθλα τοῦ βίου πόρεται, οὕτω
 θαυμάσια πλήθ' τε καὶ μεγέθη ὥς τ' ἀδύμα
 τα εἶναι κτῆσαι λόγῳ, ἐπ' ἀμφω καθεύδου
 σι· καὶ κατὰ τὴν ἀλλήν διατρωμένοις ἀδελφάν τῇ ἐ
 τέρα λαβὼν τὸ χερσὶν ὑπ' ἀρετῇ· καὶ τοῦ μὲν
 τὰν ἀξίον ἢν ἡ ῥαθυμία τῷ βίῳ· καὶ ὁ γὰρ σαρ
 δαράπαλος τὰ πρῶτα παντ' εἰς εὐδαιμο
 νίαν ἐφέρειτο· ἢ ὁ μαργίτης εἰς οὐλὴν· οὐτ' ἀ
 ροτῆρα οὐτ' αἰσκαπῆρα, οὐτ' ἀνδ' ὅτι τὸ κατὰ
 τὸ βίον ἐπὶ τῇ ἀφροδισίᾳ· καὶ ὁ μικροσέφης· εἰ δὲ
 ὁ μέγας ταῦτα· ἀλλὰ μὴ ἀληθὲς μάλλον
 ὁ τοῦ πεπτακού λόγος, ὅς χαλεπὸν ἐφίσεω
 ἐσθλὸν ἐμμεσαι· διὰ τὴν ἀλλωρ καὶ δὴ τῷ ὅρτι

δiii

πόρῳ διεξωλοῦσιν, μόλις ἂν τ' ἀγαθῶν ἐ
 κείνων τυχεῖν ἡμῖν περιγένοιτο. ὥρ ἐν τ' ἄρῳ
 λόγοις ὅθεν εἶναι παράδειγμα τῶν ἀνθρώπι
 μων ἐλέγομεν. οὐδὲ οὐν ῥαθυμύτεον ἡμῖν.
 ὅθεν τῆς ἐμὲ βραχὺ ῥαθυμίας μετὰ λας ἐλπί
 δας ἀνταμαρτέον εἶπερ μὴ μέλλοιμεν. οὐδὲ
 δὲ ἐξείν. καὶ τίμωρίας ὑφείκῃ. οὐτὶ πα
 ρὰ τ' ἀνθρώποις ἐνθαλδῇ. καίτοι ἡ τ' τοῦ ἡμῖ
 κρόν τόγε νοῦν ἔχορτι. ἀλλ' ἐν τοῖς εἰρησὺ πό γῆρ
 εἶτε καὶ ὅπως δὴ τοῦ παντός ὄντα τυγχάνει
 δικαιοσύνης. ὡς τὸ μὲν ἀκουσίως τ' προσή
 κορτος ἀμαρτόρτι. καὶ συήμωμῃ τίς ἴσως
 παρὰ τ' θεοῦ γένοιτο. τῷ δὲ ἐξωπίτηδ' οὐ
 τὰ χεῖρῳ προελομένῳ ὅθεν μία παρὰίτη
 σις τοῦ μὴ οὐχὶ πρὸς πλασίῳ τῆρ κόλα
 σιν ὑποσχεῖν. τί οὐμ ποιῶμεν, φαίη τίς ἂν.
 τί ἄλλο γε. ἢ τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν
 πᾶσαν σχολὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀγορεύσας. οὐ
 δὲ οὐν τῷ σώματι διδασκόμεον. ὅτι μὴ πᾶσα
 ἀνάγκη. ἀλλὰ τῇ ψυχῇ τὰ βέλτιστα πορίσῃ
 οὐδὲ ὡς περὶ ἐκ δεσμωτήριου τῆς πρὸς τὰς τ'
 σώματος πάλιν κοιμωνίας αὐτῆρ διὰ φιλο

σοφίας λυομένης· ἅμα δὲ καὶ τὸ σῶμα τῶν
 παθῶν κρῖ πον ἀπερρίζομεν· ἵνα γὰρ μὲν γε
 τὰ ἀναγκαῖα ὑπερωτύντασ· ὅχι τὰ ἡδίστα
 ὡς οἱ γε ῥα πωλοποιούς τίμασ καὶ μαγείρους
 ἐπιμοοῦντας καὶ πᾶσαν διεκυνόμενοι γῆν τε
 καὶ θάλαπταν· οἷόν τι καὶ χαλκῇ λατοίρῃ φό
 ρος ἀπάγοντ, ἐλθενοὶ τῆς ἀσχολίας· τῶν
 ἐν ἁδὲ κολλομένων· ὅθεν πασχοντὲς ἀ
 μακρότερον· ἀτεχνῶς ἴς πύρξαίνοντ· καὶ κο
 σκίμῳ φέροντ ὕδωρ· καὶ ἴς τετρημένον ἀν
 τλούμεντ πῖνον· ὅθεν πέρασ τῶν πόνων
 χοντὲς· κτῆρες δὲ καὶ ἀμπεχόμενοι· ἔξω τῶν
 ἀναγκαίων περιεργάζεσθαι· ἢ δυστυχοντ
 ἐστὶ, καὶ τὸ διοτρεῖς λόγον· ἢ ἀδικοντ ὡς
 τὴν καλλωπίσας εἶναι, καὶ ὁμομάζεσθαι· οἱ
 ὡς αἰσχρὸν ἐστὶ εἶσθαι φεμὶ δὲ τοὺς τοιούτους
 ὡς τὸ ἐταρῆς ἢ ἀλλοφίσις ἰάμοις ἐπιβουλεύ
 ημι· τί γὰρ ἀμ διαφέρει τῷ νόῳ ἔχοντι· ξυσ
 θὰ ἀναβεβλήσθαι· ἢ τί τὸ φαύλωσι μαλίων
 φορῶν· ἕως μηδὲ μὲνδεοὶ τοῦ πρὸς χεμῶκα
 τὴν ἡμῶν θάλασσαν ἀλεξέμεν· καὶ ἄλλα
 δὲ τὰ αὐτὸ ῥόπον· μὴ περὶ πτότερον τῆς χρεῖ

2 IIII

ας κατ'ασκευαζομαι μεν δε περιεπιδρ το σω
μα πλεον η ως αμεινον τη ψυχη ουχ ητοιμ
ν ονιδος αμδρι τω γε ως αληθως της πρεση
τοριας ταυτης αξιω καμωπισην η φιλοσωμα
τον εμαι η προς αλλοτι των παρων αγωγ

*Est illud quod ut maximus, ad ipso, rursus, διακρίνεται το γν τ' πασαμ απουδην εις τρι
αιμνι uideri: al nimirum, dace habet et
ui pcepta Apollinis: q monetur, ut dicitur, φέρωται οπως ως κάλλιστα, αυτω το
sc dicitur, noscat. no. n. uedo. id est, p
ait, meūtra nra, aut statua. hanc σωμα εξη ουδιαγιγνώσκοντος εστιμ εαυτομ
namque noscat. nos, nos cōponit, h
m: nos, ego t' dices, hoc cōponit, h
dico. cu ipse, nosced t' dicit, hoc d
ait, nosce aiunt tuus, na tunc q
de qti nosce aiunt, aut aliqd
reapbaculu. ab aiunt tuo qd
ait, id est, a d: al q reapiunt*

νοσ δ' περιπότερας σοφίας δι'ης εκαστος
ημεωρ ος τις ητ'εστιν εαυτον επινώσεται
το δε μεν κατ'εραμένοισ τον νουν αδυνα
τότερον η λιμωρτι, προς τον ηλιον αμαλχε
ψαι καθαρισι δε ψυχης ως αθρόως τε επιδρ
ικανως εμιν, η τας δια τ' αιδησεων ηδονας
ατ'μαζιν μεν οφθαλμους εστιαν ταις ατόποις
των θαυματοποιων επιδωξισιν η σωμα
των θείας ηδωρης κέρρονεμαφιέντων μεν δια
τωρ ωτων διεφθαρμένην μελωδίαμ τ' ψυ
χων κατ'ασχέμ' αναλθερίας γν δη και τα
πρμότικτος εκτομα παση εκ του τλουδωτης

μελοικῆς ἡ δὲ εἰς ἡννεαὶ πέντε φωνεῖται. ἀλλὰ τὸ
 ἑτέραν μεταδιώκτεον ἡμῖν τὴν ἀμείνω τὴν
 ἡ δὲ ἀμείνων φέρουσα. ἡ δὲ δαυὶδ χρώμε
 μενος ὁ ποιητὴς τῶν ἱερῶν ἄσματ' ἐκ τῆς
 μανίας, ὡς φασὶ τὴν βασιλέα κατῆλκε. λέ
 γεται δὲ ἡ πυθαγόραν κωμασῶνς πυριτυχόρ
 τας μεθύουσι κωλύσαι τὴν αὐλὴν, τὴν τῶν
 μελοκλήρωντα. μεταβαλόμενα τὴν ἁρμο
 νίαν, ἐπαυλῆσαι σφίσι τὸ δάριον. τοὺς
 δὲ οὕτως ὑπὸ τοῦ μέλους ἀναφρονῆσαι. ὡς
 τὸ τοὺς γεφάνους ἐρίαντας ἀσχυνομέδους
 παρὰ τὴν ἑτέραν δὲ πρὸς αὐλὸν κοριβαντίω
 σι, καὶ ἐκβακχεύονται. τοσοῦτόν ἐστι τὸ δια
 φορον. ὕγιον ἢ μοχθηρὸν μελωδίας ἄρα
 πλεονάζει. ὡς τὸ τῆς μὴν δὲ κρατοῦσιν αὐ
 τῆς ἡπτόν ἡμῖν μελοκτέον. ἡ καὶ οὐπίνουσιν
 τὴν ἀσχύων. ἀτμούς γε μὴν παντοδαπούς
 ἡδονὴν ὅσφρησιν φέροντας, τῷ αἵρι καταμι
 γρύναι. ἡ μύροις ἐαυτοὺς ἀναχρῶννυται. καὶ
 ἀπαγορεύει ἀσχύνομαι. τί ἂν τις εἴποι περὶ
 τὴν μὴ χοῆναι τὰς ἐν ἀφῇ καὶ γεύσιν διώκειν
 ἡδονὰς ἢ ὅτι καταμαγκάζουσιν αὐταὶ τοὺς

περὶ τῶν αὐτῶν ἡμετέροισι χολακότησιν. ὥς περ
 τὰ θρέμματα πρὸς τὴν ἰατρικὴν· ἢ τὰ ὑπ' αὐτῶν
 συννεμυκότες ἦν. ἐνὶ δὲ λόγῳ παρτὸς ὑπερ-
 ροπτεῖον τὸ σῶμα. τῷ γὰρ μὴ ὡς ἐν βορβό-
 ρῳ ταῖς ἡδοναῖς αὐτοῦ κατ' ὁρμὴν ὕψους μέλ-
 λοντι. ἢ τοσοῦτον ἀμνηστέον αὐτοῦ ὅσον
 φησὶ πλάττωσι περὶ φιλοσοφίας κτλ. μέ-
 νδρ. ἐοικότες τοῦ λέγων τῷ παύλῳ. ὅς πα-
 ραίρει μὴ δὲ μίαν χρῆσαι τὸ σῶμα. πρό-
 νοιαν ἔχοντες ἐπιθυμῶν ἀφορμὴν. ἢ τί δι-
 αφέρουσιν. οἱ τοῦ μὲν σῶματος, ὡς ἀν' κἀν-
 τὴν ἔχοι φροντίδας. τὸ δὲ χρῆσθαι αὐτῷ
 ψυχὴν ὡς οὐδενὸς ἀξίαν περιόρῳσι. τὸ περὶ
 μέν τ' ὄργανα σπουδαζομένῳ. τῆς δὲ δι' αὐτῶν
 ἐμπεργούσης τέχνης. κατὰ μέλουν τὸ πᾶν μὲν
 οὖν τοῦ βαντίον κολλάειν αὐτὸ καὶ κατέχειν.
 ὥς περ ἡκρίου τὰς ὁρμὰς προσήκει. ἢ τοῦς
 ὑπ' αὐτῶν θορύβους, ἐπὶ νομῆς τῆς ψυχῆς οἰομεν
 μαλισταὶ τῷ λογισμῷ καθίκανον μένδρ. κομί-
 ζειν. ἀλλὰ μὴ παλιν χαλινὸς ἡδονῆς ἀνέντασ-
 τος ὡς περ ἡνίοχον ὑπὸ λυσκνί-
 ων ἰσχυρῶν, ὑβρὶ φερομένων παρασφρόμε

ΚΑΝΤ.
 ΠΙΝ.

ἱερὸν μὲν ὅτε μὴν ἐλευθερίως πρὸς τὰ τοιαῦτα
 διακινῶται παλαιόθεν, ἡλλοῦ ἂν
 δέοι τὰ πρὸν τῇ ἡσυχρόν ἔργῳ ἢ λόγῳ ἢ
 τὲ προελέσθαι· τὸ γὰρ τῆς χρείας περιττότε-
 ρον, καὶ λυδίον φησὶν. καὶ τὸ μυρμήκων ἔρ-
 γον, τὸ χρυσοφόρον. τοσοῦτον πλέον ἅτιμασθαι
 ὅσω περ ἂν ἢ τὸν προσδέχεται. αὐτὴ δὲ δὴ
 πᾶς τῆς χρείας τῆς φύσεως ἀναγκαίους· ἀλ-
 λὰ ταῖς ἐκδομαῖς ὁρίεται, ὡς οἱ γὰρ τὰ ἀναγκαί-
 α ὅρων ἐξωγνόμενοι παρὰ πλεονεξίαν, τὸ
 κατὰ τὴν περὶ τοῦ φορομένου, πρὸς οὐδὲν
 εἰς τὸ μὲν ἔχοντ' ἀφ' ἑαυτῶν οὐδ' αὖ μὲν τῆς ἐξ
 τοῦ πρόσφορος ἵσταται· ἀλλ' ὅσω περ ἂν πλε-
 ῶν προσπαραβάλλονται, τοῦ ἴσου δέονταί· ἢ ἢ
 πλείονος περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐκτελέσθαι,
 σιμ· κατὰ τὴν ἐξ ἡμετέρας σόλωνα. ὅς φησι,
 "πλούτης δ' ἂν τέρμα πεφασμένον ἀνδρά-
 σιν κινῶται· τῷ δὲ γνώσιναι πρὸς ταῦτα διδά-
 σκαλῶ χρησέσθαι, λέγουσι. οὐτ' ἔραμαι πλου-
 τῆν οὐτ' εὐχομαι ἀλλὰ μοι εἴη ζῆν, ἀπὸ τῶν
 ὀλίγων μηδὲν ἔχοντ' ἑκόν· ἐγὼ δὲ ἢ τοῦ
 διορέους εἶδαι, τὴν πάντων ὁμοῦ, τῶν

πρὸς
 πρὸς φιλοσοφίαν
 πρὸς φιλοσοφίαν

ἀνθρώπων ὑπεροφίαν. ὅς γε ἢ βασιλέως
 ἢ μεγάλῃ· ἐαυτ' ἀπέφικε, πλουσιώτερον
 τῷ ἐλατύνων ἢ ἐκείνος καὶ ἂν τ' ἴσῃ προσδίδ
 ᾶται· ἡμῖν δὲ ἄρα ἢ μὴ τὰ πονηρίου ἢ μυ
 σου προσδὲν ταλάντα ἢ πλέθρα γῆς τόσα
 ἢ τόσα· ἢ βοσκηματ' ἐς μοῖς πλείους, ἢ ἄ
 ρθμῆσαι ὅδε μὲν ἐξαρκέσει· ἀν' οἷμαι προσή
 κει ἀπὸν τὰ μὴ πονηρὸν ἢ πλούτον· ἢ πα
 ρόντος μὴ τῷ κεκτῆσθαι μέγα φρονεῖν ἢ τῷ
 εἰδέναι αὐτὸν διατίθεσθαι· τὸ γὰρ ἢ σωκρα
 τὸς εὐ' ἔχει· ὅς μέγα φρονοῦντος ἀνδρὸς πλε
 σίου, ἐπὶ τοῖς χρήμασιν· ὅ πρότερον αὐτ' ἐ
 φησαυμάσθην, πρὶν ἂν ἢ ὅτι κεκτῆσθαι τοῦ
 τοῖς ἐπίστατο, πείρασθηναι· ἢ φιλίας μὲν
 ἢ ἡλικίας· ἐπὶ τῷ χρυσίῳ μέγα ἐφρόμεν
 ἢ τῷ ἐλέφαντι· ὧν ὁ μὲν ἢ λείοις τὸν δία·
 ὁ δὲ τὴν ἥραν ἀργείοις ἐποικισάτην· κα
 ταγελάσας ἂν· ἢ ἡσυχίᾳ ἀλλοφίᾳ πλούτῳ καλ
 λωπιζόμενοι ἀφέντες τὴν τέχνην· ὅφῃ
 ἢ ὁ χρυσὸς ἢ δίων· ἢ τιμιώτερος ἀπὸ δόχθης
 ἢ μῆδ' ὅδε τ' ἀνθρώπῳ ἀρετῇ· οὐκ ἐξαρκέει
 ἐαυτῇ πρὸς κόσμον ὅτ' ἡλαμβαίνομεν· ὅτε λάτ

Τονος αἰσχύνῃς ἀξία ποιδμοιομεθα· ἀμὰ δὴ
 ταπλυντὶ μὲν ὑπεροφόμεθα· ἢ τὰς διὰ
 τὰς αἰσθησῶν ἡδονὰς ἀτιμάσομεν· κολακί-
 ας δὲ ἢ βωπείας διωξόμεθα· ἢ τῆς ἀρχιλό-
 χου ἀλώπικος· τὸ κερδαλέον τὲ ἢ ποικίλον ἢ
 λωσομεν· ἀμὲν· ὅς ἐστιν ὁ μᾶλλον φανκίεον· τῶ
 σωφρονούντι τοῦ πρὸς ἀξίαν ἢ μὴ τὰ
 πολλοῖς δοκοῦντα περισκοπῶν· ἢ μὴ τὸ
 θοὸν λόγον ἢ γινώσκον· ποιδμοιομεθα· ἢ
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἀντιλέγει· μὴ δὲ ἀντι-
 λέγει· ὅπως ἐγὼ μέρων παρακινῶν· ἢ
 ἐξὶν ἢ κίρην ἐν ὑπὲρ τῆς καλῆς δέξῃ· ἢ
 οὐτως ἐχόρτα· ἢ τὴν ἀγνῆτις σοφίαν· φήσο-
 μεν ἀπὸ πάντων· ὅς φυτὸν ἐγίγνετο· ἢ
 τὸ βούλοιο· ἢ πῦρ· ἢ ὕδωρ· ἢ πάντα χρήμα-
 τα· ἢ περὶ δὴ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν τὸ δίκαιον ἐπαι-
 νῶνται παρὰ τὴν τὸ τιμῶσι· νῦν δὲ τοὺς ἐναντί-
 ος ἀφίσσιν λόγους· ὅταν τὸ ἀδικίαν ἐνδοκιμοῦ-
 σαι αἰσθῆται· ὁ περὶ δίκης ἐστὶ κολάκων· ἢ
 ὡς πωρ φασὶ τὸ πολυπῆδα τὸ χροῖαν πρὸς τὸ
 ὑποκείμενην γῆν· οὕτως αὐτὸς τὸ διάφορον
 πρὸς τὰς τὸ συνόντων γῶμας μεταβαλὼν

ται· ἀλλὰ ταῦτα μέν πο' καὶ τῇ μωτέρῳ
 λόγοις τελεότατον μαθησόμεθα· ὅσον δὲ σκε
 αγραφίαν τῆς ἀρωτῆς· τό τε νῦν εἶμαι ἐκ
 τῶν ἐξωθεν παιδευμάτων· ὑπεγραψάμεθα·
 τῷ γὰρ ἐπιμελῶς ἐξ ἐκάσθ' ὅτ' ὠφέλειαν ἀθροί
 ζουσιν· ὥς πο' τῷ μεγάλῳ τῷ πταμῶν, ἡλ
 λαί γίνεσθαι ἡλλαχόθεν· αἱ προσήκει
 κόδον ἐν πεφύκασιν· τὸ γὰρ ἡ σ μικρὸν ἐπὶ σ μικρῷ κα
 τατίθεσθαι· ὃ μᾶλλον ἐς ἀργυρίου προσήκει
 κιν· ἡ γὰρ ἐς ἡ τῆς προσοῦν ἐπιστήμην, ὅρῳ ὡς ἐχέμε
 ἡ δὲ αὐτῷ ποικιλῇ προσήκει· ὁ μὲν οὖν βίαι
 τῷ ἡδ' πρὸς αἰγυπτίδης ἀπαίροντι συνθαρομέ
 μω τί ἂν ποιοῦν αὐτῷ μάλιστα κεχαρισμένον
 πρὸς τοῖς ἐφόδιον ἐφ' ἡ πρὸς γῆρας κτεταμένον·
 τῷ ἀρωτῇ δηλαδὴ ἐφόδιον λέγω· μικροῖς ὅροις
 αὐτῷ περιβάφω· ὅς γε τῷ ἀπ' αὐτῆς ὠφέλειαν
 ἀνθρώπινω βίῳ ὠρίζω· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ πῶν
 νῦν τις γῆρας· καὶ τὸ μακροβιωτάτ'· παρὶ
 μῖν μαθησάλα· ὅς χίλια ἔτη διακονῆτα δε
 οντ' εἶναι λέγεται· καὶ συμπάρτα τὸν ἀ
 φ' οὗ γεγονέναι ἀνθρώποι χρόνον ἀμαμῶν
 ὡς ἐπὶ παιδῶν διαγοῖας γελάσομαι ἐς τὸν

γ. δ. αὐτῷ γῆρας

μαθησάλα . 97α .

Τὰ φησιν κοινὰ

μακρόν ἀποσκοπῶν ἢ ἀγῆρω αἰῶμα· οὐ πέ-
 ρας ὅθεν ἐστὶ τῇ ἐπινοίᾳ λαβῆναι· ὁ μὲν ἄλλος
 ἢ τω λυτῷ ὑπάρχειν αὐτῇ τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς.
 πρὸς ὅν γε κτεῖσθαι παραινέσαι μᾶλλον, τὰ ἐφ' ὅ
 δια πάντα λίσσομαι, κατὰ τὸ παροιμίαν κινού-
 ντας· ὅθων ἂν ἐπ' αὐτῇ ἡμῖν ὠφέλεια τῆς μέλλου-
 γενέσθαι· μὴ οὖν ὅτι χαλεπὰ ταῦτα ἢ πᾶ-
 ρα δωόμενα· διὰ τοῦτ' ἀσκήνητομεν ἄλ-
 λ' ἀναμνήσθαι ἐν τῷ παραινέσαντ'· ὅτι δέοι
 οὐ μὲν, ἀριστον αὐτὸν ἕκαστον προσεῖν αὐτῇ.
 οὐδὲν δὲ προσδοκᾶν τῇ συνηθείᾳ γεμῆσθαι.
 ἐλπίδων τὸ βελτίστον· αἰσχρὸν γὰρ τὸ παρόν
 καιρὸν προεμένους ὑπερόν γὰρ ἀρακαλῆσθαι
 τὸ παρελθόν· ὅτ' ὅθεν ἐστὶ πλέον ἀνωμένοις.
 ἐγὼ μὲν οὖν ἀκράτιστα ἔμαι κρίνω, τὰ μὲν
 μὴν ἄρκα· τὰ δὲ παρὰ πάντα τὸ βίον ὑμῖν ξυ-
 μεδλεύσω· ὑμῖς δὲ ῥίπων ἀρρωσθηματῶν, μὴ
 τῷ ἀνιάτῳ προσωοικέμαι δι' ἕκτω· μὴ δὲ τῷ
 τῆς γνώμης νόσον παρὰ πλεονάζον· τῇ τ' ἐστὶ
 σώματα δυσυχνητάντων, δάξτε οἱ μὲν γὰρ
 τὰ μικρὰ τῶν παθῶν κάμονται· αὐτοὶ ἢ
 πρὸς τοὺς ἰατροὺς ἔρχονται· οἱ δὲ ὑπὸ μεί-

ζόνωρ κατὰ ληφθέντ' ἄρρωσθηματ' ἐφ' αὐτοῦς
καλοῦσι τοὺς θέρα πύσσοντας· οἱ δ' εἰς ἀνή-
κετον παντελῶς μελαγχολίᾳσ' παρνεχ-
θέντ'· ὃ δὲ προσϊόντας προσίονται· ὃ μὴ πᾶ-
θοιτω νῦν ὑμεῖς τοὺς ὀρθῶς ἔχοντας τ' ἁλίσ-
μων ἀποφεύγοντ'.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩ
ΝΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙ-
ΔΩΝ ΑΓΩΓΗΣ.

φιτ. νη. πολιτ.

η. κ. α.

Τί τις ἀμέχοι ἐπ' ἡμ' περὶ τοῖς τῶν τῆς

ἐλθόντων παίδων ἀγωγῆς· καὶ τί

νι χρώμενοι παλαιῶν ἀμ' τοὺς ῥόπας

ἀφ' αὐτῶν φέρω σκεψώμεθα· βέλ-

τιον δῖσως ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀρξάσθαι πρῶ-

τον· τ' τοίνυν ἐπιθυμοῦσιν ἐμ' ἀόξων τέκνων

γενέσθαι παλαισίμ· ὑψηλοί μιν ἀρέγων, μὴ

ταῖς τυχοῦσιναι γυναῖξιν συνοικεῖν· λέγω δὲ οἱ

οἱ, ἐτέραις· ἢ παλαιαῖς· τ' γὰρ μικρότερον ἢ πα ἐταίραις

εἰ

αν τοῖς ῥόποις

α.
αἰχίταις

παράκλειτος ἔθετο δ' ὁμοῖς ἑταίροις ἀμεξάλητα παρὰ

λαθὲν τὰ τῆς δυσγενείας ὀνειδὲ παρὰ πάντα
τ' ἔβιομ' ἢ πρόχρηται ἔλεγχον ἢ λοιδόρεισθαι
βυλομένοις· ἢ σοφὸς ἄρα ἢ ὁ ποιητὴς ὅς φη
σιρ, ὅταν δὲ κριτὴς μὴ κατὰ βλητὴν γένῃ
ὁρθῶς, ἀναγκὴν δυστυχίᾳ τοὺς ἐκγόνοὺς καλὸς
οὐμ παρρησίας φησαυρὸς, εὐγένεια· ἢ δὲ πλε
στον λόγον ποιητῶν, τ' μομίμ' παιδοποιῶσ
γλιχομένοις· ἢ μὲν δὲ ἢ τὰ φρονήματα τ'
ὑπόχαινον ἢ κίβδηλον ἐχόντων τὸ γένος, ὥσ

εὐαπί· ἢ
κατὰ μ
νομῶν

κατὰ μ
νομῶν

σφαιριδαί· ἢ

εὐαπίδ' ἢ ἰππο
σεφανοφῶς.

τὰ πολλὰ ἢ ταπεινούσθαι πέφυκε· ἢ μα
λα ὁρθῶς ὀλέγωμ ποιητὴς φησι, δουλοὶ γ' ἂν
ἴδρα καὶ θρασὺν σπαραχνοὺς τις ἢ ὅταν συνδῇ
μηρὸς ἢ παρὸς κακὰ· ὥσπερ ἀμέλει τοῦραν
τίον μεγαλαυχίας ἐμπίπλανται ἢ φρυαγ
ματος οἱ γονέων διασήμων· διόφ' αὐτὸν τοῦμ
τ' θωμισοκλέους, ἢ ἡλλοκίς λείουσι φάναι ἢ
πρὸς ἡλλοὺς, ὡς ἂν αὐτὸς βούληται, ταῦ
τα τῷ δῆμῳ συνδεδῆται τῷ τ' ἀθηναίῳ, ἂ μὲν
γ' αὐτὸς ἐθέλει, ἢ ἡ μήτηρ, ἂ δ' ἂν ἡ μήτηρ ἢ
θωμισοκλῆς, ἂ δ' ἂν θωμισοκλῆς, ἢ πάντων
ἀθηνῶν, πάνυ δὲ ἄξιον ἐπαινῆν ἢ λακεδαι

πῶς δ' ἔστι
πῶς δ' ἔστι

πῶς δ' ἔστι
πῶς δ' ἔστι

α.
αἰχίταις

μονίους τῆς μεγαλοφροσύνης οἵ τινες ἀρχίδα-
 μοι τὴν βασιλέα εἰ αὐτὴ ἐζημίωσεν χρημα-
 σιμὸν ὅτι μικρὰν τὸ μέγεθος γυναικα, γὰρ μω-
 λαβὴν ὑπέμενεν. ὑπερόντην ὡς δὲ βασι-
 λέας ἀλλὰ βασιλίδας παρὰ σὺν αὐτῇ δια-
 νοοῖτο· ἐχόμενον δ' αὖ ἐκ τοῦτ' ἐπεί μὲν, ὅπερ
 ἰα. 2. νό. ὁ δὲ τὸν ἡμῶν παρὰ ὡρᾶν. πῶς οἱ, ὅτι τοὺς
 ἔνεκα παιδοποιῆας πλεονάζοντας ταῖς γυναῖ-
 ξιν· ἡτοι παρὰ παρ' αἰόνους ἢ μετρίως λούμῳ ὡ-
 μένους ποιεῖσθαι προσήκει τὴν συνουσίαν μὲν
 φίλοινοι ἢ ἢ μωβυτικοὶ εἶνεσθαι φιλοῦσιν·
 ὡς αὖ τ' ἀρχὴν τῆς ἀπορίας οἱ πατέρες, ἐν μέ-
 τῃ ποικιλάμενοι τύχῳ σιμ· ἢ ἢ διόγενος με-
 ρακίον ἐκστατικὸν ἰδῶν ἢ παρὰ φρονούμ· με-
 νίσκω ἐφικε μετ' ὅ πατήρ σεν μωβύων ἐσπείρε·
 ἢ περὶ μετ' τῆς γενέσεως τοσαῦτα ἐρήσῳ
 μοι· πῶς δὲ τῆς αἰωγῆς ἢ ἢ ἢ λεκτέον· κα-
 τ' ὅλ' μέρων ἐπεί μὲν, ὁ κατὰ τὴν τεχνῶν ἢ τ'
 ἐπιστημῶν λέγειν ἴσθα μετ' αὐτῇ κατὰ τῆς
 ἀρετῆς φάτεον ἐστὶν ὡς δὲ τὴν παντὶ ἡ δικαιο-
 πραγίαν ἴσα δὲ συνδραμῆν· φύσιν ἢ λόγον
 ἢ ἔθος καλῶ δὲ λόγον μετ' τὴν μαθησιν· ἔθος
 ἀριστοκλῆς ἐφ' ἢ. Τριῶν δὲ παιδῶν. Φύσιν.
 μαθησιν, ἀσκήσιν.

ἀλλ' ἄσκησιν· ἴσσι δ' αἰμὲρ ἀρχαί· τῆς μαθήσε
 ως· αἱ δὲ χρήσεις, τῆς μελέτης· αἰδ' ἀκρότητ'
 καθ' ὅ^{τι} πάντ'· καθὸ δ' αὖ λήθῃ τοῦ τ' τί, καὶ αὖ τοῦ
 τ' ἀνάγκη χωλὴν γίνεσθαι τ' ἀρετῆ· ἢ μὲν γ'
 φύσις ἀνδρ. μαθήσεως Τυφλὸς· ἢ δὲ μάθησις
 δίχα φύσεως ἐλλειπὴς· ἢ δὲ ἄσκησις χωρὶς
 ἀμφοῖν ἀτελής· ὥσπερ δὲ τῆς Γεωργίας πρῶ
 τον μὲν ἀγαθὴν ὑπαρξαι δὲ τ' ἡ γῆ· ἢ τα δὲ
 ἐπιτημίονα φυτουργὸν ἐπιτημίονα· ἢ τα σπέρματα
 σπουδαία· τὸν αὖτ' οὖν ῥόπον γῆ μὲρ εἰσφέρει
 φύσις· γεωργῶ δὲ ὁ παιδεύων· σπέρματι δὲ
 αἱ τ' λόγων ὑπάρθῃ καὶ ἡ τὰ παρατέλματα.
 Ταῦτα πάντα διατίθενται· μένος δ' ποιμὶν ὅτι συ
 νῆλθε ἢ συνέπιδεσμεν ἢ τὰς τ' παρὰ πᾶσι
 ἀδομένων ψυχὰς· πυθαγόρου· ἢ σωκράτους· ἢ
 πλατῶνος· ἢ τ' ὅσοι δόξης ἀμνήσαντες τυ
 χήκασιν· εὐδαιμον μὲρ εὖν ἢ θεοφιλὴς ἢ τῶ
 Ταῦτα πάντα γεωρ. τις ἀπέδωκεν· ἢ δὲ τῆς
 οἰεῖται τοὺς δὲ εὖ πεφυκότας μαθήσεως καὶ
 μελέτης τυχόντας ὀρθῆς πρὸς ἀρετὴν· δὲ ἂν
 τ' τῆς φύσεως· ἐλάττωσιν ἢ τ' οὖν δεχόμενον
 ἀναδραμεῖν, ἴσῳ πολλοῦ μάλλον δὲ τ' παν

αὐτὸς ἀνδραγχεύσας κοιλαινὴ περὶ τὴν

Τὸς δὲ μαρτῖνων φύσεως μὲν γὰρ ἀρετὴν
διαφθείρει ἐκθυμία· φαιλότῃτα δὲ ἐπαφ
νορθοὶ διδασχὴ· καὶ τὰ μὲν ἐὰν δια τοὺς ἀμελοῦν
Τὰς φεύγει· τὰ δὲ χαλεπὰ τὰς ἐπιμελείας ἀ

λίσκονται· κατὰ μάθοις δ' αὖ ὡς ἀνύσιμον πρᾶ
μα καὶ τελεσίον· γὰρ ἐπιμέλεια καὶ πόνος ἐστὶν
ἐπὶ τῇ γὰρ τὸ γινόμενον ἐπιβλέψας· γὰρ
νὸς μὲν γὰρ ὕδατ' πέρας κοιλαινοῦσι· σίδηρος
δὲ καὶ χαλκὸς τὰς ἐπαφαῖς τὸ χεῖρων ἐκτρίβου
ται· οἱ δ' ἀρμάτιοι ῥοχοὶ τὸν ὡκα μφθέντ'· δ
δ' αὖ, ἢ τρεῖς ἴσους τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀναινοῦ ἀναλα
βῆμεν· ὡς ῥίαν· τὰς γὰρ μὴ καμψύλας τῶν
ὑπὸ κριτ' βακτιρίας ἀπὸ δ' ὡν μὴ ἀμύχανο·
ἀλλὰ τὸ παρὰ φύσιν τὸ πόνον τὸ κατὰ φύσιν

ἂν πόνον

ἐλένω· κρῖ· πομ· καὶ μόνον ἀρὰ ταῦτα τῆς ἐπι
μελείας ἰσχυρὸν διαδύκνουσι· οὐκ ἀμύχανον
μυρία ἐπὶ μυρίοις· ἀγαθὴ γὰρ πέφυκε· ἀλλ' ἀ
μεληθῆσα χερσὲν ὡτα· καὶ ὡς τῇ φύσιν βελτί
ωρ ἐστὶ ἴσους τῶ μάλλον ἐξαρτῆθῆσα δι' αὐ
μέλεια μὲν ἐξ ἀπολλύται· ἐστὶ τὶς ἀπόκροτος
καὶ ῥαχυτέρα τὸ δέοντ'· ἀλλ' ὡς ῥηθῆσα πα
ραυλικά γενναίως καρπούς ἐξήνεγκε· πόδια δὲν
πῶς δ' αὖ τὸν νῖον· ἰν' ἀρχῇ·

οὐκ ἐν νῖον αἰ· πρὸς τὰς ἀλλας ὕδονας ἐγκραταῖ
σώζουσιν· αὐτὴ δὲ ἀποκός· ἀλλ' αὖ πρὸς ἴσους· ἀντ' αὐ
λ' ὡς ῥηθῆσα χερσὲν ὡτα· καὶ ὡς τῇ φύσιν βελτί
ωρ ἐστὶ ἴσους τῶ μάλλον ἐξαρτῆθῆσα δι' αὐ
μέλεια μὲν ἐξ ἀπολλύται· ἐστὶ τὶς ἀπόκροτος
καὶ ῥαχυτέρα τὸ δέοντ'· ἀλλ' ὡς ῥηθῆσα πα
ραυλικά γενναίως καρπούς ἐξήνεγκε· πόδια δὲν
πῶς δ' αὖ τὸν νῖον· ἰν' ἀρχῇ·

καὶ δαγώνισ

καταθλίψαι

δρα δὲ κολιγωρηθέντα μὲν, σφραγίσθαι φέρεται ἢ
 ἢ ἀκαρπα καλίσσεται. τυχόντα δὲ ὀρθῆς ἐπι
 μελίας ἐκκαρπα γίνονται ἢ τελευτῶσα. ποῖ
 α δὲ σῶμα τ' ἰσχύς δὲ ἐξαμβλύνεται ἢ κα
 ταφθῆναι, δι' ἀμέλειαν ἢ ὑψηλῆς ἢ καχεξίας.
 Τίς δ' ἀσθενὴς φύσις, ὅ τοις ὑμνασασμένοις ἢ
 καταθλίψασα πλεονάζει ἰσχυρὴ ἐπέδωκε.
 Τίνας δὲ πποι καλῶς πωλοδαμνηθέντες, ὅ κεν
 πλεονάζει γένοντο τ' ἀναβαταίς. τίνες δὲ ἡδὲ
 μαστομῶναι τ' ὀσκληραύχενος ἢ θυμοφθόρος
 ἀπέβησαν. ἢ τί δὲ τὰ ἡμέτερα θαυμάζω. ὅπως
 γε τ' ἡκρίων τ' ἀγρίων τ' ὀρώμεν πολλὰ
 καὶ πρᾶσθαι ὀνομαζόμενα. ἢ χιροῖν γινόμενα τ'
 πόνοις. αὐτὰ δὲ ἢ ὁ θαλάσσιος ἐρωτηθεὶς. τίνες δὲ
 σίμιοι ἢ πτώτατοι θαλάσσιον, ἐφ' ὅ τοις παύομε
 νοι κλεμῶν. ἢ τί δὲ τὰ ἡμέτερα λέγειν καὶ πλεονάζει.
 ἢ τὸ ἡθὺς ἐστὶν ἡ λυχνόριον καὶ τὰς ἡθικὰς ἀπεριποίη
 τας ἐοικέναι. ἢ τίς λέγει. ὅ κεν τὴν πλημὴν ἀφ' ἧς
 ἀφ' ἧς ἐνὶ δὲ περὶ τοῦ τ' ἐπὶ παραδείγμα
 τὴν χερσὶ μένος ἀπαμείβεται τοῦ ἐπὶ περὶ αὐ
 τὴν μινύειν. Λυκούριος γὰρ ὁ τὸν λακεδαίμονι ἐν ἀκροῦ
 ὠμομοθέτης δύο σκύλακας τ' αὐτῶν ἰστέων

λαβὼν οὐδὲρ ὁμοίως ἀνὴλοισι ἤταβον· ἀλλὰ τὸ
 μέν, λίχνον ἀπέφινε· ἢ σιναμορον· τὸν δὲ
 ἐξιχνύει· ἢ θηρᾶν δύναται· ἢ τα ἥτε τὸ λα
 κιδαιμονίῳ εἰς ταῦτο συνελλεγμένῳ, μεγα
 λιτοίροπὴ πρὸς ἀρετῆς κύκσιρ' ἐστὶν ἄνδρας ἐ
 φινε λακιδαιμόνιοι· ἢ ἐβη· ἢ παιδ' αὖ· ἢ δὲ
 δασκαλίῳ· ἢ βίων ἀγωγᾷ· ἢ ἐγὼ ταῦτα ὑ
 μῖν αὐτίκα δὴ μάλα ποιήσω φανερά· ἢ τα
 προσλαβὼν τοὺς σκύλακας διαφῆκε· καὶ αὖθις
 εἰς μέσον λοπαδ' αὖ ἢ λαγῶν κατ' ἐυσὺ τῶν
 σκυλάκων· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τὸν λαγῶν ἤξεν·
 ὁ δὲ ἐπὶ τῇ λοπαδ' αὖ ὥρμηκε· τῶν δὲ λα
 κιδαιμονίῳ οὐδέ πω συμβαλὲν ἐχόρτωρ
 τί ἥτε αὐτῷ τοῦτο δύναται· καὶ τί βου
 λόμενος τοὺς σκύλακας ἐπεδείκνυνεν· οὗτοι β
 νέων ἐφ' ἃ αὐτ' ἀμφοτέροι· διαφόρ' αὖ τὸ
 χόντ' αἰωγῆς, ὁ μὲν λίχνος, ὁ δὲ θηρᾶτης ἀφ
 βέβηκε· ἢ παρὶ μὲν ἐβῶν ἢ βίων ἀρκάτω ταῦ
 τα· περὶ δὲ ροφῆς ἐχόμενον ἀν' ἢ ἡ λείαν· ἀ
 δὲ ὡς ἐγὼ ἀν φαίνω αὐτὰς τὰς μητέρας τὰ τέ
 κνα ῥέφει· ἢ τούτοις τοὺς μαζοὺς ὑπέχειν·
 συμπαθέσ' ὁρῶντε γ' ἢ ῥέφουσιν ἢ δὲ ἀπ' αὐτῶν

250
 251
 252

πλα. 2
υεξενα. 14. 15

1.
1.1. сф

Q. to L. i. m.

440. 18

Б. аттестат

и новъ

100

Etia. i. lib.

10

1

is on a hill
distant to

1848

M. G. XII - Ca - 6th

παντες τοις θεοις
επιτεθειμεν αυτην.

42

ἡσυχία - καὶ ἡσυχία - ἡσυχία

Βασίλ. τ. μέγαν.

so B. A. 1000

7207a

294.

ἡ ἡμετέραν ἐλληνίδα· ὡς πρὸς τὰ μέλη

σώματ' ἐνθὺς ἀπὸ γενέσεως πλάττην τ' τε

κνωρ ἀναγκασθὲν ἵνα ταῦτα ὀρθὰ καὶ ἀσφα

ἢ φυγῆται· τὸ αὐτὸ ῥόγμ' ἐξ αρχῆς τῶν τῶν

κνωρ ἡθι ρυθμιζερ προσηκον ευπλατορ γυνη

υπομονη μετ' ολης της ψυχης απαλως

ἐπὶ ταῖς μαθήμασι ἐντηκεται· ὅτι ἂν διὰ τὸ

σε λιγρόν χαλκῶς μαλατταί· καθάπερ γὰρ

ἡ φραγὶς τῶν θαλοῦν ἀναπνεύονται καὶ

[illegible]

ὁ βασιλεὺς ἰσχυρὸς ὡς ἡ θάλασσα ὡς ἡ θάλασσα

ἢ ἂν τοὺς τυχόντας μύθους ὁ πατρίωνος

ΓΑΜ:ΙΝΑ ΜΗ ΤΑΣ ΤΟΥΤΩ ΔΙΥΝΑΙΣΙΣ ΕΝΑΥΤΟΙΣ

αὐτῶν καὶ διαφθορὰς ἀναπίμπλασθαι συνελθόντων

μη. κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς

παραινέτην λέγω. ἥτις παῖδες τ' ἐόντα καλὰ δι

διάσκεμμένα· ὁ τοίνυν ὁ δὲ ἔγω παραλιπείν

ἀξιοῦμεν ὅτι καὶ τὰ παῖδια τὰ μέλλοντα

σοφίμοις ὑπηρετῶμεν, καὶ τοῦτοις σύνσοφαί ἴκνησθε

သို့သော်၊ နှိုင်းနှိုင်းဝှမ်းဝှမ်း တွေ့ရပါက မှန်ကန်ပါသည်။

ῥόπους· ἔτι μὲν τοι ἐλληνικά, καὶ περίτρανα

Ἰὺδαίη ἱερεὺς ἀπὸ Λυδίας
 τὰς τοὺς ὅτις ἐπὶ τῷ
 εἰς τὴν πόλιν παρὰ τὴν
 καὶ ἐν τῇ πόλει μαθὰν

ἀλλ' ἵνα μὴ συναναχρῶνται μενοῖ βαρβαροῖς
 καὶ τοῖς ἡθὺς μοχθηροῖς, ἀφ' ἑτέρων ταῖς τῆς ἐ-
 κείνων φανλοῦται ὡς οἱ παροιμιαζόμενοι δὲ
 «φασὶν ὅτι ἀπὸ τῶν λέγοντ' ὅτι ἀπὸ χωλῶ πα-
 «ροιμήσῃς, ὅτι καὶ τὴν μαθήσῃς ἐπὶ τῶν τοῖνυμ
 ἡλικίᾳ λαβώσῃς ὑπὸ παιδαγωγῶν τελέχθαι,
 ἐνταῦθα δὲ ἡλλήν ἐπιμέλειαν ἐκτέον ἐστὶ τῆς
 τοῦ κατὰ τὴν ἀσέως ὡς μὴ λαβώσῃς ἀνδρα-
 πόδοις ἢ βαρβαροῖς, ἢ παλιμβόλοις τὰ τέκνα
 παραδόντ' ἐπὶ τῷ γένει τὸ σιμύμενον ἡλλοῖς,
 ὑπερκαταλέλκοντες. τὸ γὰρ δούλωσεν τὸ σπου-
 δαίω, τοὺς μέν, γὰρ τοὺς ἀφ' ἑκείνωνσι τοὺς
 δὲ, μακλήρους τοὺς δὲ, ἐμπόρους τοὺς δὲ, οἱ
 κομόμενοι τοὺς δὲ, δαίτας, ὅτι δ' αὖ, εὐρωσὶν ἀν-
 δραγματοῖς οἰνόληπτον καὶ λίχνον, πρὸς πα-
 σαν πραγματείαν ἀχρηστοῦ. τούτω φέρονται
 ὑπερβαλλούσι τοὺς ὅτις δὲ τὸ σπουδαίον
 παιδαγωγὸν τοιοῦτον εἶναι τὸ φύσιν διότι περ
 ἡμῶν οἰνίξ, ὅτι ἀχιλλέως παιδαγωγός. τὸ δὲ ὅτι
 παρὰ τὴν μέλειον, καὶ κυριώτατον τὸ ἐκτελεσθῆναι
 ἔρχομαι φράσω. διδασκάλος γὰρ ἡμετέρος τὸ
 τέκνοις οἱ καὶ τὸ βίοις ἐστὶν ἀδιάβλητοι καὶ τὸ

ποις ἀντιληπτοῖς ἢ ταῖς ἐμπείροις ἀρίστοις
λα. α. νό. α. πικρὴ γὰρ ἡ εἶσα καλοκαθάρσις τὸ μομίμεδ' ἔστι
ἡ χερσὶ παιδείας ἢ καθάπερ τοὺς χαρακας τοῖς
φυττοῖς γεωργοὶ παρατρεφάσιν οὕτως οἱ μομί
μοι τὸ διδασκάλω ἐμμελὲς τὰς ὑπερβολὰς
ἢ παραινέσεως παρακινύουσι τὸ νέοις ὀρθὰ
τοῦ τ' ἑλκεσάντη τὰ ἥθη. νῦν δὲ τίς ἢ καταπύ
σσει τὰ πατέρων ἐνίω. οἵ τινες πρὶν δοκιμάσαι
τοὺς μέλλοντας διδάσκειν δι' αἰνοῖαν ἑαδ' ὅ
τε ἢ ἀπερίαν ἀνθρώποις ἀδοκίμοις ἢ παρα
σήμοις ἐγχέριζουσι τοὺς παῖδας ἢ οὐπω τ
τὸ ἐστὶ κατὰ βέλγεσιν, ἢ δι' ἀπερίαν αὐτὸ πράττει
σιν. ἐκ δ' ἐνὸς δὲ ἐσχάτως ἀτοκῆς τὸ πῶς οἱ ἐ
νίοτε γὰρ ἴδούτ' ἢ ἀδοκίμων μέλλον αὐτῶν
τὸ λεγόντ' ἢ ἐνίων τῶν παιδῶν ἀπὸ
ρίαν ἅμα ἢ μοχθηρίαν. ὁ μὲν τούτοις ἐπιτε
πουσὶ τοὺς παῖδας. οἱ μὲν ταῖς τ' ἀρῶσκο
μένων ἢ παλαιοὶ κολακείαις. ἐστὶ δὲ οἱ δεο
μένοις χαρίζεσθαι φίλοις παρόμοιον ποιοῦν
τὸ ὥς περ' αὐτὸς τὸ σώματι κάμνων, τὸ σὺν
ἐπισήμῃ δουρικέντα σώσαι, παραλιπὼν, φί
λῳ χαρίζομενος, τὸ δι' ἀπερίαν ἀσχετόντα

ἵνα ὁρθὰ
βλαφάνοι

ἢ καὶ δι

παίδων ὄντων
παιδων θάπτων

ἢ τῶν τοι

ἀπορίαν

Πα. πορτ. 108

Υφείτ' δοκίμοις

ἄμ' αὐτὸν προέλοιτο. ἢ ναύκληρον τ' ἀρίστον
φείτ' τ' ἀδοκίμον' ἔλκ' αἰ, φίλ' ἄνκ' ἐν τ' (εὐ)
ἢ θωὶ πάντ'· πατήρ τις καλούμενος, πλεῖω
λόγον τῆς τ' ἀνομένων ποιεῖται χάριτ'· ἢ τῆς
τ' τέκνων παιδεύσας, ἢ τοῦ κ' ἰκ' ἄλλ' αἰ
κ' ὁ κράτης ἐκ τ' ἰνος ὁ παλαιός ἐλεῖν ὅτι ἔπερ
ἄρα δύνατ' ἢ ἡ ἀμαβάντα ἐπ' ἰτ' ὁ μετ' ἐωρότα
τομ τῆς πόλεως μέρος ἀνακραδ' ὦ ἄνθρω
ποι, ποῖ φέρωσ' οἱ τ' ἰνδ' χρηματ' μεμκτῆ
σεως περὶ πᾶσαν ποιεῖσθε σπουδὴν τ' δ' ἢ
ἔωμ, οἷς ταῦτα καταλήψετε, μικρὰ φροντί
ζετε, τούτοις δ' ἄμ' ἐγὼ προσθ' ἰκ' ὅτι εἰ
τοιοῦτοι πατέρως, παραπλήσιον ποιοῦσιν οἷον
ἢ τῆς τ' μεμ ὑπ' ἀμάματ' φροντίζοι, τ' δ' ἢ
δός ὀλιγώρως ἔχοι, πολλοὶ δ' ἐς τοσούτον τ'
πατέρων προβαίνουσι φιλαρξίας ἀμα ἢ μὴ
σοτεκνίας, ὥσθ' ἵνα μὴ πλείονα μισθόν τω
στάμ, ἀνθρώπους τ' μικρὸν ἀξίους, αἰρούνη
τοῖς τέκνοις, ἢ ὕωνο ἀμαθίαν δ' ὠκοντ', ἢ καὶ
ἀρίσι ππος δ' ἀκ' ὁ μ' φως ἀμ' ἢ πάντ' ἀξεί,
ὡς ἐπέσκωψ' τ' ὡ λ' ὅλ' ω, πατέρα μου ἢ φρε
νὼμ κενόν, ἐρωτήσαντ' ἴαμ' ἵνος αὐτ', πόσον

Λοκίαν ἀν' ἀξίωσι
ἐπισκοπ' τοῖς ποιεῖτον
ἐπ' ὡν κ' ἀξίωσι

κλα. ἐν κλα
το φ' αἰ
ἐκ' αἰ
νι. παρ
50. 10. 10
45

παιδωνται

τοκ. αἰδ' αἰ
τοκ. αἰδ' αἰ
λαγ. διον
ἐν λ' αἰ
100

αὐτοῦνται, σοβαρὰς ἢ φλυταιλῆς. οἱ δὲ καὶ
 τοσοφάουσι. οἱ δὲ ἐς κύβους ἢ κώμους ἐ
ἰσοκλήσαντες ἐκκέλλουσι. ἢ δὲ πίνουσιν καὶ τῶν νεανικωτέ
 ρων ἀπὸνται κακῶν. μοιχεύοντες καὶ κίττοφο
 ροῦντες, καὶ μίαν ἐλδονήν θανάτῳ πρὸς μανιο
οῦ φιλοσόφῳ δὲ ὁμιλήσαντες οὗτοι ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 πράγμασι καὶ αὐτοὺς ἀνὰ καταπύθους παρέσ
 χοντες. καὶ τότε παράδειγμα τῷ Διογένησι ἐ
 μαθοῦν ἀνὸς φορτικῶς μὲν τοῖς ῥήμασι, ἀ
 ληθῶς δὲ τὰ πράγματα παραινέει. καὶ φησὶ
 εἰσελθε εἰς τὸ πορνεῖον. ἵνα μάθῃς ὅτι τὰ
 ναεῖται τὰ τίμια ὅδε διαφέρει. συνελθόντες
 νυμφίω φημι. ἢ χρησιμολοῖται μάλλον, ἢ πα
 ραινέει. δόξαί μοι ἀνὰ ἐκόντως ὅτι ἐν πρώτῳ ἢ μέ
 σον ἢ τελευταῖον ἐν τούτοις κεφάλαιον ἀγωγῆ
 σπουδαῖον ἢ παιδείαν νόμιμος ἐστὶ. ἢ ταῦτα
 πορὰ ἢ συνερὰ πρὸς ἀρετὴν ἢ πρὸς εὐδαιμο
 νίαν φημι. ἢ τὰ μὲν ἀνὰ τὰ ἀγαθὰ ἀνθρώ
 πινα ἢ μικρὰ ἢ δὲ καὶ ἰσοσπουδάστα κατέστη
 κεν. εὐερέτω δὲ καλὸν μὲν ἀνὰ προδόνων ἀ
 γαθόν. πλοῦτος δὲ τίμιον μὲν ἀνὰ τύχης κτῆ
 μα. ἐπὶ δὲ τὰ μὲν ἐχόντες πολλάκις ἀφείλε

70 ἢ δ' ἔκλεψασι φέρουσα προσήνωκε
 ἢ ὁ πολὺς πλοῦτ' σκυπὸς ἐκκείται τοῖς βου-
 λομένοις βάλαντια τοξάνη κακούργοις ἐκ-

ω δ' ἔ-
 104 20

ταῖς ἢ συκοφάνταις ἢ τὸ μέλιθον ὅτ' ἢ τοῖς
 πονηροτάτοις μέτεσι. Δόξα γε μὴρ σωμένον
 ἀν' ἀβέβαιον· κάλλος δὲ περιμάχιτον μέρ

Cic. de
 Ami 22

ἀν' ὀλιγοχρόνιον· ὕψος δὲ τίμιον μέρ ἀν' ἐν
 μετάστατον· ἰσχύς δὲ ζηλώτων μέρ ἀν' ἐν
 σωευαλώτων καὶ γήρα· τὸ δὲ ὅλον ἔτις ἐπὶ
 τῇ τ' σώματ' ῥώμῃ φρονᾷ μαθέτω ἰνώμης

διαμαρτάνων. πόσον γὰρ ἐστὶ ἰσχύς ἀνθρώ-
 πιν κτῆσ' ἢ ἄλλων ζώων δυράμωος λείω δὲ
 ὀιον ἐλεφαντ' ἢ ταύρων ἢ λεοντ'· παιδεία δὲ

τ' ἐν ἡμῖν μόνον ἀθάνατον ἢ φθον· ἢ δύο τὰ
 παρ' ἐστὶ κυριώτατα ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει νοῦς
 ἢ λόγος· ἢ ὁ μὲν νοῦς ἀρχικός ἐστὶ τ' λόγος· ὁ δὲ

λόγος ὑπηρετικός τ' τοῦ, τύχη μὲν ἀνάλωτος,
 συκοφαντία δὲ ἀναφαίρετ'· νόσος δ' ἀδιαφ-
 θορος· γήρα δ' ἀλύμαντος· μόνος γ' ὁ νοῦς πα-

ie. p. 7162

λαιούμενος ἀνιβαῖ· ἢ ὁ χρόνος τὰ ἄλλα παλιν-
 τα ἀφαιρὼν τῷ γήρα προστίθῃσι τ' ἐπιση-
 μνη· ὅγε μὴν πόλεμος χεῖμαρ δίκηρ πάν-

ie. p. 7163

τα ἢ ὅσα οὐκ ἀνιβαῖ· ἢ ὁ χρόνος τὰ ἄλλα παλιν-
 τα ἀφαιρὼν τῷ γήρα προστίθῃσι τ' ἐπιση-
 μνη· ὅγε μὴν πόλεμος χεῖμαρ δίκηρ πάν-

βαλλάντια

Cic. de Officiis libro 1. ad Brutum
 ut et hoc in Cornelia
 non est digne sita. Nam
 in diuitiis mouet, quod
 affertur, et talis multi-
 tudinis, mercatoris et
 infanti.

πρότον

μόνον ἐστίν

Cic. de Senectute 6

Salustii. i. De bello Jugurthino.

Quia q̄ orta, occidunt, et aucta, senscunt. Animū
 incorruptus, aternus, rectos hūanū gēnis agit,
 atq̄ h̄t cūcta, neq̄ iūid h̄ctur.

Cassius necemina apud no. 11264

Quia nata sunt, ea dīa deperit aīuē.

et dicit
 119. B.
 Send. q. 1.
 et dicit. d.
 — et p. a.
 Luc. 11. et
 cuius dicit.
 An merito
 resp. d.

πα' εν πο
 ενια-
ω εν
 εν πο
 εν πο

ὄχλον δοῦμαι λόγον· ἡλικίας δὲ κωλύουσιν
 σοφώτεροι· οἱ δὲ σοφοὶ φαῦλοι, παρόχλω
 μυστικώτεροι λέγειν· ὁρῶ δὲ γὰρ τοὺς τοῖς
 συρρωτόδεσιν ὄχλοις ἀρεσῶς ἢ κυχάρμεα κίχαριστῶς
μωρὸν ἐπὶ Πηλεΐδας· ἢ Τορβιονῶς· Ἰάστλ
λὲ ἀσώτης· καὶ φιληδόνους ἀφβαίνοντας·
 καὶ νῆδ'· ἡ κότῳ· ἡ γὰρ ἀνθρώπων ἡδονὰς παραι
 σκευάζοντες, ἀμελοῦσι τοῦ καλοῦ, σχολῇ γὰρ χολῇ
 τῆς ἰδίας ἢ ὑπερβίας, ἢ ῥυφῆς ὑπεράνω τοῦ ὁρ
 θόν· ἢ ὑπὲρ ποιήσαντο· ἢ τὸ σῶφρον ἀπὸ τοῦ
 τερπνοῦ διώξαι· πρὸς δὲ τοῦτοις τί ἄμ,
 τοὺς πᾶσι χρῆσθ' ἔτιον διδάξαι μεν· ἢ
 τίσιν ἀγαθοῖς ἐπιφύλαττα παραινέσωμεν·
καλὸν γὰρ τοι μὴδ' ἐν ἡκῇ μήτε λέγειν μήτε
πράττειν μηδέμα· καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν χα
 λεπὰ τὰ καλὰ· οἱ δ' αὖτοσχέδιοι τῶν λόγων,
 ἥλλης εὐχερέας ἢ ῥαδιουργίας ἐσὶ πλήρεις,
 οὐδ' ὄθων ἀρκτέον οὐδ' ὄθων παυστέον ἐστὶν ἡδονῶ
 των· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων πλημμελημάτων
 οἱ ἄνθρωποι τοῦ παραχρήμα λείψιν ἐς ἅμα,
 ἴα μ' αἰρῆναι, καὶ πυλογίαν ἐκτίπτουσι· ἐκτίπτουσι

ὑπάρχου

οὐκ ἔστιν οὐδὲν.

ἢ πάλιν ἔν τινι

δὲ

δὲ

σκεψίς δούκει τῆς ἰκνυμένης συμμερίας
 ὃ λόγος ἐκ τῆς ἰκνυμένης ὡς ἡμῖν αὖ
 κούνην παραδέδοται, καλούμενος ὑπὸ τοῦ
 δήμου ἡλλακίς οὐχ ὑπὸ ἡκούσῳ, λέγων αὖ
 τακτός ἐμαι ὡσαύτως δὲ καὶ Δημοδο-
 κὸς Ζηλωτῆς τῆς τούτου ἡλιτείας γερόμε-
 ρος, καλούμενος αὐτὸν τῶν ἀθηναίων σύμβυ-
 λος, ἀρτέβαινε, οὐ συντέταγμα λέγων. καὶ
 ταῦτα μερίσως ἀδέσποτος ἐστὶν ἢ πωπλο-
 μένη παράδοσις. ἐν δὲ τῷ κατὰ μέγιστον, ^{κατὰ μέγιστον} ^{Δημοδοκί}
 τῆς σκέψεως ὁφέλαμ' ἐναργῶς παρίστησι. ^{οὐκ ἔστιν οὐδὲν}
 "Φησὶ γοῦν. ἐγὼ δ' ἐσκεψάμην μὲν, ὡς ἀθηναῖοι ^{οὐκ ἔστιν οὐδὲν}
 "Φημί· καὶ ἂν ἀρνηθῶν κατὰ μεμνημένην
 "γεῖωσεν ἡ μάστις αἰμοῖ. ἢ γὰρ ἀν' ἀγλίας ἦν,
 "ἢ τοιαῦτα παθὼν καὶ πλοσχων, ἡμέλαν ὦν
δὲ "περὶ τούτου ἐρεῖν ἐμὲλλον. τὸ δὲ δὲ πάντα
 πασὶν ἀσφαλουμένῳ τῶν λόγων τ' ἐτοιμό-
 τητα. ἢ ταῦτε οὐ κατὰ ξίους ἀσκήν, ἐν φαί-
 λευ ἂν ἐγὼ γε· ἀλλ' ὡς ἐν φαρμάκου μοίρα τ' το-
δὲ "ἡ ἰεὺς ἐστὶ· μέχρι δὲ τῆς τ' ἀνδρῶν ἡλικίας
 οὐδὲν ἐκ τοῦ παρατυχίματος ἀξίῳ λέγειν· ἀλλ'

λότῳ τῆς ἐξέλιξιν τῆς δυνάμιν, τότε τοῦτο
καιρῶν καλεῖται ἡ ἐλευθερία τῶν τοῖς λόγοις
προσῆκον. ὡς περ γὰρ οἱ πολὺν χρόνον διέμεινεν
κάν λυτὸν ὑγερὸν, ὑπὸ τῆς κλυχρησίου τῆς
δεσμῶν συνηθείας, οὐδυνάμενοι βαδίζοντες
ὑπερκελίβοιται, τὸν αὐτὸν ῥόπον οἱ κληῶν
χρόνῳ τῆς λόγον σφίγγαντες, καὶ μὲν ἄρτι ἐκ τῆς
παρακρήμα διήσθεν ἡ πᾶν, οὐδὲν ἡ πᾶν τῆς
αὐτὸν τῆς ἐρμηνείας χαρακτῆρα φυλάττει
σι. τὸ δὲ ἐπὶ πᾶδας ὄντας, ἐάν ἐπὶ καιροῦ
λέγειν, ματαιολογίας τῆς ἐσχάτης αἰτίου κα
θίσταται. ἡ γραφὸς φασὶν ἄσλιος, ἀπελλὰ δὲ
ξας ἐκόμα. ταῦτ' ἐφ' ἡμῶν γέγραφο δὲ, ἢ
ἢν μὴ λέγῃς ἡ πᾶν οἶδα, ὅτι ταχὺ γέγρα
πται. θαυμάζω δὲ πῶς οὐχὶ τοιαύτας πλ
ους γέγραφο. ὡς περ τοῖνυν ἐπαναγῶ γὰρ
πρὸς τῆς ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον πρόθεσιν, τὴν θείαν
ῥηκὴν ἢ παραβλαβὸν. οὕτως αὖ πάλιν ἢ
τῆς μικρολογίας τῆς λέξεως ἢ τῆς πείρωσις
παρανῶ διευλαβῆσθαι καὶ φωνῆν. ἢ μὲν
γὰρ ὑπερόγκος, ἀπλήτευστος ἐστίν. ἢ δὲ ἰσχυρὴ

Cic. p. Tusc. Nā q̄ corp
dūm corboris est fuerit
et cū soluti sūt, tardius
egrediuntur: ut si q̄ fer
ro uicē multos annos
fuerint: ~

πρὸς
τῆς λόγου ὑποθέσειν

λίαν ἀνέκτιστος· καθάπερ δὲ τὸ σῶμα
ὃ μόνον ὑγίμον· ἀλλὰ καὶ ἐνεργητικὸν εἶναι χρὴ
καὶ τὸν λόγον ὡσαύτως· ὃ κάμοσον μένον, ἀλ-
λὰ καὶ εὐρωτον εἶναι δέ· τὸ μὲν γὰρ ἀσφα-
λές, ἐπαμείνεται μόνον· τὸ δὲ ἐπικίνδυνον καὶ
θαυμαστόν· τήνδε τυγχάνω ἰνώμην ἔχων
καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ διαφύσεως οὕτω γὰρ ἀδυσ-
πρασίαν, οὐτά τοι μὲν καὶ καταπλήγῃ προ-
σῆκαρ εἶναι· τὸ μὲν, γὰρ ἄρα σχυρτίαν· τὸ
δὲ, ἄρα ἀνδραγαθωδία· περιείσταται ἔντεχρον
ἐκείνην δὲ, τὸ γὰρ μέσον ἐν ἅπασιν τέμνεται ἐμμελές
τε· βούλομαι δὲ ὡς ἐπὶ μένεται τῆς παι-
δείας· ὡς ἔχω δοξῆσαι περὶ αὐτῆς· ὅτι γὰρ
μορὸ κωλον λόγον πρῶτον μὲν ἀκουσίας οὐ
μικρὸν ποιοῦμαι τεκμήριον· ἐπεὶ δὲ καὶ
πρὸς τὴν ἀσκήσιν ἀφίκορον, καὶ παρτελῶς
ἀνεπίμονον εἶναι νομίζω· μορὸ δὲ γὰρ ἐν ἅ-
πασιν ἐστὶ πλῆσμιον, καὶ πρόσαντ· ἡ δὲ ποι-
κιλία τερπνόν· καθάπερ καὶ τῶν ἄλλοις ἀπα-
σιν· οἷον ἀκούσασιν ἢ θωαίμασι· δὲ τοίνυν
τὸν παῖδα γὰρ ἐλεύθερον, μηδανὸς μὴ δὲ γὰρ

ἡ σὺν τῷ σὺν τῷ 109. αὐτὸ
νῦν τὸ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ
ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ

ἀδυσ-
πρασίαν

ἐκείνην

πᾶσι

πᾶσι
νῦν

ἄλλων, τὰ καλουμένων ἐκκυκλίων παιδα-
 ματῶν, μήτε ἀμήκοον μήτε ἀθέατον ἔαν ᾖ
 μαι· ἀλλὰ ταῦτα μερὲς περιδρομῆς μαθητῶν
 ὡς περὶ γυνάματος ἐμεκεν. ἐν ᾧ πασι γὰρ τὸ
 τέλος ἀδύνατον. τὸ δὲ φιλοσοφίαν πρῶτον
 βούληται δὲ δι' ἑκόντος παραστῆσαι, τὸ ἑμαυ-
 τοῦ γινώσκοντος ὥσπερ γὰρ παρὰ πλεῖστοι μὲν
 ἄλλας πόλεις καλὸν ἐμοικῆσαι δὲ τῇ κρατί-
 στη χρηστὸν. ἀσπίως δὲ καὶ ἡδίων ἔχοντων οὐ φι-
 λосоφῶσι. ὅτι ὥσπερ οἱ μνηστῆρες τῇ πικρῇ
 πικρῇ πικρῇ μὴ δύναμενοι, ταῖς αὐτῆς
 ἐμίγνυντο θεραπεύμασι. οὕτω καὶ οἱ φιλοσοφί-
 ας μὴ δυνάμενοι κατὰ τυχεῖς ἐν τοῖς ἄλλοις
 παιδύμασι τοῖς οὐδωρὸς ἀξίοις, ἑαυτοὺς
 κατασκελετέουσιν. διὸ δὲ τῆς ἀληθῆς παι-
 δείας, ὥσπερ κεφάλαιον ποιεῖν τῆς φιλοσοφί-
 ας. περὶ μὲν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμέλει-
 ας, διὰ τὸ εὖρον ἐπισημασθῆναι τῇ ἐ-
 σθίᾳ καὶ γυμναστικῇ. ὡς δὲ τῇ ὑγίει-
 ας. καὶ δὲ τὸ εὐεξία ἐντίθησι. τὸ δὲ τῆς ψυ-
 χῆς ἀρρωστημάτων καὶ παθῶν, ἡ φιλοσοφία

ὡς πρὸς 4

πρὸς πλεῖστοι

δὲ

ζ' iii

μὲν φάρμακόν ἐστι· διὰ γὰρ ταύτην ἐστὶ καὶ
 μετα ταύτης γινώσκειν τί τὸ καλόν· τί τὸ αἰ
 σχρόν· τί τὸ δίκαιον· τί τὸ ἀδίκον· τί τὸ συλλή
 βαν αἰρετόν· τί φευκτόν· πῶς γονεύσει· πῶς
 πρῶτον· πῶς ἀπορίσει· πῶς ἀρχῇ
 πῶς φίλοις· πῶς γυναιξί· πῶς οἰκέταις· χρε
 ῖον ἐστὶν· ὅτι δὲ θούους μὲν σέβεται· γορεῖται
 δὲ τῇ μᾶλλον πρῶτον· ἀλλὰ δὲ αἰμόμοις πρ
 ῶτον· ἀρχῇ μὲν ἀρχοῦσι δὲ ὑπὸ κέν· φίλῳ δὲ αἰ
 πῶν· πρὸς γυναικας σωφρονῇ· τέκνων δὲ γαρ
 κλικούς εἶναι· δούλους μὴ πωριβεῖν· τὸ δὲ
 μέγιστον· μήτε ἐν ταῖς ἐμπραγίαις περιχα
 ρῆς· μήτε ἐν ταῖς σύφοραις· περιλύτους ὑ
 παρχῇ· μήτε ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἐκδύτης εἶναι·
 μήτε ἐν ταῖς ὀργαῖς ἐκπαθῆς· καὶ θικριωδῆς·
 ὅπερ ἐγὼ πάντων τῶν φιλοσοφίας περιγῇ
 ἡμετέρας ἀγαθῶν· πρῶτον· τὰ κρίνω· τὸ
 μὲν εὐγενῶς εὐτυχῇ· ἀνδρὸς· τὸ δὲ ἀνέπι
 φθόνως ἐν κρείον· ἀμάρτω· τὸ δὲ τοῖς λογισ
 μοῖς περιεῖναι τῶν ἡδονῶν· σοφού· τὸ δὲ ὀργῇ
 καὶ κρατῇ· ἀμάρτω· οὐ τοῦ τυχόντος ἐστὶ· το

πρὶν νομοθετοῦν
 πρὶν νομοθετοῦν
 πρὶν νομοθετοῦν
 πρὶν νομοθετοῦν

καὶ ἐν ταῖς ἀγαθῇ

ἐκλύτους

ἰωσὴφ· ἡ
 πρὸς τὸν
 πρὸς τὸν

πρὸς τὸν
 πρὸς τὸν

πρὸς τὸν
 πρὸς τὸν

πρὸς τὸν
 πρὸς τὸν

ἁλίου δὲ ἀνθρώπους ἡγούμεαι τοὺς δυνά-
 μένους τὴν ἡλιθιότητα δύναμιν μίξαι φιλοσο- κὶ κέραι
 φίας οὐς τοῖς μεγίστοις ἀσθενέσι πηλοῦς ὑ-
 παρχεῖν ὑπελαμβάνω. ὅτε τοῖς κοινωφελούς
 βίου, ἡλιθιοτέρας δὲ τε ἀκύνους καὶ γὰρ
 ἀνθρώπου διαρίβειας περὶ φιλοσοφίαν. ῥίτων γὰρ ἡ φ. βίαι
 ὄντων βίων ὧν ὁ μὲν ἐστὶ πρακτικός, ὁ δὲ θεω-
 ρητικός, ὁ δὲ ἀπλοῦς, ὁ μὲν ἐκδοτός ἐκδοτός
 δούλος τῶν ἡδονῶν, ζωῆς καὶ μικροπρα-
 τίας ἐστίν. ὁ δὲ πρακτικός ἀμειψάσας φιλοσο-
 φίας ἀμειψάσας ἢ πλεονεξίας, ὁ δὲ θεωρητικός
 πρακτικῶν διαμαρτάνων, ἀμειψάσας. πε-
 ραίεον οὖν ἐς δύναμιν καὶ τὰ κοινὰ πράττειν
 ἢ τῆς φιλοσοφίας ἀντίλαμβάνωσθαι, κατὰ τὸ
 παρῆκοι τῶν καιρῶν. οὕτως ἐπὶ ἡλιθιότητα πρῶτον
 περικλήεις οὕτως ἀρχίτας ὁ ταραντίνος, οὕτω
 δίων ὁ συρακούσιος, οὕτως ἐπαμεινώνδας ὁ βη-
 βαιος, ὧν ἕκαστος πλάτωνος ἐγένετο συρουσι-
 αστής, ἢ περὶ μὲν παιδείας, οὐκοῦν δὲ τίς δὲ
 πλεονεξία λεγούσα διαρίβειν. πρὸς δὲ τοῖς ἐπι-
 μένοις χρησίμων, μάλλον δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶ.

ζ' ιiii

μή δὲ τῆς τ' παλαιῶν συγγραμμάτων κτῆ
 σωσὸς ὀλιγόρως ἔχον· ἀλλὰ καὶ τοῦ τ' ποιῆ
 ὁ αὐτοῦ συλλογὴ· κατὰ τὸ γεωργικόν

τὸν αὐτὸν ῥόπον ὅργανον

τῆς παιδείας, ἢ χρῆσις τῶν βιβλίων ἐστὶ· ἢ
 ἀπὸ πενήτης τ' ἐπιτήμη καὶ τῆς ἐν συμβέβη
 καν· ὅ τοίνυν ἀξιόμ. τὴν τῶν σωμάτων ἀγω

μίαν παροράμ, ἀλλὰ πέμψοντα εἰς παιδορῶ
 βος τοὺς παῖδας, ἱκανῶς ταῦτα διατηρήμ.
 ἅμα μὲν τῆς τῶν σωμάτων ἐνυρμίας ἐ
 νεκων· ἅμα δὲ καὶ πρὸς ῥώμην καλοῦ γ' γῆ
 ρως θεμέλιος, ἐν παισὶ τῶν σωμάτων ἐνυξί

α· κατὰ τὸν οὐκ ἐν ἐνδία τὰ πρὸς τ' χερσὶν ἐνθυμίας
 να προσήκω παρασκευάζμ, οὕτως ἐν νεότητι

π, τ' ἐν ταξίαν, ἢ τ' σωφροσύνην ἐφόδιον εἰς
 τὸ γῆρας ἀφ' ἧς οὐδ' αὖτε οὕτω διὰ ταμίαν

δεῖ δὲ

ὁ αὐτὸς τοῦ σώματος πόνον· ὥς μὴ καταξή
 ρους γιγνομένων, πρὸς τὴν τῆς παιδείας ἐπι

μέλειαν, ἀπαλορεύμ. κατὰ γ' πλαῖωνα ὑπνοί

ἢ κόποι· μαθήμασι γ' ἡλεμίοι· καὶ τί ταῦ

τα· ἀλλ' ὅ πάντων ἐστὶ κυριώτατον τῶν ἡμε

πλά.

μένων, σπεύδω λέγειν· πρὸς γὰρ τοὺς στρατῶ-
 ωπικοὺς ἀγῶνας τοὺς παῖδας ἀσκητέον·
 ἐν ἀκοντίσμοις αὐτοὺς κατασχέοντασ· ἢ γὰρ
 ἐν ἀλξίανδρῳ ξυσίαισ ἢ θήραις· Τὰ γὰρ τῶν ἡπιομένων ἐν
 ταῖς μάχαις αἰσθὰς, ἣ ἐκρικῶσιν ἀγλα-
 τέρεινται· πόλεμος δὲ, ἐσκίαρα φημέρη
 σωματῷ ἐξ ἑοῦ δέχεται· ἰσχνὸς δὲ στρατιώ-
 τησ, πλεμικῶν ἀγώνων ἐξ ἀσ ἀγλῆτων ἐσ-
 πόλεμον φάλαγγας διώξῃ· τί οὖν ἂν τις εἴποι,
 σὺ δὲ δὴ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων παιδῶν
 ἀγωγῆσ ὑποσχόμενος παραδείματα πα-
 ραδῶσθαι· ἐστὶν αὖτε φαίμεν τῆς μὲν τῶν πενήτων
 ἢ δημοτικῶν παραμελῶν ἀγωγῆσ· μόνοις
 δὲ τῶν πλοσίοις ὁμολοῖται τὰς ὑποθήκας δι-
 δύναι· πρὸς οὓς οὐ χαλῶσθαι ἀπαντῆσαι· ἐ-
 γὼ γὰρ μάλιστα ἀνβουλοίμην, πᾶσι κοινὴν
 καὶ χρησιμὴν τὴν ἀγωγὴν· ἣ δὲ πῶς ἐνδεῶσ
 ἢ ἰδίοις στρατῶντες, ἀδυματήσουσι τοῖς ἐ-
 μοῖς χρησθαι παραπέλμασι· ἣ τύχην αὐτῶν
 αἰσθῶσαν· οὐτὸν ταῦτα συμβουλεύοντα· πῶς
 ρατέον μὲν οὖν ἐς δύναμιν τὴν κρατίστην· ἀ-

ἢ πολέμιον

καὶνῶν χρίσιν ἀναλίσκειν

Vanno cato, al di libere aduca d'is ap' N. 12267
 Remotissimu ad discendum formido, ac nimis timor, ex ois perturbatio
 ai, contra: delectatio p'telo ad discendum.

Γωγῆς ποιδῶναι τῶν παίδων καὶ τοῖς πέν-
 σιν. ἡ δὲ μὴ τῇ γε δυνατῇ χρητέον. καὶ ταῦ-
 τα μὲν δὴ τῷ λόγῳ παρεφορτίσαμεν. ἴ.

ἴα να ἐφωξῆς ἢ τὰ ἄλλα μὴ φέρομεν πρὸς τὴν
 ὀρθὴν τῶν νέων ἀγωγὴν συναψῶ. καὶ κῆρο φη

Τὸν ἀδελφεὸν
 Ρυδόν αὐτὸν αὐτὸν
 βενος πατρὸς αὐτοῦ
 ἔα εὐαδοῦν.

μὴ δὲ τὸν παῖδα σὲ πὶ τὰ καλὰ τῶν ἐπι-
 τηλευμάτων ἀγῆν. παραιμέσῃσι καὶ λόγοις

δοκῶ μὴ μὰ δία πηγάς. μὴ δὲ αἰκισμοῖς. ἔω ῥα ἰνίτι
 γάρ πᾶσι ταῦτα τῷ δούλῳ μάλλον ἢ τοῖς ἐ-

ῖα λουτέροις πρὸς πᾶσι ἀγῆται. ἢ φρίτῃσι
 πρὸς τοὺς πόντους. τὰ μὲν διὰ τὰς ἀληθεί-

νας τῷ πηγάων. τὰ δὲ, ἢ διὰ τὰς ὑβρίδας.
 πᾶσι δὲ ἢ φόγοι πάσης ἐστὶν αἰκίας ὥφθ

ἡμῶτεροι τῷ ἐλευτέροις. οἱ μὲν ἐπὶ τὰ κα-
 λὰ παρορμῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν

ποικίλως νείρον. ἴα δὲ ἐναυγᾶς καὶ ποικίλως χρεῖ
 ὁ δὲ ταῖς ἐπὶ πηγάς ἢ τῷ ἐπαίνοισι. καὶ πᾶ

ἐν θανάτῳ ταῖς ἐπι- δ' ἀνθρώπων σφοδρῶς ἐπὶ πηγάς. ἐν αἰσχυρῇ
πᾶσι ποιδῶναι. ἢ πάλιν ἀνακαλεῖσθαι τῷ ἐπαί-

μοισι. ἢ μιμῆσθαι τὰς τίτθας αἰτίνας. ὥφθ
 δ' ἂν τὰ παῖδας κλαυθμυρίσωσιν ἐν παρηγο-

ρίαν πάλιν τ' μακρόν ὑπέχουσι. διὰ δὲ αὖ
 τοὺς μὴ δὲ τ' ἐκωμίσις ἐπαίρην ἢ φυσᾶν.
 χαυμούνται γ' ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαί
 νων, ἢ θρύπτονται. ἥδη δὲ πῖνασ' ἐγὼ εἶδον
 πατέρα σοῖς τόλῃαν Φίλῃν τ' μὴ Φιλίμ
 αἰπίον κατέστη. τί δὲ ἐστὶν ὃ βούλομαι λέγειν
 ἵνα τῷ παραδείγματι φωτίζοντερον ποιήσω
 τὸν λόγον. ἀπυδούτες γ' τοὺς παῖδας ἐν
 πατρὶ τὰ χίον προωτεύσαι, πόμυς αὐτοῖς ὑ
 περμέλῃς ἐπιβάλλουσιν. οἱς ἀπαυδῶντες
 ἐμπίπτουσιν, ἢ ἄγως βαρυνόμενοι ταῖς κα
 κοπαθείαις, οὐδέχονται τ' μάθῃσιν ἐν ἡμέρῃς.
 ὥς περ γ' τὰ φυτὰ τοῖς μέν μερίσις ὑδα
 τὶ ρέφεται. τ' δὲ ἡλλοῖς πρίγεται, τ' αὖ
 τ' ῥόπην φυχή. τ' μὲν συμμέλῃς αὐξεται
 πόμοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται.
 Δοτέον οὖν τοῖς παισὶν ἀναπνοῇ τῶν συνω
 χῶν πόνων ἐμθυμούμενους. ὅτι πᾶς ὁ βίος
 ἡμῶν, εἴς ἀνασὶν ἢ ἀπ' ἀλῆν διείρηται. καὶ διὰ διήρηται
 αὖ τ' τοῦ οὐ μόνον ἐγρήγορις, ἀλλὰ ἢ ὑπνοσ
 εὐρέθη. οὐ δὲ πόλεμος ἀλλὰ καὶ εἰρήνη. οὐ δὲ

χερσίν, ἀλλὰ καὶ εὐδαίᾳ· οὐδὲ ἐνεργοὶ παρ-
 ἔειπεν ἀλλὰ καὶ ἐορταί. συνελόμπη δὲ ἰππῶν, ἡ ἀνά-
 παυσίς τ' ὁρῶν ἐστὶν ἄρτυμα· καὶ οὐ κέ-
 πῃ τ' ὥν τ' τοῖς ἰδοίσις γινόμενον· ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ τ' ἀφύχων· καὶ γὰρ τὰ τόξα καὶ τὰς
 λύρας ἀμείμεν, ἵμα ἐπὶ τῇ μαι δυνάμεν.
 καθόλου δὲ σώζεται σῶμα μένεν δαίκα καὶ
 πληρώσθ· ψυχή δὲ ἀνέσθ καὶ πόνω· ἀξίον δὲ
 ἐπὶ τῇ μαι τῶν πατέρων ἐμίσις, οἱ τῆς πα-
 δαγωγῆς καὶ διδασκάλους, ἐπὶ τῇ φαρμακ-
 τοῦς καὶ αὐτοὶ τῆς τούτων μαθήσεως, οὐ
 τ' αὐτοὶ τῇ γίνονται το παρὰ παν· οὐτε αὐτῇ
 κοοί, πλὴν τοῦ δέοντος ἀμαρτάνοντες·
 αὐτοὺς γὰρ παρ' ὀλίγας ἡμέρας διδοκίμασι
 ἀν λαμβάνειν τ' παίδων· ἀλλὰ μὴ τὰς ἐλ-
 πῖδας ἐχέμεν μισθῶ τοῦ διαθέσθ· καὶ γὰρ ἐ-
 κείνοι πλεονεχέουσιν τ' ἐπιμέλειαν
 τ' παίδων· μέλλουσι δὲ ἐκάστοτε διδόναι τὰς
 εὐχάνας· καὶ ταῦτα δὴ τὸ ἐκτελεῖν ὑπὸ τοῦ ἰπ-
 πηκόμου χαίρειν· ὡς οὐδὲν οὕτω πικρὴν τὸν
 καὶ τὸν ὡς βασιλέως ὄφθαλμὸς· πάντων δὲ

καὶ τὸ πᾶν, καὶ τὸν ἀποφθιμένα ἐν ἀνέλοι·
 ὁ μὲν γὰρ ἐρωτηθεὶς τί μάλιστα ἔκρινεν περὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ
 διακρίτου ὄφθαλμοι, ἔφη· ὁ γὰρ μὲν ἐρωτηθεὶς, καί
 αὐτὸς ἀνέειπεν, τὰ τῷ διακρίτου ἔχοντα ἔφη·
 καὶ ἴδοντες μαίοντες φησὶν ἐπὶ τῇ καὶ ἀγρο σκυλὴ domini. Πημ. 12. Cap. 1.

καὶ τὸν ὡς βασιλέως ὄφθαλμὸς· πάντων δὲ

καὶ τὸν ἀποφθιμένα ἐν ἀνέλοι·

καὶ τὸν ὡς βασιλέως ὄφθαλμὸς· πάντων δὲ

καὶ τὸν ἀποφθιμένα ἐν ἀνέλοι·

καὶ τὸν ἀποφθιμένα ἐν ἀνέλοι·

μοι μάλιστα τὴν μνήμην τῶν παίδων ἀσκή-
και συμβίβην. αὐτὴ γὰρ ὥς περὶ τῆς παιδείας ὥς

πλά. ἐν θαλά-
μῳ. ἢ ἐν θά-
λασσῃ.

ας ἐστὶ ταμείον. καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα τῶν
μεσῶν ἐμυθολόγησαν εἶναι τὴν μνήμην. μνήμης οὐκ ἔστι

ἀντιπρόμενοι ἢ παραληγουντες, ὅτι οὕτως ὁ
δὲν γεννᾷ ἢ ῥέφει ὥς ἡ μνήμη πέφυκε. ἢ
τοίνυν ταύτην κατὰ μφότρωα ἐστὶν ἀσκή-
ον. ἢ τὰ ἐκ φύσεως μνήμονες εἴωσι οἱ παῖδες,
ἢ τῇ ἢ τοῦναρτίον ἐπιλήσμονες. τὴν γὰρ

ἀποκρίναι ἐν
ἀνακτορῇ.

πλεονεξίαν τῆς φύσεως ἐπιρρώσομεν. τῇ
δὲ ἑλληφίν, ἀμα πλεονώσομεν. καὶ οἱ μὲν

ἐν τῇ δὲ
ἐν τῇ δὲ

τῇ ἀμυνέσονται βελτίους. οἱ δὲ αὐτῇ. τὸ γὰρ

ἀμυνέσονται βελτίους
οἱ δὲ αὐτῇ. τὸ γὰρ

ἐν τῇ δὲ
ἐν τῇ δὲ

τῇ νοσήσονται καλῶς εἴρηται. Εἰ γάρ κερ ἢ σμῖ-
κρόν ἐστὶ σμικρὸν καὶ ἀβώϊον. ἢ βαμὰ τῇ δὲ

ἐν τῇ δὲ
ἐν τῇ δὲ

ἐν τῇ δὲ
ἐν τῇ δὲ

τῇ ὅσοι ταχέως καὶ μέγα τὸ γέροντος. μὴ λαν-
θανέτω τοίνυν μὴ δὲ τὸ τοῦ πατρός, ὅτι τὸ

ἐν τῇ δὲ
ἐν τῇ δὲ

μνημονικόν, τῆς μαθήσεως μέρος, ὁ μόνος
πρὸς τὴν παιδείαν, ἀλλὰ ἢ πρὸς τὰς τοῦ βί-

ος πράξεις ὅς κελαχίῃ συμβάλλεται μοίραν
ἢ γὰρ τῶν γεγενημένων πράξεων μνήμη, τῆς

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

πρὸς τὸ μέλλον τῇ εὐχλίας, γίγνεται παρα-

διονύσιος ἀλκίας ἐν ἀρχῇ
 πολλῶν παλαιῶν. Διόμα· ἢ μέντοι ἢ τῆς ἀσχρολογίας ἀπα
 ριστοῦν. ἐφ' ἣν
 τὸν ἄνθρωπον ἄναι· κτεροῦ τοὺς ὑδῆς· λόγος γ' ἐρί· σκίη κατὰ δι
 τὰ ἄνθρωπον.
 ἄνδρ'· χαρὰ κτλ· ἐκ
 λόγον γινώσκεται· ἢ ναὶ παρασκευασθέν· ἢ φιλοπροσηγόρουσ·
 ὡς γ' τὰ ἀνέντακτα τ' ἡθῶν· ἐστὶν ἀξιωμαίσκ
 τα· οὕτως οἱ παῖδες ἀμισθὶς γίνονται· ἢ
 συρούσι μὴ παρὶτωλῶς ἐν ταῖς ζητήσεσιν, ἀπλά· χι· το
 « παραχωρήτοι γιγρόμεροι· ἢ γ' τὸ νικᾶν μὲν
 ἢ τὸ ἀδαι· νομ· ἀνὰ καὶ τὸ νικᾶσθαι ἐπίστασθαι καλόν·
 « ἐν οἷς τὸ νικᾶν βλαβερὸν· ἐστὶ γ' ὡς ἀληθῶς ἢ
 ῥίκη καὶ μεῖα· ἔχω δὲ μάρτυρα τούτου, ἐν
 « ρισίδην τ' σοφὸν ἐπαγαγέσθαι· λέγοντα Δυ
 « οῖν λεγόντοιν πατέρου θυμουμέν· οὐ μὴ ἀμ
 ἀ' τοῖς μὲν « πτωχῶν τ' λόγοις σοφώτερος· αὐτὴ τοῖς μὲν τ'
 ἔρκεμένων οὐδενός ἢ πτωχῶν ἐστὶν· ἀνὰ καὶ μάλ
 λορ· ἐπὶ τῇ δαδία τοῖς νέοις, ἢ δὴ λεκτικόν· ταῦ
 τα δὲ ἐστὶ τὸ βίον ἀρύφικτον ἀσκή· μ· τὸ, τὴν
 γλῶτταν κατέχον· τὸ τῆς ὀρίης ὑπερβαλὼν γί
 « τῶν ἰνωσθαι· τὸ ἔχον κρατῆ· τουτ' ἐκαστον ἢ
 « κτλ· ἄκορ ἐστὶν ὁ πτερόν· ἐστὶ δὲ ἐπὶ παραδείγμα
 των γνωριμώτερον· οἷον ἵνα ἀπὸ τοῦ τελοῦ

*Ex q' illud laudat Architas, q' cu' nullo co factu' est ratione, q' si
 igit acciperetur nisi gratis esset.
 ita taretur, q' cu' ad villam venisset, & dia aliter offendi.*

ραρτίνος· ἢ πλάτων· ὁ μὲν γὰρ παρελθὼν αὖ
 πρὸ τῆς ἐλευθέρου· ἡ δὲ ἐτύχε, γῆν κα-
 ταλαβὼν κεχερωσμένην, ἣ ἐπὶ ῥοπον καλέ-
 σαι αὐτῆς, ὡς μὲν ἔφικον ἐμὴ λίσσας
 γιγόμεν· πλάτων δὲ δούλῳ λίχνῳ ἢ βέλῳ

*Cic. p. d. nā de or. 2. Ne
 multo secus sperare
 p' Platone dicitur
 in subseq. q.*

αὐτῷ θυμῳ, ἣ τῆς ἀδελφῆς υἱὸν αὐτοῦ
 σιπῶν καλέσας, ἣ τοῦ ἐφικῶν ἀπελθὼν κρό-
 τισορ· ἐγὼ γὰρ πάντῃ θυμῷ μαχέμεναι· χαλῶ δὲ
 ταῦτα καὶ δυσμίμητα φαίει τις ἄρ' οἱ
 ἀκαγῶ· σφραγίσαν δ' οὖν ἴσ' ὅσον οἶόν τε ἐστὶ
 τούτοις παραδείγμασι χρώμενον· τὸ γὰρ
 τῆς ἀκρατοῦς ἢ μαυρομένης, ὑφαίρου ὀργῆς·
 ὅ δὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλα ἐμὴ μιλλοὶ ταῖς ἐκείνων ἐς
 μέν· οὐτὲ μὴ πρίαις οὐτὲ καλοκαθώαις· ἀλλ'
 ἄλλ' ἐμὴ πόν ἐκείνων, ὡς περθεῶν ἱεροφάν-
 ται ἢ ἀδούχοι τῆς σοφίας ὄντως, ὅσα περ
 ἐστὶν ἐμὴ θυμῷ, ταῦτα μιμῶσθαι ἢ περ
 κρὶ ἐμὴ πρὸς τούτου γὰρ ὡς περ ὑπεθέμεν,
 κρατὴν περὶ τούτου γὰρ ὡς περ ὑπεθέμεν,
 λοιπὸν δὲ περὶ τῆς μικρῆς ἢ φαύλου ὑπείλει
 περὶ τῆς διαμαρτάνῃ τῆς ἀλ' θείας οὐ

Χρῶμενος

ἀπὸν· λοιπὸν,
ἰσθιόντας

«φορὶς ἄρ' εὐκαιρὸς σιγῇ. καὶ πάντος λόγος κρεῖτ-
 τος. καὶ διὰ τὸ τοι δοκῇ, τὰς μυσηρίων ἀπο-
 τελευτῶν οἱ παλαιοὶ κατέδιδξαν. ἵμα ἐμταύμ-
 ταις σιωπῶν ἐξιδέντωσ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀν-
 θρωπίνων μυσηρίων πίσμ. τ' ἀπὸ τ' θεῶν
 ἡλίοθεν μεταφέρω με φόβον. καὶ ἄρα σιωπήσας μὲν
 οὐδεὶς μετενόησε. λαλήσαντες δὲ, παρ-
 ῶν ἀδοκῆ πλεῖστον. καὶ τὸ μὲν σιγῇ ἐξιδέντωσ ἐξιδόν-
 τὸ δὲ ἐκτενέ, ἀναλαβὴν ἀλύνατομ. μυρίους
 δὲ ἔγωγε οἶδα ἀκούσας, ταῖς μωλίταις συμ-
 φοραῖς παρὶ πτωπύκοις, διὰ τ' τῆς γλώττης
 τῆς ἀκρασίαν ὧν τοὺς ἀνθρώπους παραλιπώμεν
 ἐμός ἢ δυοῖν τύπῳ ἐνέκεν ἐπιμνησθῆσομαι
 ὅτι γὰρ φίλῳ ἀδελφου γήμαντος τ' ἀδελφῆς
 ἀρσινόης σὺν τῇ ἀδελφῇ, ἐξ οὗχ' ὁσίην ῥυμα-
 λήν τὸ κέρφομ ὠθεῖσ, ἐμ δὲ μωτηρίῳ ἡλ-
 λους κατεσάπην χρόμους. καὶ τῆς ἀκαίρου λα-
 λείας, οὐ μεμπτῆν ἔδωκε δίκην. ἵμα δὲ γέ-
 λωτα παρὰ στήθεσιν ὅσους. αὐτὸς ἡλὺν χρό-
 μοι ἐκλαυσεν, ἐμὰ μέλας δὲ τοῦτοισι καὶ συζυ-
 γία. καὶ θεόκριτος ὅσο φησὶν ἡ πέτῳ καὶ ἐπαθε.

καὶ nulli tamen
 nosse se locuta
 est.

καὶ τὸ ἐμταύμ
 ἐξιδέντωσ ἐξιδόν-
 τὸ δὲ ἐκτενέ

καὶ τῆς γλώττης

ἢ ἤλυθ' ἰθὺς ἄλκιον. ἀλκιον δὲ πορφύρεας
 ἐσθῆτας κελεύσαντος κατασκιδνάζειν τοὺς
 Ἕλληνας. ἵνα ἐπανελεῖν τὰ ἐπιρρίκτια τοῦ
 ὅς ἡλέμεν κατὰ τῶν βαρβάρων θυσιῶν· καὶ τὸ
 ἔθνος κατὰ κεφαλὴν, ἵς φεροντ' ἄργυρον, πρὸ
 τούτου μὲν ἐφίσηεν ἡμῖσιν ἐβήτουμ· νῦν δ' ἡσθε
 μα σαφῶς, ὅτι ὁ πορφύρεος ὁμήρου θάνατος
 οὗτός ἐστιν. ἐξ ὧν ἐχθρόν ἐκτίσασθαι τὸν Ἀλέξαν
 δρον. ἀντίγονον δὲ τὴν βασιλείαν τῶν μακεδόνων
 ἐτερόφθαλμον ὄντα, τὴν πώρῳσιν πορφύ
 ρων· ὅς δ' ἐμὴν ὀργὴν κατέστησε. τὸν γὰρ ἄρ
 χιμάρηρον ἐν ῥέπῳ μαγευμένον ἐν τάξει
 παραγεμέσθαι πρὸς αὐτὸν ἡξίου· καὶ λόγον
 ταῦτα δοῦναι ἢ λαβεῖν· ταῦτα δὲ ἀπαπέλοντος ἐ
 κώμου πρὸς αὐτόν· ἢ ἡλλάκις προσιόντος, ἐν
 οἷα ἐφίσηεν. ὅτι ὡμὸν μετέλθεις τῷ κύκλῳ
 πιπαραθῆμαι. ὁμολογῶν τὸν μὲν, ὅτι πικρὸς·
 τὸν δὲ, ὅτι μαλ' ἄρτος ἦν· καὶ ἄνους τοῖς αἰσιν ἐ
 πώμ· τὴν κεφαλὴν δ' ἔχ' ἔξω. ἀλλὰ τῆς ἀθυροστο
 μίας ταύτης ἢ μανίας δώσας δίκην· ἀπὸ ἧς
 ἦλθε τὰ ἐρημένα τῷ βασιλεῖ· ἢ ὁ μὲν πῶς

Μακρον
 Satm

φας ἀνὴρ τὸν θεόκριτον. παρὰ πάντα δὲ
 ταῦτα ὅπερ ἐστὶν ἱεροπρωτέρας τὸν ἐκ παλαιῶν συνεδιόντων
 ἐν δὲ τοὺς παλαιὰς τὸ τ' ἀληθὴν λέγειν. τὸ γὰρ
 πάλαιος δουλοπρεπὲς ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀ
 ξιον μισθῶσθαι. καὶ οὖν δὲ μετρίοις δούλοις συγ
 γνῶσθον. ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἐνδοιασας. ὃ δὲ
 μὴ μὴσας παρὶ τῆς τῶν παιδῶν εὐκοσμίας μείψας
 ἢ σωφροσύνης διείλεται. παρὶ δὲ τοῦ ἐκείνου διηχέει
 σεσθαι μέλλοντος. ἀμφιδόξος ἐμὴ ἢ διχο
 γνώμων. ἢ τῆς κλίνων ὡς ἐπὶ πλάστῃος καὶ ἡσέ
 πρὸς ὃ δὲ ἕτερον ῥέψαι δύναμαι. ἄλλος δ' ὅκνος
 ἔχει μετὰ τῆς ἐσθιγῆσεως. ἢ τῆς ἀφροσύνης
 τοῦ πρᾶγματός. ἀφροσύνην οὖν ὁμῶς δὲ
 πρὸς αὐτὸ. τί οὖν τοῦτό ἐστι; πότερά δὲ τοὺς
 ἐρωτῶντας τῶν παιδῶν, ἐὰν τοῦτοις συμῖναι ἢ
 συμβιβαίβην. ἢ τοῦμαντίον εἶργεν αὐτοὺς ἢ
 ἀφροσύνην τῆς πρὸς τοῦτους ὁμιλίας προ
 σῆκεν. ὅταν μὲν γὰρ ἀφροσύνην πρὸς τοὺς
 πατέρας αὐτῶν ἐκάσχοι ἢ τοῦ ῥόχην ὁμφοκίας αὐθιγίας
 ἢ γεφυνοῦς. οἱ τ' τέκνων ὕβριν ὁκαρκατῆρμα
 μίχισι. τ' τ' ἐρώντων ὁμιλίαν. εὐλαβούμεναι

Γαῖον αὐτίς ἰσχυρὴς γενέσθαι ἢ σύμβουλος· ὁ
 ἄταρ δ' αὖ πάλιν ἐμυμύθω τ' σωματικῶν· τὸν
 πλάτωνα· τὸν ξενοφῶντα· τὸν αἰσχίρην· τὸν κέ-
 ριτα· τὸν πᾶρτα χορὸν ἐκείνων τ' ἀμδρῶν
 οἱ τοὺς ἄρρυνας ἐδοκίμασαν ἐρώτας· καὶ τὰ
ἐπὶ 72 μὲν ἀρκίαι προήγαγον ἐπὶ τῇ παιδείᾳ ἢ δι-
 μαγωγίᾳ· καὶ τ' ἄρα τ' τῶν τρόπων· πα-
 λιν ἑτέρως γίγνομαι ἢ κάμπλομαι πρὸς τὸν
 ἐκείνων τ' ἀνδρῶν ζῆλον· μαρτυρῶ δὲ τοῦ
 τοις εὐριπίδης, οὕτω λέγω· ἀν' ἑστὶ δὴ τις ἄλ-
 λος ἐμ βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας· σὺ φρονός
 τε καὶ αἰσθῆς τοὺς μὲν οὐκ τῆς ὥρας ἐπιθυμῶν· καὶ νῦν
 μούνας ἀπελαύνειν προσήκει· τοὺς δὲ τῆς ψυ-
 χῆς ἐραστὰς ἐκκρίνειν κατὰ τὸ σύνολον· καὶ
 τοὺς μὲν θήβησι καὶ τοὺς ἡλιδίφδοκτέον ἔρω-
 τας· ἢ τὸν ἐκ κρήτης καλούμενον ἄρπαλμόν·
 τοὺς δὲ ἀθήνησι ἢ τοὺς ἐν λακεδαιμονίᾳ ζήλω-
 τέον· καὶ τ' παίδων μινυλίων· περὶ μὲρ οὖν
 τούτων, ὅπως ἕκαστος αὐτὸς ἐαυτὸν περὶ
ἐπιλαμβάνειν κε· οὕτως ὑπελαβάρη· ἐγὼ δὲ ἐπὶ δὴ πε-
 ρὶ τῆς τῶν παίδων ἐνταξίας ἔρηκα ἢ κοσμί-

73 Τὸ δὲ 73 πλάται· σπυδῆ καὶ χαριωνισμῶ· καὶ ἐν
 μεμνημένον, ὅτι πάλαι πλεόν· ἐξ ἀναίρεσθαι
 σι δὲν τοῖς ἀρετῶσιν ἐν ἀνθρώπων τ'
 καλῶν φιλοσοφίᾳ
 sda qd fuit qd na po audire atq, accipi debet. H. S.
 qd Plato d' civitate qua t' hivil suis edidit tuz li. 18.
 πολὺ δὲ φιλοσοφία· κοινὴ τῶν ἡμετέρας ἐ-
 στί· α' pnia vivit fortibus, jūmīsq, bel-
 latoribus posuit sanatione pmo, α' puellaz.

ὅτι τοσούτῃ ἐπὶ τῷ μεταβίῃσθαι. μικρὰ πάντας πᾶσι· ἡλικίας ἡδὲ
 ἡλικίας. κατεμεμῆσθαι τοὺς μοχλοῦν ἡβῶν γὰρ εἰπὼν,
ἡβῶν
 ῥότας· οἱ τίνες τὸ μὲν παισὶ παιδα
 γῶγους ἢ διδασκάλους ἐπέστησαν. τὸ δὲ τῷ
 μεταβίῃσθαι ὁρμὴν ἀφ' ὧν ἔασαν ἐμεσθαι. δὲ ἀνὰ τὴν
αὐτὴν
 οὐκ ὅρ τοῦναρτίον· πᾶσι ποιεῖσθαι τοῦ τῷ εὐ
 λαβδαν καὶ φυλακὴν, τῷ παιδῶν. τίς γὰρ οὐ ἡ τῶν
 κοῖδεν ὅτι τὰ μὲν τῷ παιδῶν σλημμελή
 ματα, μικρὰ ἢ παντελῶς ἐστὶν ἰάσιμα·
 παιδαγωγοῖς ὅλιγῶν· καὶ διδασκά
 λων παρὰ γῶγην ἀρκουσία. τὰ δὲ τῷ ἡδὲ καὶ παραγωγῇ
 ἀνικδομένων ἀδικήματα, ἡλικίας ὑπερ
 φυὰ γίνεται ἢ σχέτλια, ἀμερῖα γὰρ ῥόσ, ἢ
 κλοπαὶ παρῶν χρημάτων, ἢ κύβοι, ἢ κῶ
 μοι, ἢ πότοι, ἢ παρθένων ἔρωτ', ἢ γυναικῶν
 οἰκοφθορίαι γαμετῶν. οὐκ οὖν τὰς τούτων ὁρ
 μὰς ταῖς ἐπιμελείαις δωσμένῃ καὶ κατέ
 χεν προσήκερ· ἀταμίαντον γὰρ τῷ ἡδὲ ὡς ἢ
 ἀκμή ἢ σκιρτικόν, ἢ χαλινὸν δεόμενον.
 ὡς οἱ μὴ τῆς ἡλικίας ταύτης ἐρῶ μένως ἀμ

ἡ λαμβανόμενοι τῇ διὰ μοῖα διδόντ' ἐξουσί
λαμβάνουσαν ἐπὶ τὰ ἀδικήματα ἴσι. ἀδ' τοίνυν τοὺς ἐ
 μφρονας πατέρας, παρὰ τὸν μάλισα τ
 καιρὸν φυλάττειν ἡ γρηγορέναι σωφρορίαν τοὺς
 μετράκις κους διδάσκοντας ἀπὸ λούνας. δε
 ομέρους συμβουλεύοντας ὑποσχομένους.
 παραδείγματα δεικνύντας. τὸ μὲν, διὰ φι
 ληδονίαν συμφορὰς περιπεσοντ'. διὰ δὲ κατ
 τωρίαν ἐπαινον ἢ δόξαν ἀγαθὴν περιποιουσα
 μένων. δύο γὰρ ταῦτα ὡς περὶ χοιχθὰ τῆς
 ἀρετῆς ἴσιν. ἐλπίς τε τῆς μετῆς, ἢ φόβος τῆς μετῆς. δε
 ας. ἡ μὲν γὰρ ὁρμητικώτερος, πρὸς τὰ καλὰ. πλά. α. πο.
 λισα τ' ἐπιτηδευμάτων. ἡ δὲ ὀκνηρὸς πρὸς
 τὰ φαῦλα τ' ἐρῶν ἀπεργάζεται. κατ' ὅλου πλά. α. πο.
 δὲ ἀπὸ τῆς προσήκει τοὺς παῖδας. τῆς πρὸς τοὺς
 ἡμετέρους ἀνθρώπους συνουσίας. ἀπὸ φέρομαι 70
 γάρ τι τῆς τούτων κακίας. τὸ δὲ παρήκ
 λε ἢ πυθαγόρας ἀνιγμάσιν. ἀπὸ τῆς πα
 ραβείας ἐξήγησάμεν. καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς ἀρε
 τῆς κτῆσιν συμβάλλεται ὅτι τὴν ὕλην ὁκνηρὸς
 διορμὴν χεύεται μελαμύρων. τὸ τ' ἐστὶ μὴ

τῶν ἀνθρώπων μὴ ἐπίσβεσθαι ἐπὶ τοὺς ὁμοῦς
 ἑλθόντας. τοῦτέστι μέλλοντας ἀφθνή-
 σκειν· καὶ τὸν ὅρον τοῦ βίου πλησίον ὄντα ὁ-
 ρῶντας. φέρειν ἐυκόλως ἢ μὴ ἀθυμῶν· ἀνα-
 κάμψαι δὲ ἐπὶ τῇ ἐξαρχῇ τοῦ λόγου ὑπόθε-
 σιν· ἀπάντων μὲν γὰρ ὅπως ἔφην τῶν θνητῶν
 ἀνθρώπων ἀπάγειν· ἀδ' τοὺς παῖδας· μάλι-
 στα δὲ τῶν κολακῶν. ὅπως γὰρ πλάκεις καὶ
 πρὸς πολλοὺς τῶν πατέρων διατελῶ λέγων
 ἢ νῦν ἀνδ' ποιεῖ· γέμος οὐδὲ μὲν ἐστὶν ἐξωλέγε-
 ρος· οὐδὲ μάλλον ἢ θάπτον ἐκ βαχικίζον τῷ⁷³
 νεότητι, τῷ κολακῶν· οἱ ἢ τοὺς πατέρας,
 ἢ τοὺς παῖδας προῖκίζουσιν ἐκρίβουσι· τὸ μὲν
 τὸ γῆρας ἐπίλυτον· τῶν δὲ, τὴν νεότητα ποι-
 οῦντες. τῶν δὲ συμβουλευμάτων· ἀέλεα ρ-
 ἀφύλακτον· προτείνοντες τὴν ἡδονήν· τοῖς παι-
 σὶ τῷ πλουσίῳ οἱ πατέρων μῦθον παραινούν-
 σιν· οἱ δὲ μεθύειν· σωφροσύνη· οἱ δὲ ἀσελγείν·
 φυλάττειν· οἱ δὲ δαπαρᾶν· φιλοργεῖν· οἱ δὲ ῥα-
 θυμῶν· στιγμὴ χρόνον· πᾶς ἐστὶν ὁ βίος λέγοντες· πρὸς ἀπο-
 λυτῶν· φρονεῖν· πρὸς αἰσθητῶν· φρονεῖν·
 τὴν ἡδονήν· πρὸς ἀπολυτῶν· φρονεῖν· τὴν ἀρετήν·

νύφειν

τὴν δὲ φρονεῖν· πρὸς αἰσθητῶν

τὴν ἡδονήν· πρὸς ἀπολυτῶν· φρονεῖν· τὴν ἀρετήν·

θεοῖς ἡμῖν τ' τοῦ πατρὸς ἀπὸ λῶν κρονόληρος ἐμῖν
 καὶ σοροδαίμων ἐστὶ· καὶ μετέωρον τὴν γὰρ ἢ μὲν ἰωδ' αὐτ' ἀράματα
 χίτην ἐξοίσομεν· καθῆκε δὲ τις ἢ χαμαι χάμαι τύπω
 τυπῆν· καὶ προαίωγεῦσαι ἱάμεν· ἢ τὰ τ' ἡριόγενος
 πατέρων ἐφόδια τοῦ γήρωος ἐσύλησε· ἢ πε ἡριόγενος ἢ σοῖ
 ρέκοφε· μιᾶρον τὸ φύλον· ὑπὸ κριταὶ φιλίας· λινε
 ἀδελφοὶ παρρησίας· πλεοσίωμ μὲν κόλακας·
 πονήτωρ δὲ ὑπερόπται· ὥς ἐκ λυρικῆς τέ-
 χνης ἐπὶ τοὺς νέους ἀγόμενοι· σεσκρότ' δ' ὁ
 θοὶ ῥέφορ' ἰδ' ἱελοῖσι· καὶ ψυχῆς ὑπεβολιμαῖ
 α· ἢ νόθα μέρη βίου· πρὸς δὲ τὸ τῶν πλου-
 σίων νεῦμα ζῶντ'· τῇ τύχῃ μὲν ἐλεύθεροι,
 τῇ προαιρέσει δὲ δούλοι· ὅταν δὲ μὴ ὑβρίζων
 ται, τότε ὑβρίζουσαι δοκούμετες· ὅτ' ἡ μάτην, ὅτ' ἡ
 παραρρέφορ' αὖ· ὥς τε ἴτω μέλλ' τ' πατέρων· ἢ μέλ
 τῆς τ' τέκνων ἐναγωγίας· ἐκδιωκτέον τὰ με μύσασα
ἀρὰ ταῦτα· τρέμματ' αὖ· ἐκδιωκτέον δὲ ἡ τὰς
 τ' συμφοιτῆ τ' μοχθηρίας· ἢ γ' οὐτοὶ τὰς
 ἐπὶ κωστάτας φύσας· ἱκαροὶ διαφθέρημι ἴσι·
 ταῦτα μὲν οὖν καλὰ καὶ συμφέροντα· ἀ
 δὲ μέλλω λέγειν ἀμθρώπια· οὐ δὲ γ' αὖ,

Γον. ἡ Εὐπυ-

ἡ καλὴ αἰὶς

παλὴν τοὺς πατέρας ἔγωγε ἀξίῳ τελέως ἴα-
 χῆς ἢ σκληροῦς εἶναι τῇ φύσει· ἀλλὰ πολ-
 λαχοῦ καὶ συγχωρῆσαί τινα τῶν προτέρων
 ἁμαρτημάτων· ἢ ἐαυτοὺς ἀναμιμνήσκον, ὅ-
 τι ἐγένοντο μέοι· καὶ καθάπερ ἰατροὶ τὰ πικρὰ
 τῶν φαρμάκων ἢ γλυκεσί χυμοῖς καταμι-
 γρύνοντες τῇ τέρψει ἐπὶ τὸ συμφέρον, πάρο-
 δορ εὖρον· οὕτω δὲ τοὺς πατέρας ἢ τῇ ἐπι-
 τμημάτων ἀπογομίαν τῇ πραότικῇ μίμνῃ
 ραι· καὶ τότε μὲν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν πα-
 ῶν ἐφίεναι καὶ χαλᾶσαι τὰς ἡνίας· τότε δὲ
 αὐτοὶ παλὴν ἀρτὶ εἶναι· καὶ μάλιστ' ἀνευκό-
 λως φέρειν τὰς ἁμαρτίας· εἰ δὲ μή γε, προ-
 σοργιάδεντας, ταχέως ἀπφλεγμῆναι· ἢ
 μᾶλλον ἢ ὀξύθυμον εἶναι δὲ τὸν πατέρα
 ἢ βαρυθυμον· ὥς τότε δυσμερὲς καὶ δυσκα-
 τὰ λακίον μισοτικνίας, οὐ μικρὸν τεκμή-
 ριον εἶσι· καλὸν δὲ ἓνα τῶν ἁμαρτημάτων
 μὴ δὲ εἰδέναι δοκεῖν· ἀλλὰ τὸ ἢ ἡρώς ἀμβλυ-
 ῶπρον καὶ δύσκωφον ἐπὶ τὰ γιγνώμενα με-
 ταφέρειν· ὥς εἶναι τῶν πραττομένων ὁρῶν

λο. γ. 2

τας μὴ ὁρᾶν· καὶ ἀκούουσιν μὴ ἀκούειν· φί
 λων ἀμάρτηματα φέρομεν· τί θαυμασὸν
 ἢ τέκνων· δούλων ἢ ἀλλότρισ· κραιπαλῶντων
 μέθην οὐκ ἐξηλέξαμεν· ἐφείσω ποτὲ· ἀλ
 λὰ καὶ χορήγησον· ἢ γανακτίσας ποτὲ· ἀλ
 λὰ καὶ σύνγνωστον· ἐβουκόλησε ποτὲ διὰ οἴκον σύνγνωστον
 τοῦ, τὸ ὀργὴν καὶ ἀσχεσίαν ἀγροῦ ποτὲ ζωῆς καὶ τῆς
 ἀφύλτου· ἢ ἤλπε ἥτις χθιζὴς μέθης ἀφύτου ^{ἢ ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς}
 ὦν, ἀλμόκτον· μύρων ὄλων, σίγκτον· οὕτω ἀπολύν
 σκίρτωσα μωότης πώλοδα μῆται· σφραττεῖον
 δὲ τοὺς ἐδονῶν ἡπλους καὶ πρὸς τὰς ἐπιτῆ,
 μήσης δυσκίλους, γὰρ καὶ κατὰ ζυξίαι· δεσ
 μός γ' οὗτος τῆς νεότητος ἀσφαλέστατος· ἐγ
 γυ αἰσθαι δὲ δὴ τοῖς υἱοῖς γυναικας, μὴ τε ἐυ
 γυναικας ἢ ἄλλων· μὴ τε πλουσιωτέρας·
 ἢ τὸ γ' ἢ κατὰ στυτὸν ἐλα· σοφὸν· ὡς οἱ γε ἐλάν
 μακρῶ κρείττους ἐαυτῶν λαμβάνοντες· οὐ
 τῶν γυναικῶν ἄνδρων· τῶν δὲ προικῶν δου
 λοι λαμβάνουσι· γινόμενοι· βραχέα δὲ προ
 αἰς αὐτοῖς, παραγραφῶ τὰς ὑψηλότητας· παραγραφῶ
 πρὸ πάντων γ' δὴ τοὺς πατέρας, τὸ μὴ τῶν

ἂν ἴσῃ αὐτὸς τοῖς ἰσὺς αὐτῶν πείσας
μὴ νικῶσαν, ἀλλὰ αὐτὸς τοῖς, δὴλον, δα νικῶσαν.

ἀμαρτάνουσιν ὑμῖς ἐπιτίμωντας τοῖς αὐτοῖς
δ. ἐπὶ τῇ

οἱ δ' ὅλως

μῦτι

ῥίθραβας

ἀν' ἀμαρτίαν, ἀλλὰ πάντα ἀλλὰ πρὸς τὴν
ἐναργὲς αὐτοῦ παραδειγμα τοῖς τέκνοις
παρέχουσιν· ἵνα πρὸς τὸ τούτων βίον, ὡς περ
κάτοπρον ἀφ' ἐλέωτος, ἀπορέπωται τ
αἰσχροῦ έργων καὶ λόγων· ὡς οἴτινος τοῖς ἀ
μαρτίαισι περιτίπτουσιν, ἐπὶ τῷ ἐκεί
νω νόμῳ ματὶ λανθάνουσιν· αὐτὸς καὶ ἡγοροὶ γι
γνώμεροι· τὸ δ' ὅλον φαύλως ζῶντ' οὐδὲ τοῖς
δούλοις παρρησίαν αἰσιν ἐπιτίμῃ· μήτοι
γε τὸ ὑμῖς· χωρὶς δὲ τούτων, γένοιτο ἂν αὐτ
τῶν ἀδικημάτων σύμβουλοι καὶ διδάσκα
λοι· ὅπου γ' ἔροντες εἰσὶν ἀναίσχυνοι· ἐν
ταῦθα ἀνάγκη ἡμέρους ἀναιδεσάτους εἶναι·
σφρατέον οὖν εἰς τὸ τῶν τέκνων σωφρονισμὸν
πάντα ὅσα προσήκεν ἐπιτιθεῖν· ἐκλήσαν
τας ἐυρυδίκην· ἥτις ἰλλυρὶς οὔσα καὶ ῥισβάρ
βαρος, ὁμῶς ἐπὶ τῇ μαθήσει τῶν τέκνων ὅφει
τῆς ηλικίας, ἡφ' αὐτῷ παιδείας· ἰκαρῶς δὲ αὐ
τῆς ἱερφίλοτεκνίαν σιμαίνε τοῦ πίναγμα
ἢ ὅπως ἀνέθηκε μούσαις· Εὐρυδίκη ἱερφίλο

ἢ ἥς τόδ' ἀμέλει Μούσαις εὐοίσαν ψυχῆς
 ἢ ἐλούσα πόθον. Γράμματ' αὖ γ' ἔμνημα λό-
 γων, μήτηρ γαῖα. Παίδων ἡβώντων, ἢ
 ἢ ξυπόμκω μαῖαν. τὸ μὲν οὖν πάσας τὰς
 τροφὴν μέμας συμπεριλαβάν, ἐυχῆς ἴσως
 ἢ παλαιέσας ἔργον ἐστὶ. Τὸ δὲ τὰς πλείους
 ἢ ἡλώσας, ἢ αὐτὸ μὲν εὐμοιρίας δεόμε-
 νόν ἐστι, ἢ πλῆθους ἐπιμελείας.
 ἀνυσθὸν δ' οὖν ἀμνηστικήν.
 φύσιν καὶ
 ἡκωμ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ. ΙΕΡΩΝ.
Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ.

ἰωνίδης ὁ ποιητής, ἀφίκετο ποτὲ
 πρὸς ἱέρωμα τὸν τυράμνον, σχολῆς
 δὲ γινόμενης ἀμφοῖν, ἢ πυνόσι,
 μωνίδης, ἄρ' ἂν μοι ἐβλήσας ὦ ἱέρων διή-
 σταται, ἢ ἰκός, ἢ δέναι, σὺ βέλπτον, ἐμὸν, ἢ

ποῖα ταῦτέστιν ἔφη ὁ ἱέρως· ὁ ποῖα δὲ
 ἴω βέλτιον ἂν εἰδὲν σὺ οὕτως ὁρῶς σοφοῦ ἄν
 δρὸς· οἱ δὲ σε ἔφη ἐγὼ ἢ ἰδιώτην γέλων
 μέμονη ἢ νῦν τύραμον ὄντα· ἄλλος οὖν ἀμφοτέ
 ρων πεπρωμένον· ἢ δὲ δέμας μαλλομένη
 μου· πῇ διαφέρει ὁ τυραννικός τε ἢ ὁ ἰδιω
 τικός βίος· εἰς εὐφροσύνας τε ἢ λύπας ἀνθρώ
 ποις· τί οὖν ἔφη ὁ ἱέρως οὐχὶ καὶ σὺ ἐπεὶ
 μὲν γε ἐπὶ ἰδιώτης εἶ, ὑπέμνησας μετὰ ἐμ
 ῷ ἰδιωτικῷ βίῳ· οὕτως γὰρ ἂν σοι οἶμαι μα
 λιστα ἐγὼ δύνασθαι δηλοῦν τὰ διαφέροντα
 ἐν ἐκατέρῳ· οὕτω δὲ ὁ σιμωνίδης εἶπε·
 τοὺς μὲν δὲ ἰδιώτας ἐγώ γε ὡς ἱέρων δοκῶ
 μοι καταμαμασθικέμαι· διὰ μὲν τὸ φθала
 μῶν ὁράμασιν ἐδομένους ἵε ἢ ἀχθομένους·
 διὰ δὲ τῶν ὥτ' ἀκούσασιν· διὰ δὲ τῶν ῥι
 μῶν ὁσμάς· διὰ δὲ τοῦ γόματος· σίτοις τε ἢ
 σπυρίδι· τὰ δ' ἀφροδίσια, δι' ὧν δὲ πάντες ἐ
 πιστάμεθα· τὰ δὲ ψύχει ἢ θάλπει ἢ σκλη
 ρὰ ἢ μαλακὰ ἢ κούφα ἢ βαρέα· ὅλῳ τῷ
 σώματί μοι δοκῶμεν ἔφη κρίνοντες· ἢ δὲ αἰ
 τε ἢ λυφάσθαι ἐπ' αὐτῷ· ἀγαθοῖς δὲ ἢ κα

κοῖσις ἐστὶ μὲν ὅτε δι' αὐτῆς τῆς ψυχῆς μοι
 δοκῶ μὲν ἠδυνάσθαι. ὅτε δ' αὖ λυπῶ δυνάσθαι. ἐστὶ
 δ' ὅτε κοινῇ· ἢ διὰ τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ
 σώματος. τῷ δ' ὑπὸ μὲν ἡδόμεθα, δο-
 κῶ μοι αἰδάνεσθαι. ὅπως δέ· ἢ ὥπρι· ἢ ὅπο-
 τε ταῦτα, μάλλον πῶς ἐφίμω δοκῶ μοι ἀγνώ-
 σθαι. καὶ ὅθεν ἴσως ἴτο θυμασθόν· ἐὰν ἐν
 τῷ ἐρηγορέναι σαφὲς ἔρας ἡμῖν τὰς αἰσθήσεις
 παρέχεται· ἢ τὰ ἐμὲ ὑπὸ πῶς πρὸς ταῦτα δὴ
 ὁ ἱέρως ἀπεκρίνατο· ἐγὼ μὲν τοῖνυν ἐφίμω
 σιμωνίδῃ. ἔξω τοῦ ἔων ἐρηκας σύ γε. ὅδ' ὅ-
 πως αἰσθόσι τοῦ τίνος ἀνθρώπου ὁ τύραννος ἐχοιμ' ἂν
 ἐπὶ τὴν ὥσπερ μέχρι γε τοῦτ' ὅδε οἶδ' εἴ τιμι δια-
 φέρει ὁ τυραννικὸς βίος τοῦ ἰδιωτικῆς βίος· ἢ ὁ
 σίμωνίδης ἐπὶ πᾶν. ἀλλ' ἐμὲ τοῖς ἔφην διαφέρειν.
 ἥλλα πλάσσια μὲν διέκαλεσθ' οὗτο ἔυφραίνω-
 ται. ἥλ' οὐδὲ μείω τὰ λυπικρὰ ἔχει. ἢ ὁ ἱέρως
 ἐπὶ πᾶν. ὅχ' οὐτως ἔχει ὡς σιμωνίδῃ ταῦτα.
 ἀλλ' οὐδ' ἴσθ' ὅτι, μείω ἥλ' οὐδὲ ἔυφραίνονται οἱ τύ-
 ραννοὶ τῶν μετρίως διαγομῶν ἰδιωτῶν ἥλ' οὐ-
 δὲ πλεονῶν ἢ μείζω λυπούμεται. ἀπὶ στα λείδεις
 φησὶ σιμωνίδης. ἐγὼ οὐτω ταῦτ' ἔχει, πῶς

ἀλλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννίδα καὶ ταῦ
 τα τὸ δοκουντὶ ἱκανοτάτων ἀνδρῶν εἶναι. πῶς
 δὲ πάντες ἐζήλουν ἀπὸ τοῦ τυραννίδος, ὅτι
 καὶ μὰ τὸ Διὸς ἱέρων, ἀπὸ τοῦ ὅτι ἀμφο
 τέρων τῶν ἔργων σκοποῦνται περὶ αὐτοῦ. ἐ
 γὼ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ σὺ διδάσκεις ὅτι ἀληθὴς
 λέγω. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀφείας ἐνταῦθα
 γὰρ δοκῶ καὶ σὺ μεμνησθαι ἀρξάμενον λέγειν.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἐμὲ τὸ διὰ τῆς ὀφείας θεάμα
 σι λογιζόμενος εὐρίσκω μετὰ τοῦ τυραννίδος
 τυραννίδος. ἀλλὰ μὲν γὰρ ἐμὲ ἀλλήλην χώρα ἐστὶν ἀξι
 οθέατα. ἐπὶ δὲ τοῦτ' ἕκαστα, οἱ μὲν ἰδιῶται
 ἐρχοῦνται καὶ δὲ πόλεις αἰ βούλονται θεάματα
 ἐμεῶν καὶ δὲ τὰς κοινὰς πανηγύδας. ἐνταῦθα τὰ ἀ
 ξιοθωτάτα τα δοκῶ εἶναι ἀπὸ τῶν συναι
 γώμεται. οἱ δὲ τύραννοι δὲ μάλα ἀμφὶ θεω
 ρίας ἔχουσιν. οὔτε γὰρ εἶναι αὐτοῖς ἀσφαλές, ὅ
 τι μὴ κρείσσονος τῶν παρόντων μέλλουσιν
 εἶσθαι. οὔτε τὰ οἴκοι κέκλειναι ἐχυρά, ὥστε
 ἀλλοις παρακατασκευάμενος, ἀπὸ τῆς μετὰ φόβου
 ρόν γὰρ μὴ ἀμαρτηθῶσι τῆς ἀρχῆς. καὶ ἀ
 δύναστοι γένωνται τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδίκους.

σεντας ἴποις εὐμ' ἀμ' ἴσως σὺ ἀν' ἀρα ἔρχεται
 αὐτ' ἰὰ τοιαῦτα, ἢ οἴκοι μένδοι· ναὶ μὰ Δί
 αὖσι μωνίδης· ὀλίγα τέ τ' ἥλλωρ· ἢ ταῦτα
 τοιαῦτα ὄρτα· οὕτω τίμια πωλεῖται ὅτ' τυράν
 νοις, ὥς τ' οἱ ἐπιδηκρύμεροι ἢ οἰτίουρ· ἀξιούσι
 ἥλλα πλάστια λαβόντ' ἐν ὀλίῳ χρόνῳ, ἀπ' ἐ
 ναι παρὰ τ' τυράννδ', ἢ ὅσα ἐν παρτί τ' ὠβίῳ
 παρὰ παντ' τ' ἀνθρώπων κτ' ται· ἢ ὅσι
 μωμίδης ἴπερ· ἀν' ἴτ' θεάμασι μεθεκτ' ἴ
 τω· διὰ γέ τοι τῆς ἀκοῆς πλεονεκτεῖται· ἐπεὶ ὅτ'
 μὲν ἡδίστ' ἀκροάματα ἐπαίνδ' οὐκ ἔσονται
 ζεῖτε· πάντ' γὰρ οἱ παρόντ' ἡμῖν πάντα ἢ ὅσα
 ἀμ' λέγῃτε ἢ ὅσα ἀν' ποιῇτε ἐπαινοῦσι· τ' δ' αὖ
 χαλεπώτατον ἀκροάματος λοιδωρίας ἀμύκο
 οἱ ἔσονται· ὁ δ' αὖτε ἐξέλετ' τυράννδ' κατ' ὄφθαλ
 μούς· καὶ ἡγορᾶν· καὶ οἱ ἱέρωρ ἴπερ· ἢ τί οἶει
 ἔφην τοὺς μὴ λέγοντας κακῶς· εὐφραίνην· ὅ
 τ' αὖτε πῶς σαφῶς· ὅτι οἱ σιωπῶντες οὕτοι
 παρὰ κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ ἢ τοὺς ἐπαι
 νοῦντας· τί δοκεῖς εὐφραίνην εἶαν ὅτ' ἴποι
 ἔνθα τ' κολακείων τοὺς ἐπαίνδ' ποιῆσθαι·
 ἢ ὅσι μωνίδης ἴπερ· τ' τομὲν δὴ ναὶ μὰ τ'

δία ἔγω γέ σοι ἱέρω παρυσυχῶ τοὺς ἐ-
 παίνδεις παρὰ τῷ ἐλδοθωρῶτατωρ ἡδίστου
 εἶναι· ἀνὴρ ὅστις ἐκ τῆς γένεσός μου, ἔτι πώσας
 ἀμνησίων δάνα. ὡς δ' αὖτ' ἰδὼν ῥεφόμεθα οἱ
 ἄνθρωποι. ἥλυθ' ἡμεῖς ἐν αὐτῷ εὐφραί-
 μω. ἢ οἶδα γὰρ ὥς ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι τὸ
 κρίνουν οἱ πλείους, ἡδίστου ἡμᾶς ἢ ἐσθλὴν ἢ
 πίνον τῷ ἰδιωτῶν ὅτι δίκουσι ἢ αὐτοὶ ἴδμεν
 ἂν, ἀφ' ὧν ἡμεῖς τὸ ἡμῶν παρὰ τῶν ἡμεῶν δ' ἔ-
 πνον, ἢ τὸ εἰς αὐτὸ τὸ γὰρ τὰ εὐθότα ὑπερβαλ-
 λον τοῦτο παρὰ τῶν ἡμεῶν. Διὸς ἢ παρὰ
 τῷ ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορὰς
 πλὴν οὐ τὸ ἡμεῶν. ἔκπλω γὰρ αὐτοῖς αὖτε πα-
 ροικιδασμέται. δ' δὲ μίαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἔ-
 χουσιν αἱ ῥαπελαὶ αὐτῶν ἐπίδοσις. ὡς τε ταῦ-
 τ' αὖτε πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μετὰ
 κτῶσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα δὲ φησὶ ἐκείνο ἐν οἷ
 δὲ οἱ ἢ σὺν ἐμπαρὸς εἶ· ὅτι ὅσω ἂν πλὴν τις
 παρὰ τῶν τὰ περιτὰ τῷ ἱκαρῶν, τοσούτω βάσ-
 σον κόρον ἐμπαρὸς τῆς ἐδωδῆς, ὡς τε ἢ τῶ
 χρόνῳ τῆς ἐδωδῆς μιονεῖς τὸ παρὰ τῶν με-
 ρος ἡλλὰ τῷ μὲν ῥίως διατρίβειν. ἀμὰ

καὶ μὰ δία ἔφη ὁ σιμωνίδης· ὅσον ἄν χρο-
 νον ἢ ψυχὴν προσίηται τὸν πλὺ μάλλον ἢ
 δοῦναι οἱ ταῖς πλυτελέταις παρασκδαῖς
 θεφόμενοι τῶν τὰ ἐπιτελέειν παρατίθε μέ-
 μωρ· οὐκοῦν ἔφη ὁ ἱέρων ὁ σιμωνίδης· τὸν
 ἐκάτω ἠδόμενον μάλιστα τοῦτο οἶδ' καὶ ἐ-
 ρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου τούτου· πάν-
 μὲν οὐ μέντοι· ἢ οὖν ὅρας τί τοὺς τυράνους ἠδὲ
 οὐκ ἐπὶ τ' ἑαυτ' παρασκδὴν ἰόρτασ' ἢ τοὺς
 ἰδιώτας ἐπὶ τ' ἑαυτ'· οὐ μὰ τὸν Δι' ἔφη οὐ
 μὲν οὖν· ἀλλὰ ἢ ἀγλυκέστερον· ὡς πολλοῖς ἄν
 δοξέει· τί γ' ἔφη ὁ ἱέρων τὰ πλεονάζοντα
 μετὰ καὶ κατὰ ἀνθρώπων· ἢ παρατίθεται
 τ' ἱεράμοις· ὅξεια ἢ δρυμέα ἢ γρυφὰ ἢ τὰ
 τοῦτ' ἀδελφὰ· πάντες μὲν οὖν ἔφη ὁ σιμων-
 ἴδης· καὶ πάντες μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν
 εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις· ἀλλ' ὅτι οὖν οἶδ' ἔφη ὁ
 ἱέρων ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι ἢ μαλα-
 κῆς ἢ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα
 ἐπὶ αὐτοῖς οἵδ' ἔγωγε, ὅτι οἱ κδέως ἐσθιόντες ἢ
 οὐδ' οἶδ' ὅτι οὐδὲν προσδέονται τοῦτ'
 τ' σοφισμάτων· ἀλλὰ μέντοι ἔφη ὁ σιμωνί-

ἀνδρῶν τε ἡλυτελῶν ὁσμῶν τούτων αἶσ
 χρίσθαι τοὺς πλησιάζοντας οἷμα μάλλον
 ἀφ' αὐτῆς ἢ αὐτοὺς ὑμᾶς· ὥσπερ γὰρ ἡ
 τῶν ἀχαρίτων ὁσμῶν, ὅς αὐτὸς ὁ βαβρυχὸς αἰ
 σθάνεται· ἀνὰ μάλλον οἱ πλησιάζοντες.
 οὕτω μὲν οἱ ἐφ' ὁ ἱέρων ἢ τ' σίτωρ, ὁ μὲν
 ἔχων παύλοδαπὰ αἰὶ δὲ μετὰ πόθῳ αὐ
 τὸ λαμβάνει· ὁ δὲ σπανίσας πίνος οὐτόστις ὁ
 μετὰ χαρᾶς πῖμα πλάμερος ὅταν αὐτῷ προ
 φανῇ τί· κινδυνεύουσιν ἐφ' ὅσῳ μωρίδῃ, αἰ
 τῶν ἀφροδισίων μόνον ἡμῖν ἀφ' αὐτῆς τοῦ
 τυραννίδος ἐπιθυμίας παρέχον· ἐν γὰρ τοῦ
 τῶν ἐξέστιν ἡμῖν ὅτι ἀνὰ κἀλλίον ἵδεται τοῦ
 τῶ συνέναι· νῦν δὲ ἐφ' ὁ ἱέρων ἄρκεας· ἐν ᾧ
 εἰς φῖλῳτῳ μεθονεκτοῦμεν τῶν ἰδιωτῶν· πρῶ
 τον μὲν γὰρ γάμος, ὁ μὲν ἐκ μεζόνων δὴ πρῶ
 ἢ πλούτῳ καὶ δυνάμει κάλλιστος δοκεῖ εἶναι
 ἢ παρέχει τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν μετ' ἡδέ
 μης· δεύτερον δὲ ἐκ τῶν ὁμοίων ὁ δὲ καὶ τ' φαν
 λοτέρων, πάντῃ αἰμὸς τε ἢ ἀχριστος μομί
 ζεται· τῷ τοῖμυν τυράμῳ· ἀνὰ μὲν ξέρην ἡμῶν, ἀ
 νὰ γὰρ ἐκ μεθόνων γὰρ ἡμῶν· ὥστε τὸ ἀγαπᾶται

πλοῦτος
 καὶ
 τῶν
 πρῶτον

ὁ παῖς αὐτῷ παρατίθεται· ἥλυ δὲ καὶ αἱ
 ραπίαι αἱ ἀπὸ τῶν μέγιστον φρονιστῶν (ὅτι
 μακρῶν ἐνφραΐμῃσι μάλιστα· αἱ δὲ ὑπὸ Δού-
 λω, παροῦσαι μὲν ὁ δὲ ἐντὶ ἀγαπῶνται· ἐὰν
 δὲ τίς ἐλλείπωσι δὴ μὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμ-
 ποιούσιν· ἐμ δὲ τῶν παιδικῶν ἀφροδισίαις ἐπὶ
 αὐτῷ ἥλυ μάλλον· ἢ ἐμ τῶν τεκνοποιῶν μετὰ
 κτλ τῶν ἐνφροσυμῶν ὁ τύραννος· ὅτι γὰρ τὰ με-
 τέρωτος ἀφροδισία, ἥλυ διαφερόμενος ἐν-
 φραΐμῃ, παρὰ τὴν δὲ ἐπιτάμει· ὁ δὲ ἔρω
 ἥλυ αὐτῷ ἐξέλθῃ ἡκίστα τῷ τυράννῳ ἐγγίγμε-
 ναι· ὁ γὰρ τῶν ἐτοιμῶν ἡδύται ἔρω ἐφιέμε-
 νος· ἀλλὰ τῶν ἐλπίσιν ὁ μέμωμεν ὡς περὶ οὐμ δὲ τίς ἀ-
 φροσύων ἀνίσταται· τῶν δὲ ἀφροσύων· οὐτως
 καὶ ὁ ἀφροσύων ἔρωτος, ἀφροσύων ἐπὶ τῶν ἐλπίσιν
 ἀφροδισίω· ὁ μὲν οὐμ ἱέρων οὐτως δὲ πεν-
 ὁ δὲ σιμωνίδης ἐπιτελάσας, πῶς λέγει ἐ-
 φηὶ ὁ ἱέρων· τυράννῳ δὲ φησὶ παιδικῶν ἔρωτος
 ἐμφύεσθαι· πῶς μὲν σὺ ἐφη ἔρωτος ἀνίστα-
 χου τοῦ καμίσου ἐπιτελούμενος· ὅτι μὰ
 τῶν ἀνίσταται σιμωνίδης· ὁ δὲ ἐτοιμὸς παρὰ
 τῶν ἀνίσταται τῶν τυχόντων· τοῦτο μάλιστα ἐπὶ

§ III

θυμῷ ἀνὰ τὸ ἥκιστα τυράννω προσήκομτος,
 κατεργάσασθαι· ἐγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ μὲν δαϊλὸς ὅς
 ὦρτο· ἴσως ἀμαίκαλ' ἢ φύσις ἀνθρώπου δὲ
 αἰ παρὰ τῶν καλῶν· τούτων δὲ ὧν ἐρῶ τυ
 χῆν μετὰ μὲν φιλίας ἢ παρὰ βουλομένου
 παρὶς ἰσχυρῶς ἐπιθυμῶ τυχαίῃ· βία δὲ
 λαμβάνειν παρ' αὐτῷ, ἥτοις ἂν μοι δοκῶ ἐπι
 θυμῆν· ἢ ἐμαυτὸν κακὸν τι ποιεῖν· παρὰ
 μὲν γὰρ πολυμίῳ ἀκόντῳ λαμβάνειν, πάν
 τωρ ἐγὼ γε ἥδιον μομίζω εἶμαι· παρὰ δὲ παι
 δικῶν βουλομένων, ἥδιον οἶμαι αἱ χάριτες
 εἶσιν· ἐνθὺς γὰρ παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος ἡδέσθαι
 μὲν αἱ ἀντιβλέψας· ἡδέσθαι δὲ αἱ ἐρωτήσας· ἢ
 δέσθαι δὲ αἱ ἀγκρίσας· ἡδέσθαι δὲ ἢ ἐπαφρο
 διώταται αἱ μάχαι τε ἢ ἐριδίας· τὸ δὲ ἀκόν
 των παιδικῶν ἀφ' αὐτοῦ, λεκλασία ἐφκ' ἐ
 μοι ἴω δοκεῖ εἰσικέναι μάλλον ἢ ἀφροδισίοις·
 καί τοι τῷ μὲν ληστῇ παρέχῃ τινὰς ὁμῶς ἡδο
 μὰς, τό τε κέρδος ἢ τὸ ἀνιᾶν τ' ἐχθρόν· τὸ δὲ
 οὐκ ἂν ἐρᾷ τίς τούτῳ ἡδεσθαι ἀνιωμένῳ· ἢ
 φιλοῦντα μισθεῖσθαι· καὶ ἀπτεσθαι ἀχθομέ
 νου· ὥς ὅχι τὸ ἥδ' ἐκ δυσχερὲς τὸ πάθημα

ἢ οἰκίσθαι· ἢ γὰρ ἀντὶ τῆς ἐκείνου
 μὴρίον ἐστίν· ὅταν ὁ ἐρωμενός τι ὑπουργῇ· ὁ
 τίς φιλῶν χαρίζεται διὰ τὸ εἰδέναι· ὅτι ὁ δὲ
 μῖσος ἀράκης οὐσῆς ὑπεκρῆται· τῷ δὲ τυράν-
 νῳ οὐκ ἔστι πείθεσθαι ὡς φιλεῖται· ἐπεὶ ἄ-
 μεθα γὰρ αὐτοὺς· διὰ φόβον ὑπεκρῆτοῦντας· ὡς
 ἡ μάστιξ· ἂν δύνωνται ἐξοκάζουσιν αὐτοὺς ταῖς
 τῷ φιλοῦντι ὑπουργίαις· ἢ τοίνυν αἱ ἐπὶ βί-
 λαι ἐξ ὧν δέμων πλέονος τοῖς τυράννοις εἰσὶν·
 ἢ ἀπὸ τῆς μάστιγος φιλεῖται αὐτοὺς προσποιή-
 μενων· πρὸς ταῦτα δὲ ἡ πενὸς ἰμῶν ἰδὲ
 ἀμείβεται· μεμπαυμένους γὰρ μικρὰ δοκῇ
 εἶναι ἂν σὺ λέγῃς· πολλοὺς γὰρ ἐφῆ ἐγωγε ὁρῶ
 τὸ δοκουντὶ ἂν ἀρῶν εἶναι ἐκόντας μενεκτοῦν-
 τας· ἢ σίτωρ ἢ πρῶτος καὶ ὄψων ἢ ἀφροδί-
 τῶν γε ἀποχομένους· ἀλλ' ἐν ἐκείνοις γε
 πολλὰ διαφέρωτε τῶν ἰδιωτῶν· ὅτι μάλιστα μεμ-
 παυμένους ταχὺ δὲ κατεργάζεσθαι· πλεῖστα
 δὲ τὰ περὶ αὐτῶν ἔχεται· κέκτορ δὲ διαφέ-
 ροντας μὲν ἀρῶν ἢ ἰππῶν· διαφέροντα δὲ κα-
 λῶς ὅπλα· ὑπερέχοντα δὲ κόσμον γυμνασί-
 ον· μεγαλοπρεπῶς ἄτας δ' οἰκίας· καὶ ταῦτα λ-
 εῖπεν

καὶ σκιδασμέμας τὸ πλῆθος ἀξίοις. ἐπὶ δὲ
 πλήθει καὶ ἐπιστήμας θοράσσοντας ἀρίστους
 κτεάτε. ἱκαρώτατοι δὲ εἰς κακῶσαι μέν εἰς
 θρούς· ὁμῆσαι δὲ φίλους. Πρὸς ταῦτα δὲ ὁ
 ἱέρων ἐπεὶ πυν· ἀνὰ τὸ μέν πλῆθος τῶν ἀν-
 θρώπων ὡς ἰμωρίδην ἐξαπατάσθαι ὑπὸ τῆς
 τυραννίδος, ὅθεν τὴν θαυμάζω. μάλα γὰρ ὁ ὁ-
 χλος μοι δοκᾷ δοξάζειν ὁρῶν, καὶ εὐδαίμονας
 τῆμας εἶναι καὶ ἀθλίους. καὶ δὲ τυραννίς τὰ δο-
 κούμενα πολλοῦ ἀξία κτήματα εἶναι. ἀρετὴν
 μένα θεᾶσθαι, φανερά πάντι παρέχεται
 δὲ χαλεπαίνουσι ψυχαῖς τῶν τυράννων κέκτε-
 ται ἀπὸ κεκρυμμένα. ἐνθα πῦρ καὶ τὸ εὐδαιμο-
 νίαν καὶ τὸ κακοδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων ἀποκτε-
 νάται. τὸ μέν οὖν πλῆθος περὶ τοῦτ' ἐλελθέμεναι
 ὥς πῦρ εἶναι. ὅθεν θαυμάζω. τὸ δὲ καὶ καὶ ταῦ-
 τ' αἰρωμένους· οἱ δὲ τῆς ἰρώμης δοκᾷ τε θεᾶσθαι
 καλλίον. καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ πλῆθη τῶν
 πραγμάτων, τὸ γὰρ εἶναι δοκᾷ μοι θαυμαστόν.
 εἰς δὲ πτωχὸν μένος σαφὲς οἶδα ὡς ἰμω-
 ρίδην. καὶ λέω σοι, ὅτι οἱ τύραννοι, τῶν μελίσσων
 ἀγαστρῶν ἐλάχιστα μετέχουσιν. τῶν δὲ μεγί-

των κακῶν, πλῆθ' αὖ κεκλήρηται· αὐτίκα γὰρ
 μὲν ἐρήνη δοκεῖ μέγα ἀβυσθὸς τῷ ἀνθρώποις
 εἶναι· ταύτης ἐλαχίστην τῷ τυράννοισι μετέσθιναι.
 εἰ δὲ πόλεμος μέγα κακὸν, τοῦτο πλῆθ' ἔστι
 μέρος οἱ τυράννοισι μετέχουσιν· ἐν οὗτοι γὰρ τῷ
 μέρι ιδιώταις ἂν μὴ ἡ πόλις αὐτὸν κοινὸν πό-
 λεμον ἥλυσεν· ἔξωσιν ὅποι αὖ βούλονται ἔ-
 ρευσθαι· μηδὲν φοβόμενος μή τις αὐτοῦς
 ἀπὸ κλέπτῃ· οἱ δὲ τυράννοισι πάντως πάντα χῆ-
 ῶς διασπλεμίας ἔρξονται· αὐτοὶ τε γοῦν
 ὥπλισμένοι οἰοῦνται ἀνάγκη εἶναι διαγῆν καὶ
 ἀμύσσειν ὁπλοφόρους αἰὲν συμπεριβάλλειν· ἐπεὶ
 ταῦτα δὲ οἱ μὲν ιδιώταις ἐὰν ἢ στρατεύωνται
 πρὸς τὴν πλεμίαν, ἀλλ' οὐκ ἐπιδ' αὖν γε ἔλθωσιν
 οἰκᾶν, ἀσφάλειαν σφίσις ἡγούνηται εἶναι· οἱ
 δὲ τυράννοισι ἐπιδ' αὖν τὴν ἐαυτῶν πόλιν ἀφί-
 κωνται· τότε ἐν πλῆθ' οἱ πλεμίοις ἴσασιν ὅν-
 τεσ· ἐὰν δὲ δὴ ἢ ἀλλοὶ στρατεύωσιν εἰς τὴν πό-
 λιν κρείσσομεν· ἐὰν ἔξω τοῦ τόχους ὄντες οἱ ἡσ-
 σοντες ἐν κινδύνῳ δοκούσιν εἶναι, ἀλλ' ἐπιδ' αὖν
 γε εἴσω τοῦ ἐρύματος ἔλθωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ
 αὖ πάντ' νομίζουσι καθίστασθαι· ὁ δὲ τυράννος,

ὅδε περὶ δὲ τῶν τῆς οἰκίας παρὰ ληξῆς ἐμ' αὖ
 κινδύνῳ ἐστίν. ἀλλ' ἐν ταύτῃ δὴ καὶ μάλιστα φυ
 λακτέον οἰεῖται εἶναι. ἐπεὶ τὰ τ' ἐμὲν ἰδιώταις καὶ
 διαπονομένοις καὶ δι' ἐρήνης γίγνεται ἡ γλῆμος
 ἀνάπαυσις. τ' δὲ τυράννοις οὐτε ἐρήνη ἡ γλῆμος
 πρὸς τοὺς τυραννομεμένους γίγνεται. οὐτε ποιοῦν
 ταις ἀμ' ἡ γλῆμος πικρύνσας ἐτύραννος θρασυήτης.
 καὶ πόλεμοι ἐμὲν δὴ εἰσὶν οὐδέ τι αἱ πόλεις ἡ γλῆ
 μουσι. καὶ οὐδ' οἱ τυράννοι πρὸς τοὺς βεβίησ
 μένους. τοῦτ' δὴ τῶν ἡ γλῆμων, ὅσα ἐμὲν ἔ
 χῃ χαλεπὰ συμπτώσιν πόλεσι, ταῦτα καὶ οὐ
 ρανμοὶ ἔχῃ. καὶ γὰρ ἐν ὅπλοις ἀδ' εἶμαι ἀμφοτέ
 ρους καὶ φυλάττεσθαι καὶ κινδυνεύειν. καὶ ἀντὶ πά
 θωσι κακὸν ἢ τίθενται, λυποῦνται ἐπὶ τούτοις
 ἐκάτεροι. μέχρι ἐμὲν δὴ τούτου ἴσοι οἱ ἡ γλῆ
 μοι. ἀλλὰ ἐχουσιν ἡδέα οἱ συνόμιλοι πόλεσι
 πρὸς τὰς πόλεις. ταῦτα οὐκ ἐπὶ ἔχουσιν οἱ τύ
 ρανμοι. αἱ μὲν γὰρ πόλεις δὴ πού, ὅτα κρατὶ
 σωσι μάχῃ τ' ἐναντίῳ, ὅρα δ' αἰὼν εἰς πόλιν ὅσῃ
 ἐμὲν ἡδομένη ἐχουσιν ἐν τῷ ῥέψασθαι τοὺς
 ἡ γλῆμους. ὅσῃ δὲ τῷ διώκῃ. ὅσῃ δὲ μὲν τῷ
 ἀγροτέρῳ τοὺς ἡ γλῆμους. ὡς δὲ γαυροῦν

ται ἐπὶ τῷ ἔργῳ· ὡς δὲ δόξαν λαμβανόμενα
 ναλαμβάνουσιν· ὡς δὲ εὐφραίνονται, τὸ πόλιν
 μοιζόντων ἡνέκηναι· ἕκαστος δὲ τῆς προσποι-
 ῆται ἢ τῆς βουλῆς μέτεσχεκέναι ἢ πλείους
 ἀποκτομέναι. χαλέπον δὲ εὐρύνει ὅπως ὅχι,
 καὶ ἐπὶ φεύδονται πλεονασφάσκοντες ἀπο-
 κτονέμεναι ἢ ὅσοι αὐτῶν πᾶσι φθάνουσιν· οὕτως
 καλὸν τὴν αὐτῶν δοκῆναι· ἢ ναι τοῦ γλυνικῆν· ὁ δὲ
 τύραννος ὅταν ὑποπτεύσῃ, καὶ αἰσθασίμε-
 νος ἴδῃ ὅτι ἀντιπραττομένους τινὰς, ἀγκυλῶ-
 νησιν· οἱ δὲ ὅτι ἡ καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἐπίσταται
 τὸ ὅτι μέσων ἀρετῶν φαιδρὸς τὴν δὲ δύναται ἢ
 μὴ· ὁ δὲ μεγαλύνεται ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ
 μεῖοι καθ' ὅσον αὐτῶν, δύναται τὸ γεγενημένον· ἢ
 ἀπλοῦνται ἅμα πράττων, ὡς ἡ καὶ δικῶν πε-
 ποικῶν· οὕτως ὁ δὲ αὐτῶν δοκῆναι καλὰ τὰ ποιῶ-
 μένα ἢ μὴ· καὶ ὅταν φθάνουσιν οὐς ἐφοβή-
 θη, ὁ δὲ ἑμὲ μάλλον τοῦτ' ἂν παρὰ· ἀλλὰ φυλάτ-
 τεται ἐπὶ μάλλον ἢ τὸ πρόαυτον· ἢ πόλεμον
 διήτοιον· ἔχων διατελῆ ὁ τύραννος· ὃν ἐλ-
 θήτω· Φιλίας δ' αὖ κατὰ θέασαι ἅς κοιμωμένους
 οἱ τύραννοι· Πρῶτον μὲν ἢ μέγα ἀγαθὸν αὐ-

θρώποις ἢ φιλία, ἢ τοῖς ἐπισκεψώμεθα. ὅς γ' ἔ
 ἀμφιλήται δὴ πλὴν ὑπὸ τίνων, ἢ δέως μὲν τοῦ
 ἰονοὶ φιλοῦντ' παρόντα ὀρώσι. ἢ δέως δ' ἐὺ ποι
 οῦσι. ἢ θούσι δ' ἂν πλὴν ἀπὸ τῆς ἡδίστης δὲ πᾶ
 λιν προσιόντα δέχονται. συνήδονται δ' ἐπὶ
 τῷ ἑαυτοῦ ἀγαθοῖς. συνέπικυροῦσι δ' ἑαυτῷ
 σφαλόμερον ὀρώσιν. ἢ μὲν δὴ λέλκεται οὐ δὲ
 τὰς πόλεις, ὅτι ἡ φιλία μέλκεται ἀγαθὸν ὄν. ἢ δι
 ἑσὶ ἀνθρώποις ἑσὶ μόνους γούρ τοὺς μοι
 χούσ μοιζοῦσι. ἢ γὰρ τὸ πόλεως ἢ μοιζοῦσι
 ποικιλίαν. ἀλλοτρίᾳ δὲ ταῦτα. ὅτι λυμαρτῇ
 ρας αὐτοὺς μοιζοῦσι τῆς γυναικῶν φιλί
 ας πρὸς τοὺς ἀνδρας ἵνα. ἢ πρὸς ὅταν γε ἂν
 φροσιν διαστῇ κατὰ συμφορὰν τίνα γυνή, ἢ δὲ ν
 ἢ πον. τοῦτ' ἐνεκα τῶν αὐτῶν οἱ ἀνδρες ἑ
 ἂν πρὸς ἡ φιλία δοκῇ αὐταῖς ἀκέραιος διαμέ
 ρειν. τοσοῦτ' δ' ἐπὶ τῇ ἀγαθὸν κρίνω ἑγώ. τοῦ φιλε
 ῖται ἵνα. ὡς γὰρ νομίζω τῶν αὐτῶν αὐτὸ μάλα ἀ
 γαστῇ τῷ φιλεῖν μένω γίγνεται ἢ παρὰ τοῦ
 ὧν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. ἢ τοῦτ' τοίνυν τ
 κτήματ' τοιοῦτ' ὅτις μενοικτοῦσι ἐν τύραν
 οἱ παρ' ἡ μάλιστα. ἢ δὲ βούληται ὡς μενέει

ἰδέμεαι ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὥστε ἐπίσκεισθαι· βεβαί-
 οὔται μὲν γὰρ ἀνὴρ δακνοῦσι φίλῃαι ἴμαιτο
 μῦσι πρὸς παῖδας· καὶ παῖσι πρὸς τοῖς καὶ ἀ-
 δελφοῖς πρὸς ἀδελφούς καὶ γυναῖξιν πρὸς ἀν-
 δρας καὶ ἐταίροις πρὸς ἐταίρους· τοῖς μὲν ἐθέλεις
 κατὰ μοῖν, εὐρήσεις μὲν τοὺς ἰδιώτας ὑπὸ τοῦ
 τῶν μάστιγα φιλομένων· τοὺς δὲ τυράνους, καὶ
 ἄλλους μὲν παῖδας ἐαυτῷ ἀπεκτονότας· πολ-
 λούς δ' ὑπὸ παίδων αὐτοὺς ἀπολωλότας· πολ-
 λούς δὲ ἀδελφούς ἐμ' τυραννίσιν ἀνυχοφύμους
 βαρυνμένους· καὶ ἄλλους δὲ καὶ ὑπὸ γυναικῶν τῷ
 ἐαυτῷ τυράνους διωφθαρμένους· καὶ ὑπὸ ἐταί-
 ρων γὰρ τῷ μάστιγα δοκουντῶν ὄντων· οἵτινες
 οὐκ ὑπὸ τῶν φύσει πεφυκετῶν μάστιγα φίλῃν
 καὶ μόμῳ συρμαγκασμένων οὕτω μισοῦνται·
 πῶς ὑπ' αὐτῶν ἱετίμος οἰεσθαι χρὴν αὐτοὺς φίλῃ-
 εσθαι· Ἀλλὰ μὲν καὶ πῆρως ὅς τις ἐλαχίστου
 μετέχει, πῶς δ' ἔτι μετὰ τὴν ἀθανάτου μενονεκτῆ·
 ποία μὲν γὰρ ξυνδοσία ἔστιν ἀπὸ πίστεως τῆς
 πρὸς ἀνθρώπους· ποία δ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἱερπνὴ ἀ-
 νου πίστεως ὁμιλία· ποῖος δὲ θεράπων ἡ δὴ
 ἀπιστοῦμενος· καὶ τοῦτο τοῖς τῶν πίστεως πρὸς τὴν

νας ἔχον ἐλάχιστον μετ' ἐστὶ τυράννω ὁ πότε γε
 οὐτε σιτίοις ἀκρατίστοις πιστεύων διάγει· ἀλλὰ
 καὶ οὕτω πρὶν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, τοὺς δια-
 κόνους πρῶτον καλέουσιν ἀπογέυσασθαι
 διὰ τὸ ἀπιστῆναι μὴ καὶ ἐν τούτοις κακῶς φάτω-
 σιν ἢ πῶσιν· ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ παρίδωσ' τοῖς
 μὲν ἀνθρώποις ἐνθρώποις πλεονάζει· ἀξίαι· πολλοί-
 ται δορυφοροῦσι μὲν ἀλλήλους ἀλλ' οὐ μισοῦ-
 σιν· ἐπὶ τοὺς δούλους· δορυφοροῦσι δ' ἐπὶ τοὺς κα-
 κούργους· ὑπὲρ τοῦ μηδένα τῶν χρηστῶν βί-
 αῳ θανάτῳ ἀποθνήσκον· οὕτω δὲ πόρρω
 προηκλύθασιν φυλακῆς, ὥστε πεποικίλται
 πολλοὶ νόμον τῷ μισαιφόνῳ· μὴ δὲ τὸν συ-
 νόνα καθαρεύειν· ὥστε διὰ τὰς παρίδας ἀσ-
 φαλῶς ἑκάστος βιοτεύει τῶν πολιτῶν· τοῖς δὲ
 τυράννοις, καὶ τοῦτο ἔμπαλιν ἀμείψασθαι·
 ἀντὶ γὰρ τοῦ πᾶσι μὲν αἱ πόλεις αὐτοῖς, μετὰ
 λῶς πᾶσι τὰ ἀποκτείναντα τὸν τυραννον· καὶ
 ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔργον ἐκ τῶν ἱερῶν ὡς περ τοὺς
 τῶν ἰδιωτῶν φονέας, ἀντὶ τούτου καὶ ἐκείνοισιν
 ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱστᾶσιν αἱ πόλεις τὸ τοιοῦτον
 σάμψ· καὶ δὲ σὺ οἷς ὡς πλείω ἔχων τῶν ἰδιω-

τῶν κτῆματ' αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο καὶ πλεον
 ὡς ἀπ' αὐτῶν ἐυφραίνονται· ὁ δὲ τῶν οὕτως ἔχον
 ὡς ἰδιωτῶν ἀλλ' ὥς περ οἱ ἀφ' ἑαυτῶν οὐχ' ὅ
 ταν ἰδιωτῶν γένονται κρείττους τοῦ τ' αὐ
 τοῦ ἐυφραίνει· ἀλλ' ὅταν τ' ἀνταγωνιστῶν
 ἢ πλουτοῦ τ' αὐτοῦ ἀνιᾶ· οὕτω καὶ ὁ τύραννος· ὁ
 χ' ὅταν τῶν ἰδιωτῶν πλείονα φαίνηται ἔχων·
 τότε ἐυφραίνεται· ἀλλ' ὅταν ἐτέρων τυράννων ἐ
 λάττωται· τούτω λυπᾶται· τοῦτο γὰρ ἀντα
 γωνιστὴς καὶ ἡγεῖται αὐτῶν τ' πλουτῶν καὶ μακάρι· ὁ δὲ γε
 θάπτον τίς μὲν αὐτῶν τυράννων ἢ ἰδιωτῶν ἐπι
 θυμῶν· ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης οἰκίας ἢ ἀγροῦ ἢ οἰκί
 ας ἐπιθυμῶν· ὁ δὲ τύραννος ἢ πόλεως ἢ χώ
 ρας ἢ ἀλλῆς ἢ λιμένων· ἢ ἀκροπόλεως ἰσχυ
 ρῶν· ἢ ἐστὶν ἢ ἡλύχαι· ἢ ἡλεπώτερα· ἢ ἐπικιμῶ
 ν· ἢ ἡλεπώτερα κατέρχασθαι τ' ἰδιωτῶν ἐπιθυ
 μῶν· ἢ ἡλεπώτεροι καὶ πλοῦτοι· ὁ γὰρ δὲ οὐ
 πως ὀλίγος τ' ἰδιωτῶν πέντης ἢ ἀλλοῦς τ' τυ
 ράννων· οὐ γὰρ αὐτῶν ἀριθμῶν οὕτω· ἢ ἀλλὰ κρίνε
 ται οὐτε τὰ ἱκανὰ· ἀλλὰ πρὸς τὰς χήσας·
 ὥς τε τὰ μὲν ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανὰ πολ
 λά ἐστι· τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα ὀλίγα·

τῷ οὐκ τυράννῳ τὰ ἡλλαπλάσια ἥστων ἰκαν
 ρά ἐστιν ἐς τὰ ἀναγκαῖα δαπανήματα, ἢ τῷ
 ἰδιώτῃ. τὸ μὲν γὰρ ἰδιώταις ἐξεστὶ τὰς δαπά
 ρας ἐνρίπτεσθαι ἐς τὴν καθ' ἡμέραν ὅπῃ βούλησ
 ται. τοῖς δὲ τυράννοις ὁκνέειν δέχεται αἱ γὰρ μέ
 ληται αὐτῷ δαπάναι ἢ ἀναγκαῖοτάται ἐς τὰς
 τῆς ψυχῆς φυλακὰς ἐσι. τὸ δὲ τούτων συμ
 τέμνην, ὅλεθρος δοκεῖ εἶναι. ἔπειτα δὲ ὅσοι
 μὲν δύνασθαι ἔχον ἀπὸ τοῦ δικαίου ὅσων δὲ
 οὐκ αἰτί τούτους οὐκ εἰρή τίς ὡς πέριττας. ὅσοι
 δ' ἀναγκάζονται δι' ἐνδεῆ κακὸν τι ἢ ἀσυχρόν
 μηχανόμενοι ζῆν. ὥς οὐ τούτους ἀβλίους
 ἀν' τίς καὶ πέριττας δικαίως καλοῖ, οἱ τυράν
 νῳ τοίνυν ἀναγκάζονται πλεῖστα συλᾶν ἀδί
 κως ἢ ἰερεῖ καὶ ἀνθρώπους. διὰ τὸ ἐσ τὰς
 ἀναγκαῖας δαπάνας αἰὶ προσδεῖσθαι χρη
 μάτων. Ὡς περὶ γὰρ πολέμου ὅριος, αἰὶ ἀνα
 γκαζονται στρατεύματι φέμεν ἢ ἀπολωλέναι.
 Χαλεπὸν δὲ ῥῶσι ἢ ἀπὸ πάθιμα ὥς τι μω
 ρία τῶν τυράννων. γινώσκουσι μὲν γὰρ οὐ
 δὲν ἢ πονεῖν ἢ ἰδιωτῶν τοὺς κοσμίους ἢ ἢ σο
 φούς καὶ δικαίους, τούτους δ' ἀπὸ τοῦ ἀγα

ὅτι φοβούνται τοὺς μέν ἀνδράσις μὴ τὴν τελευ-
 μήσωσι τῆς ἐλευθερίας ἔρεκον· τοὺς δὲ σο-
 φούς, μὴ τὴν μηχανήσονται τοὺς δὲ δίκαιους
 μὴ ἐπιβυμῆσιν τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προ-
 στατῆσαι· ὅταν δὲ τοὺς τοιούτους διὰ τὸν
 φόβον ὑπεξαίρωνται, τίμεις ἄνθρωποι αὐτῶν κατα-
 λήψονται χρῆσθαι, ἀλλ' ἢ ἀδικοῖσι καὶ ἀκρατέας
 καὶ ἀνδραποδῶδες· οἱ μὲν ἄδικοι πλεονέκτους
 μοι, διότι φοβούνται ὥς περ οἱ τύραννοι τὰς
 πόλεις μή ποτε ἐλεύθωραι γένεσθαι, ἔκριναν
 τῶν αὐτῶν γένωνται· οἱ δ' ἀκρατέας, τῆς δὲ τὸ
 παρὸν ἐξέστιας ἐννοεῖ· οἱ δ' ἀνδραποδῶδες,
 διότι οὐδ' αὐτοὶ ἀξιούσιν ἐλεύθωροι εἶναι, χαλε-
 πὸν οὖν καὶ τοῦτο τὸ πάθος ἐμοὶ γελοῖον
 εἶναι, τὸ ἄνθρωποι μὲν ἡγεῖσθαι ἀγαθοὺς ἀνδράσις
 ὅμοιους δὲ χρῆσθαι ἀνακράζουσαι, ἐπὶ δὲ φιλο-
 πολιν μὲν ἀνάγκη τὸν τύραννον εἶναι, ἀλλ' οὐ
 τῆς πόλεως οὐτ' ἀμείνων εἶναι, οὐδέ τι
 δαιμόνιον· καὶ τὴν τυραννίδα ἀνακράζει καὶ ταῖς ἐπι-
 τῶν παρ' ἴσιν ἐγκαλεῖ, οὕτω γὰρ ἀλκίμους οὐ
 τ' ἐνὸς πλοῦτος χαίρουσι τοὺς πολίτας παρα-
 σκαλίζοντες, ἀλλὰ τοὺς ξένους ἀμεινότερους τῶν

πολιτῶν ποιοῦντες ἡδοναί μαλλον ἢ τοῦ
 τοῖς χρωταὶ δορυφόροις ἀνὰ μὴν οὐδ' ἀνέω
 Τηριῶν γερομένων ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν γίνε
 ται, οὐ δὲ τότε σύγχωρ' ὁ τύραννος ἐνδεεστέ
 ροις γ' οὖσι, ταπεινότεροις αὐτοῖς οἰοῦνται χρε
 σταιζούλομαι δέ σοι ἐφ' ὧσι μωρίδι καὶ
 κείρας τας εὐφροσύνας ἀκλῶσαι, ὅσαις ἐγὼ
 χρωμενος ὅτ' ἡν ἰδιώτης μὴν ἐπ' ἡδὴ τύραννος
 ἐγερόμην, ἀσάδανομαι γερόμενος αὐτ'. ἐγὼ
 γ' ἐξυῆρ μὲν ἡλικιώταις ἐδόμενος, ἐδομέ
 ναις ἐμοὶ· συμῆν δὲ ἐμαυτῶ, ὅποτε ἡσυχίας
 ἐπιθυμήσαιμι. διήγορ δ' ἐν συμποσίοις, πρὸ
 δ' αἰκίς μὲν μέχρι τ' ἐπιλαβέσθαι πάντων,
 ἐπὶ χαλεπὸν ἐμ' ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἦν. πρὸ
 κίς δὲ μέχρι τοῦ ὠιδᾶν καὶ θαλίαις καὶ χο
 ροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι, πολλάκις
 δὲ μέχρι κοινῆς ἐπιθυμίας, ἐμῆς τε καὶ
 τ' παρόντων· νῦν δὲ ἀπεσέριμαι μὲν τ' ἡ
 δομέων ἐμοί, διὰ τὸ δούλουσ' ἀντὶ φί
 λων ἔχον τοὺς ἐταίρους. ἀπεσέριμαι δ' αὖ
 τὸς τοῦ ἡδέως ἐκείνοισ' ὁμιλῶν, διὰ τὸ μὴ
 ἀμίσκ' ἐμορᾶν ἐύροισιν ἐμοὶ παρ' αὐτ', μέ

ἦν δὲ καὶ ὑπὸν ὁμοίως ἐμέδρε φυλάττομαι.
 Τὸ δὲ φοβῆσθαι μὲν ὄχλον. φοβῆσθαι δὲ ἐρημί-
 αμ. φοβῆσθαι δὲ ἀφυλαξίαν. φοβῆσθαι δὲ καὶ
 αὐτοὺς τοὺς φυλάτορας. καὶ μήτ' ἀμόλους
 ἔχειν ἐθέλιν παρὶ αὐτὸν. μήτ' ὥπλισμένους
 ἡδέως θεῖσθαι. πῶς οὐκ ἀργαλέον ἐστὶ πρᾶγ-
 μα. ἐπὶ δὲ ξένοις μᾶλλον ἢ ἡλίταις πηγέ-
 νων βαρβάρους τε μᾶλλον ἢ ἑλλήσιν. ἐπι-
 μέν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους ἔχειν.
 τοὺς δὲ δούλους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν ἐλευ-
 θέρους. οὐ πάντα σοι ταῦτα δοκῶ. ψυχῆς
 ὑπὸ φόβῳ τε κατὰ πωληγμένους τεκμήρι-
 α εἶναι. ὁ γὰρ τὴν φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐμὼν
 ταῖς ψυχαῖς λυσιπρόσ ἐστιν. ἀλλὰ καὶ πάντων
 τῶν δέων. συμπαρακολουθῶν λυσιπρόσ γίγνε-
 ται. καὶ δὲ καὶ σὺ ἡλεμικῶν ἐμπρός ἐστι ἡ σι-
 μωνίδης. καὶ ἡδὲ καὶ ἡ πολεμίας φάλαγγι πλε-
 σίον ἀντετάξω. ἀναμνήσθαι τὴν πόδιν μέρ τι
 να σίτον ἡρώ. ἐμὲ κύνω τῷ χρόνῳ. πόδιον δὲ
 τίνα ὑπὸν ἐκοιμῶ. οἷα μέρτοι σοι τότε ἦν
 τὰ λυσιπρόσ. τοιαῦτά ἐστι τὰ τῶν τυράννων. καὶ
 ἐπὶ ἀνότερα. ὃ γὰρ ἐξωμαντίας μόνον. ἀλλὰ

ἢ πάντοτε πολυμίους ὄραν μοιζουσιν οἱ
 τύραννοι. Ταῦτα δ' αὐκούσας σιμωνίδης ὑπο
 λαβὼν ἔπεν· ὑπέρβου μοι δοκεῖς εἶτα λέγειν.
 ὁ γὰρ πόλεμος φοβερόν μιν· ἀλλ' ὅμως ὡς
 ῥωπήμας τὴν ὅταν ὦμεν ἐν στρατίᾳ φύλακας
 προκαθιστάμενοι. θαρρῶν λέως δ' ἄπνυ τε καὶ ὑ
 πνυ τυχεύομεν. καὶ οἱ ἱέρων ἐφ' ἵναί μ' αἶ
 δία ὠσιμωνίδην. αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάτ
 τουσιν οἱ νόμοι. ὥς τε περὶ ἑαυτ' φοβούρται ἡς
 ὑπὲρ ὑμῶν. οἱ δὲ τύραννοι, μιστοῦ φύλακα
 ἔχουσιν. ὥσπερ θωρηγὰς. ἡ δ' αὖ μιν δῆπου
 τοὺς φύλακας μηδὲν οὕτω ποιεῖν δύνασθαι.
 ὥς πρὶς οὓς εἶναι. πρὶς δὲ ἓνα πρὶς χαλε
 πώτερον εὐρείῃ. ἢ πᾶν πολλοὺς ἐρίστα
 ὁποίου βούλῃ ἔργου. ἀλλ' ὡς τε καὶ ὅταν
 χρημάτων ἐρεκα παρῶσιν οἱ φυλάσσοντες
 ἐξ ἡ δ' αὐτοῖς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πλείω λαβεῖν. αἱ
 σκετῶνάσι τ' τύραννον. ἢ ὅσα πολὺν χρόνον
 φυλάττοντες παρὰ τ' τυράννου λαμβάνουσιν.
 ὁ δ' ἐλὼσας ἡμᾶς ὥς τοὺς μιν φίλους μά
 λιστα εὖ ποιεῖν δύναμεθα. τοὺς δὲ ἐχθρούς

πάντων μάλιστα χερσὺν μετὰ, οὐ δὲ ταύτης
 τῶς ἐχθ. φίλους μὲν γὰρ πῶς ἀνυπομίσαις ἔχ.
 Τὴν εὐποιὴν ὅταν εὐφραδῆς ὅτι ὁ τὰ πλεῖστα λα
 μβάνων παρὰ σοῦ ἡδίστ' ἀνὼς τάχιστα ἐξ ὁ
 φθαλμῶν σου γένοιτο. ὅτι γὰρ ἂν τις λάβῃ πα
 ρὰ τυράννου ὅδεῖς οὐδὲν ἐαυτοῦ μομίῃ. πρὶν
 ἂν ἔξω τῆς τούτου ἐπικρατείας γένηται. ἐχ
 θροὺς δ' αὖ πῶς ἂν φαίης μάλιστα τὴν τυραν
 μοῖς ἐξιδῆναι χερσὺν αἰ. ὅταν εὐφραδῆς ὅτι ἐχ
 θροὶ αὐτῇ ἴσιν παρταροὶ τυραννοῦμενοι. τοῦ
 τος δὲ μήτε καὶ ἀκτείναν ἅπαντας μήτε
 δευμέναν οἰόντε ἢ. τίμων γὰρ ἔτι ἀρετῆ. ἀλλ' ἐ
 δότα ὅτι ἐχθροὶ ἴσιν. τούτους ἅμα μὲν φυ
 λάττειν αἰ. δὲ καὶ χρῆσθαι δ' αὖ τοῖς ἀναγκάζε
 σθαι. εὐφραδῆς καὶ τοῦτο ὡσιμῶν ἴδεν. ὅτι καὶ
 οὐς τὴν ἡλιτῶν δεδίασι, χαλεπῶς μὲν αὖ
 τοὺς ζῶντας ὁρῶσι. χαλεπῶς δ' ἀφ' ἐκτείνου
 σιν. Ὡς περ γὰρ καὶ οἱ ὅσοι ἀγαθὸς μὲν ἔκ
 φοβηρὸς δὲ μὴ ἀνήκεστον τὴν ποιήσῃ. χαλε
 πῶς μὲν ἂν τις αὐτὸ ἀποκτείνῃ διὰ τὴν ἀ
 ρωτῆ. χαλεπῶς δὲ ζῶντι χρωτὶ εὐλαβούμε
 νος μὴ τὴν ἀνήκεστον ἐν τοῖς κινδύνοις ἐργάσῃ

ται· καὶ τὰλλα βεβλήματα ὅσα χαλεπὰ μέν
 χρήσιμα δὲ εἶναι· ὁμοίως ἅπαντα λυπὰ μὲν
 τοὺς κωκτὺς μέν· λυπὰ δὲ ἀπαλαστομέ-
 ρους· ἐπεὶ δὲ ταῦτα αὐτοῦ ἤκουσε· ὁσι-
 μωρίδης, εἶπεν· Εὐκομῆφι ὦ ἱέρων, μέγα τί
 εἶμαι ἢ τίμη ἢς ὀρεζόμενοι οἱ ἀνθρώποι· πάν-
 τα μὲν πόνον ὑποδύονται· πάντα δὲ κίνδυνον
 ὑπέρμερουσι· ἢ ὑμεῖς ὥς εἰκοιτοσαῦτα πρά-
 γματα ἐχούσης ὅποσα λέγεις τῆς τυραννίδος·
 ὅμως προπετῶς φέρεσθε εἰς αὐτήν· ὅπως τί-
 μασθε· καὶ ὑπερβῶσι μὲν ὑμῖν πάντα πάν-
 τα τὰ προσεπόμενα ἀπροφασίως· περιβλε-
 πώσι δὲ πάντες· ὑπὸ ἀνίστασθαι δ' ἀπὸ τῆς θά-
 κω· ὁδῶν τε παραχωρῶσιν· γεραίρωσιν δὲ
 καὶ λόγοις ἢ ἔργοις πάντες οἱ παρόντες· αἰεὶ
 ὑμᾶς· τοιαῦτα γὰρ ποιῶσιν ὅτι τυράννοι·
 οἱ ἀρχόμενοι· ἢ ἀνὴρ ὅς τινα αἰεὶ τίμωσιν
 τυγχάνουσι· καὶ γάρ μοι δοκεῖ ὦ ἱέρων· τούτῳ
 διαφέρειν ἀπὸ τῆς ἀνὴρ ζῶντος· τῷ τίμῃς ὀρέσ-
 θαι· ἐπεὶ σιτίοις τε καὶ ἡτοῖς καὶ ὑπνοῖς
 ἢ ἀφροδισίοις, πάντα ὁμοίως ἠδυσθαι εἰκοι-
 τα ζῶντος· ἢ δὲ φιλοτιμία οὐτὲρ τοῖς ἀλόγοις

ζῶσις ἐμφύεται, οὐτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις.
 οἷς δ' ἂν ἐμφυῖται μή τις ἢ ἐπ' αἰῶν' ἔρωσ' οὐ
 τοῖς ἴσιμ' ἢ δὲ οἱ πλεονέκων τῶν βοσκημάτων
 διαφέρουσιν. ἄνδρες δὲ ἢ οὐκ ἐπ' ἀνθρώποις
 μόρον μοιζόμενοι. ὥστε ἐμοὶ μέγ' ἐκόντως
 δοκῇ τε ταῦτα πάντα ὑπομένειν. ἂν φέρετε
 πάντα ἐν τῇ τυραννίδι. ἐπεὶ περ τίμασθε
 διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ
 δὲ μία ἀνθρωπίνη κίδορ' ἔχει. καὶ ἐπ' αὐτῇ
 δοκῇ εἶναι. ἢ ἢ περὶ τὰς τίμας εὐφροσύνη.
 Πρὸς ταῦτα δὴ εἰ περὶ ἱερῶν. Ἀλλ' ὅσι
 μωνίδι. καὶ αἱ τίμαι τῶν τυράννων, ὅμοιαι ἐ
 μοὶ δοκούσιν εἶναι. οἷα περ ἐγώ σοι τὰ ἀφρο
 δίσια ὄντα αὐτ' ἀπέδωκα. οὔτε γὰρ αἱ μὴ
 ἐξ ἀντιφίλουτων ὑπουργίαι. χάρι' ἔχουσιν ἐδό
 κουν εἶναι. οὔτε τὰ ἀφροδίσια ταβίσια ἡδέ
 α ἐφαίμετο. ὥσ' αὐτὸς τοίνυν οὐ δὲ αἱ ὑπουρ
 γίαι παρὰ τῶν φοβουμένων, τίμαί εἰσι. πῶς
 γὰρ ἀμφαίμεν. ἢ τοὺς βία ἐξαίετα μέγας θά
 κων, δὲ τὸ τίμαν τοὺς ἀδικούοντας ἐξαι
 ραῖται, ἢ τοὺς ὀδῶν παραχωροῦντας τοῖς
 κρείττοσι, δὲ τὸ τίμαν τοὺς ἀδικούοντας πα

ραχωρῶν καὶ δῶρα γε διδύασιν οἱ ἄλλοι
 τούτοις οὐς μισοῦσι. ἢ ταῦτα ὅταν μάλι
 στα φοβῶμαι. μή τι κακὸν ὑπάρτ' πάσῃσιν.
 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἶμαι δουλείας ἔργα
 ἐκόντως ἀν' ἐμοὶ ζοῖτο. αἱ δὲ τιμαὶ ἔμοιγε δο
 κοῦσιν ἐκ τ' ἐναντίων τούτοις χίρεσθαι. ὅταν
 γὰρ ἄνθρωποι ἄνδρα ἠγιστάμενοι εὐεργετῶν
 ἱκανὸν εἶναι ἢ ἢ ἀπ' αὐτῶν αὐτ' ἀλάσθαι νομί
 σαμ' ἔπειτα τούτου ἀμὰ φόβῳ τε ἔχῃσιν
 ἐπαυροῦν. θεῶν τ' αὐτ' ὡς οἰκτὸν ἐκαστος
 ἀγαθόν. ἐκόντ' ἴε παραχωρῶσι τούτω ὀδῶν.
 ἢ θάκωρ ὑπανίστανται. φίλῳ τ' ἐς τὸ ἢ μὴ
 φοβούμενοι. ἢ γε φανῶσι κοινῆς ἀρετῆς καὶ ἐν
 κργασίας. ἐν κακῷ. ἢ δωρῶσθαι ἐξέλωσιν. οἱ
 αὐτοὶ οὗτοι ἔμοιγε δοκοῦσι τιμᾶν. ἢ τὸν
 ἀληθῶς οἱ ἀντίοι αὐτὰ ὑποურῆσιν. ἢ ὁ τεύ
 των ἀξιούμενος τιμᾶσθαι τῷ ὄντι. ἢ ἔγωγε
 τ' μὲν οὕτω τιμώμενον μακαρίζω. αἰσθ' ἀ
 νομαί γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐπιβουλεύοντα. ἀλλὰ
 φροντίζόμενον μή τι πάθῃ. καὶ ἀφόβως ἢ ἀνε
 πιφθόνως ἢ ἀκινδύνως καὶ ἐν δαίμονος τὸν

βίον διάβοντα· ὁ δὲ τύραννος ὡς ὑπὸ πᾶσι
 ἀνθρώπων καὶ ἀκεκρίμενος δι' ἀδικίαν ἀφ' ἧς
 ἐνῆσκέμ, οὕτως ὡς ἱμεωνίδης ἐὺ ἴδι καὶ μύ-
 κτω ἢ ἡμέραν διάγει· Επεὶ δὲ ταῦτα πάν-
 τα δεικνύσκειν ὁ σιμωνίδης, ἢ πῶς ἔφη ὡς ἱε-
 ρων· ὁ οὕτω ἡμερόν ἐστι τὸ τυραννέμεν, ἢ ὅτι
 οὐδέπω καὶ ἡ ἀπαλάτνη οὕτω μεγάλη κα-
 κού οὐτε σὺ, οὐτε ἄλλος ὅστις πῶς οὕτω ἐκώ-
 ρηται τυραννίδος ἀφ' ἧς ὅς περ ἀνὰ παγκτὴν
 σκῆται· Οἱ ἔφη ὡς ἱμεωνίδης καὶ ταῦτα ἀφ' ἧς
 ὡς αἰὼν ἐστὶν ἡ τυραννίς· ὁ δὲ γὰρ ἀπαλλαγῆ-
 ναι τυραννίδος οὐκ ἐστὶ πῶς γὰρ ἂν τις ἦτο
 ἐξαρκέσειε τύραννος, ἢ χρήματα ἐκτίρω ὅσους
 ἀφ' ἧς· ἢ δούλους ἀρτί παράσχοι ὅσους δὴ
 ἐδέσμευσεν, ἢ ὅσους κατέκταται πῶς ἀνικα-
 νὰς ψυχὰς ἀρτί παράσχοιτο ἀποθαμουμένας·
 Ἀλλὰ περὶ τῶ ἡμῶν σιμωνίδης λυσίτελῃ
 ἀπάξασθαι ἰδί ἔφη ὅτι τυράννω ἔωλε ἐυρί-
 σκω μάλιστα ὅτι λυσίτελῶν ποιῆσαι νόμον
 γὰρ αὐτῷ οὐτε ἔχει οὐτε κατὰ θέαντα κακὰ
 λυσίτελῃ· Καὶ ὁ σιμωνίδης ὑπολαβὼν ἡ πενο-
 ῖ· Ἀλλὰ τὸ μὲν νῦν ὡς ἱερῶν, ἀθύμως ἔχοντε

πρὸς τὴν τυραννίδα, οὐ θαυμάζω ἐπεὶ περ
 ἐπιθυμῶν φιλεῖσθαι ὑπ' ἀμνηστῶν ἐμποι-
 λῶσσι τοῦτο νομίζεις αὐτὴν εἶναι. ἐγὼ μὲν
 τοι ἔχω μοι δοκῶ διδάξαι σωῶς τὸ ἀρχὴν ἔ-
 λεν ἀποκωλύει τὴν φιλεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ πλο-
 ομικτῆρ' ἐστὶ τῆς ιδιότητος· ἐπισκοποῦντ' ὁ αὐτὸς
 εἰ οὕτως ἔχει, μή πως ἐκείνο σκοπῶμεν, εἰ διὰ
 τὸ μέζον δύνασθαι ὁ ἀρχὸν ἢ χαρίζεσθαι,
 πλὴν δύναται ἄμ' ἀμ' ἄμ' τὰ ὅμοια ποιεῖσιν
 ὅτε ιδιώτης ἢ ὁ τύραννος ἐμνείει πότερος,
 μέζω ἀπὸ τῶν ἴσων κτάται χαρὴν· ἄρξομαι
 δέ σοι ἀπὸ τῶν μικροτάτων παραδείγματ'·
 Ἰλῶν γ' ἄρ' ὅταν προσεσάτω τινὰ φιλικῶς
 ὅτε ἀρχὸν ἢ ὁ ιδιώτης ἐμνοῦται, τὸν ἥτις
 πρόσθεσιν μάλλον εὐφραίνει τὸν ἀκούσαν
 ἢ αὐτὸν· ἴσθι δὴ ἐπαινεσάμεν ἄμφω
 ἑκὼν τὸν αὐτὸν, τὸ ποτέρῳ δοκῆς ἐπαινεῖν ἐξί-
 κνῆσθαι μάλλον εὐφροσύνην· βύσας δὲ τὴν
 μισάτω ἑκάτερος, τὴν παρ' ὁποτέρου τὴν
 μέζονος ἂν χάριτος δοκῆς τυγχάνειν· κάμνον
 ἢ θεραπευσάτωσαν, ὁμοίως δ' αὖτε τοῦτο
 σαφές ὅτι αἱ ἀπὸ τῶν δυνατῶν ἰσχυρῶν

πῶς αἰ καὶ χαρὰν ἐμποιοῦσι μέλινῃ. δότω
 σαρδὴν τὰ ἴσα. ὃς ἔν τούτῳ σαφές. ὅτι αἱ αἰ
 πρὸ τ' ἀνατρίτων ἡμίσηται χαρὰν, πλεον
 ἢ ὅλον τὸ παρατρίδιόν τε δῶρημα δύναμι
 ται, ἀντὶ μοι γε δοκῇ ἢ ἐκ θεῶν τιμὴ τις καὶ
 χάρις συμπαρέσθαι ἀνδρὶ ἀρχοντί. μὴ
 γὰρ ὅτι καμύονα ποιεῖ ἄνδρα, ἀνὰ καὶ τ' αὖ,
 τ' τ' τον θρωμετάτω ὅταν ἀρχῇ. ἢ ὅταν ἰδι
 ωτέρῃ. διαλεγόμενοι τε ἀγαθόμεθα. τοῖς
 πρὸς τιμὴν μέμοις μάλλον, ἢ τοῖς ἐκ τοῦ ἴ
 σος ἡμῖν οὔσι. καὶ μὴν παιδικὰ γε ἐμδίς
 δὴ καὶ σὺ μάλιστα κατεμέμψω τὴν τυραμνί
 δα, ἢ κίς αὖ μεν ἱέρως ἀρχοῦτος δυσχεραίνῃ. ἢ
 κίς αὖ δαίσιχος πρὸς ὅς αὖ, τυγχάνει ὁ μιλῶν
 τ' τοῦ υπολοῖζεται. αὐτὸ γὰρ τὸ τιμῆσαι
 μάλιστα συνεπικοσμεῖ. ὡς ἔλεγε μὲν δυσχε
 ρῇ ἀφανίζῃ. τὰ δὲ καλὰ λαμπρότερα ἀμα
 φαίνῃ. ὅπως γε μὴν ἐκ τῶν ἴσων ὑποου
 ρημάτων μεζόνων χαρίτων ὑμῶς τυγχάνε
 τω. πῶς οὐκ ἐπιδείκνυται ὑμῶς ἡλλαπλάσι
 αὖ μὲν διὰ πρᾶτον τ' ὠφελῇ. δύμκαθε. ἡλ
 λαπλάσια δὲ δωρῆσθαι ἔχῃται, ὑμῶς καὶ

ἡλύμαλλον φίλῳ αὐτῷ ἰδίῳ τῷ προσή
 κει. Καὶ οἱ ἱέρων ἐνὺς ὑπὸ λαβῶν, ὅτι νῆ δι
 αέφκ. ὡς ἰμωρίαν. καὶ ἐξῶν ἀποχράμον
 ται οἱ ἀμφρωποὶ, ἡμᾶς ἡλύ πλείῳ τῷ ἰδί
 ῳ τῷ ἀνάγκῃ ἐστὶ πραγματεύεσθαι. πρακτέον
 μέν γε χρήματα δὲ μέλλοιμεν ἐξερδαπᾶ
 ὅσων τὰ δέοντα. ἀναγκασθέν δὲ φυλάσσει
 ὅσα δέεται φυλακῆς. κολασθῆναι δὲ τοὺς ἀδί
 κους. κωλυτέον δὲ τοὺς ὑβρίζοντες ὀλομένους
 καὶ ὅταν γε τάχους καιρὸς παραστῇ. ἢ πῶς
 ἢ κατὰ θάλασσαν ἐξερμαῖσθαι. ὅς κ' ἐπὶ ῥωπεί
 ῳ τῷ ῥαδίου ῥοῦσι. ἐπὶ δὲ μισθοφόρων μὲν
 ἀνδρῶν τυράννων δέ. τούτῳ δὲ βαρύτερον φόρη
 μα δὲ ἐστὶ τῷ ἡλίταις. ὅς γ' τυράννοις ἐπὶ
 σοτίμερος ἀλλὰ πλεονεξίας ἔρκα νομίζουσι
 τούτους ῥέφεσθαι. Πρὸς ταῦτα δὲ πάλιν
 ὅσι μανίδης ἔπω. Ἀλλ' ὅπως μὲν ὅσων
 τῶν τούτῳ ἐπιμελιτέον ὡς ἱέρων, ὅς λέγω, ἐπὶ
 μέλει μέντοι μοι δοκοῦσιν. αἱ μὲν πάνυ
 πρὸς ἔχθραν αἴδν. αἱ δὲ πάνυ διὰ χαρίτων εἶ
 ναι. τὸ μὲν γ' διδάσκον ἅ ἐστι βέλτιστα. καὶ

ἡ κἀνήϊστα ταῦτα ἐξωργαζόμενον ἐπαίνει
 ἢ τιμᾶν. αὐτὴ μὲν ἡ ἐπιμέλεια. διὰ χαρὶ
 ἴσως γίγνεται. τὸ δὲ τ' ἐμδαῶς τί πρὸς οὐκ ἔστι
 ἀποφάντω καὶ ἀναγκαζέειν ἢ ἡμιούν καὶ κο-
 λαζέειν. ταῦτα δὲ ἀνάγκη δι' ἀσχεταίας
 μάλλον γίγνεσθαι. ἐγὼ οὐκ ὀφείμι. ἀνδρὶ ἄρ-
 χοντί, τὸ μὲν ἀναγκασθὲν δώμερον, ἀγνοῖα
 προσκτεῖται ἢ ναὶ κολάζειν. τὸ δὲ τὰ ἄλλα ἀπ-
 διδόμεναι, δι' αὐτὴν ποικιλίαν. ὡς δὲ ταῦτα κα-
 λῶς ἔχει, μαρτυρεῖ τὰ γινόμενα. ἢ γὰρ ὅταν
 χοροὺς ἐμὲν βουλόμεθα ἀγωνίζεσθαι, ἄλλα
 ὁ ἀρχων προστίθεται. ἀθροίζειν δὲ αὐτοὺς πρὸς
 τέτακται χορηγοῖς. ἢ ἄλλοις διδάσκειν. καὶ ἁ-
 μάλλιν προστίθεται τοῖς ἐνδεῶς τι ποιοῦσιν.
 ὁκνῶν ἐνὺς ἐν τούτοις, τὸ μὲν ἐπίχαρι διὰ
 τὸ ἀρχοντος ἐγένετο. τὰ δ' ἀρτίτυπα δι' ἄλ-
 λων. τί οὐκ κωλύει. καὶ τὰ ἄλλα τὰ κωλυτικά
 οὕτως περαινοῦνται. δὴν, ῥηνταί μὲν γὰρ ἅπα-
 σαι αἱ πόλεις. αἱ μὲν κατὰ φυλακὰς. αἱ δὲ κα-
 τὰ μοίρας. αἱ δὲ κατὰ λόχους. ἢ ἄρχοντες τ' ἐφ' ἑ-
 κάσῳ μέρει ἐφωσθήκασιν. ὁκνῶν ἢ τις ἢ τούτοις
 ὡς περ τ' χοροῖς ἄλλα προστίθειν ἢ ἐνοπλίαις

ἢ ἐν ταξίᾳ· ἢ ἱππικῇς ἢ ἀλκίᾳ τῆς ἐν ἄλ
 λέμῳ· ἢ δικαιοσύνης τῆς ἐν τοῖς συμβολαί-
 οις· ἢ κὸς ἢ ταῦτα πάντα διὰ φιλονικίαν ἐν-
 τόνως ἀσκήσθαι· καὶ ναὶ μὰ δία ὁρμῶν τό-
 γε θάττον ὅποι δέοι τιμῆς ὀρεγόμενοι· ἢ χρη-
 ματα θάσσοντες φέροντες, ὅπως τοῦτο καὶ καὶ
 κ· ἢ τὸ πάντων γε χρησιμώτατον· ἢ κίσα δὲ
 εἰς μένον διὰ φιλονικίας πράττεσθαι· ἢ γε-
 ωργία αὐτὴν ἂν, ἢ ἐπιβολὴν, ἢ τίς ἄλλα προς-
 τίθειν κατὰ ρους· ἢ κατὰ κώμας τοῖς καλλι-
 στατῆρσι γῆν ἐξεργάζομενοι· καὶ τοῖς ἐς τοῦ-
 το τῶν ἡλιτ' ἐρρωμένως ῥεπομένοις· ἢ ἡ-
 λα ἂν ἀγαθὰ περαιοῖτο· καὶ γὰρ αἱ πρόσοδοι
 αὐξοιμὲν, ἢ ἡσώφροσύνην ἢ μάλλον συν-
 τὴν ἀσχολίαν συμπαρακαρτέ· ἢ μὴν κακουρ-
 γίαι γε ἡσών τοῖς ἐνεργοῖς ἐμφύονται· ἢ δὲ ἢ
 ἐμπορία ὠφελεῖ τίς πόλιν, τί μὲν ἐνοσ' ἂν· ὅ-
 πλ' εἰς τὸ ποιεῖν, ἢ ἐμποροῦς ἂν, πλεῖ-
 ρος ἐγείροι· ἢ δὲ φανερόν γεροῖτο ὅτι ἢ ὅπως
 δόρτινα ἀλυπτον εὐρίσκω τῇ πόλει· τί μὲν ὡς
 ἢ δ' αὐτὴν ἂν ἢ σκέψισ' ἀργοῖτο· ὡς δὲ συνελθόν-
 τίς φάνηται καὶ κατὰ πάντας ἐμφανέσθαι· ὅτι

ὁ αἰσθὼν τὴν ἰσχυρομένην οὐκ ἀτίμητος ἔσται·
 πολλοὺς ἀνὴρ τοῦτο ἐξορμήσων· ἔρπον ποῖ
 εἶσθαι τὸ σκοπεῖν τί αἰσθὼν· καὶ ὅταν γε πλ
 λοῖς περὶ τῶν φελίων μέλη· ἀνάγκη εὐρί
 σκωδᾶν τε μάλλον καὶ ἐπιμωδᾶν· καὶ δὲ
 φοβῶν ὡς ἱερῶν μὴ ἐμὲ πολλοῖς ἀθλον προτερε
 μένων· ἄλλαι δαπάναι γίνονται ἐν νόησον ὅ
 τὴν ἑστὶν ἐμὲ χρεὺς μάλα λυσίτελεσθαι· καὶ ὅ
 σα ἄνθρωποι ἀθλων ὠνούμενοι· ὁρᾶς ἐν ἱππι
 κῶις καὶ γυμνικῶις καὶ χορηγικῶις ἀγῶσιν, ὡς
 μικρὰ ἀθλα, μεγάλας δαπάνας καὶ πολλοὺς
 πόρους· καὶ ἄλλας ἐπιμελείας ἐξάγειν ἀν
 θρώπων· Καὶ οἱ ἱερῶν καὶ ποῖ· Ἀλλὰ ταῦ
 τα μὲν ὡς ἱμενίδην καλῶσ μοι δοκεῖσ λέ
 γειν· περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τί ἐπιμ
 ῶς μὴ μισθῶναι δι' αὐτοὺς· καὶ λέγεις ὡς φιλί
 αμ κτισσάμερος ἄρχων· οὐδὲν ἐπὶ δέησται
 δορυφόρων· Ναὶ μάλα ἐπεὶ ὡς ἱμενίδης
 δέησται μὲν οὐκ οἶδα· καὶ ὅτι ὡς περ ἐν ἱπ
 ποῖς οὕτω καὶ ἐν ἀνθρώποις τίσιν ἐπὶ δέηται· ὅ
 σω ἂν ἐκπλεᾶται δέοντα ἔχων· τοσούτω ὅ
 βριστοτέρως εἶναι· τοὺς μὲν οὐκ οἶδ' αὖτε, μάλ

λὸν ἀμωφρομίνοι ὁ ἀπὸ τῶν λουφύρων φόβος·
 τῶν δὲ καλοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἀπ' οὐδενὸς ἀμμοι
 δοκῆς τοσαῦτα ὠφελήματα παρασχέει, ὅ-
 σα ἀπὸ τῶν μισθοφόρων. ῥέφει μὲν γὰρ δὴ
 πρὸς καὶ σὺ αὐτοὺς σαυτῷ φύλακας. ἤδη δὲ
 πολλοὶ καὶ λωσπύονται βίᾳ ὑπὸ τῶν λούλων ἀπέ-
 θανον· ἐν οὖν ἐν πρώτῳ τούτῳ. τῶν προσ-
 τεταγμένων τοῖς μισθοφόροις· ὥς πάν-
 των ὁμίας λουφύρους τῶν ἡλιτῶν. ὁμοῦν πα-
 σὶν ἂν τι τοιοῦτον αἰσθάνωνται· γίνονται δὲ πρὸς
 ὡς πάντ' ἐπιστάμεθα· κακοῦργοι ἐν πόλεσι.
 ἢ οὖν καὶ τούτους φυλάττειν ἢ ἐν τῷ ταγμένοι·
 τούτῳ ἐδίδων ὑπ' αὐτῶν ὠφελούμενοι· πρὸς
 δὲ τούτοις καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἐργάταις καὶ κτή-
 ρεσιν, οὗτοι ἂν ἐκότως καὶ θάρσος καὶ ἀσφα-
 λειαν δύραιντο μάλιστα παρέχον· ὁμοίως
 μὲν τοῖς σοῖς ἰδίοις· ὁμοίως δὲ τοῖς ἀμμοι
 τῶν χώρων· ἵκαροί τε μήν ἴσι καὶ σχολήν παρ-
 χάν τοῖς ἡλίταις τῶν ἰδιωτῶν ἐπιμελῆσθαι·
 τὰ ἐπίκαιρα φυλάττοντες· πρὸς δὲ τούτοις καὶ
 ἡλεμίων ἐφόδους κρυφαίας καὶ ἐξαπινάϊας
 τίνες ἐτοιμότεροι· ἢ προαδέσθαι καὶ κωλύσαι

αἱ σοὶ παρέχου· ἢ πᾶσαν τὴν πόλιν τῷ χερσὶ
 τῇ ἡμαθὶς ἢ παραστῆσαι καὶ ἀγοραῖς ἢ λιμέ-
 σι κατασκευασμένην· ὅπλοισι δὲ πότερον τὸ
 ἐκ παλαιότατοις αὐτὴ κατὰ κοσμημένον δὲ
 νύτῃρος ἂν φαίνοιο τοῖς πολυμήτοις, ἢ τῆς πό-
 λεως ὅλης ἐν ὅπλῃ σοὶ οὕσης· προσόδους δὲ
 πόλεως ἂν δοκῇς πλεονάζειν εἶναι ἢ τὰς
 ἰδίας μόνον ἐμερῶς ἔχεις· ἢ τὰ πάντων ἡ-
 λιτῶν μεμηχανημένον εἶναι ἐμερῶς εἶναι· τὸ
 δὲ πάντων καλλίον ἢ μεγαλοπρεπές εἶ-
 ναι νομιζόμενον εἶναι ἐπιτήδευμα· ἄρμα
 τὸ ροφίαν, ποτέρωσ' ἂν δοκῇς μάλλον κοσ-
 μεῖν· ἢ αὐτὸς πλεονάζειν τῶν ἑλλήνων ἄρμα-
 τα ῥέφοις τὴν πέμποις εἶναι τὰς πανηγύδας
 ἢ ἐκ τῆς σῆς πόλεως πλεονάζειν ἰππορό-
 φοι εἶναι· πλεονάζει δ' ἀγωνίζοιτο· νικᾷν δὲ πότε-
 ρα δοκῇς καλλίον εἶναι, ἄρματος ἀρετῇ ἢ πό-
 λεως ἢς προστατεύεις εὐδαιμονία· ἐγὼ μὲν
 γὰρ δὲ προσήκειν φημι ἄνδρὶ τυράννῳ πρὸς
 ἰδιώτας ἀγωνίζεσθαι· νικῶν μὲν γὰρ ἐκείνου
 μάλοιο· ἀλλὰ φθονοῖο· ὥς ἀπὸ πολλῶν οἰκῶν
 τὰς δαψύδας· ποιούμενος· ρικνόμενος δ' ἂν,

παντ μάλιστα καταβῶ. Ἀλλ' εἴω σοι φη
 μὶ ὦ ἱερῶν πρὸς ἄλγος προσάτας πόλων τ'
 αἶψα δ' ἴνα. ὦμ' ἔαρ σὺ ἐυδαιμονεσάτην τ'
 πόλιν ἥς προσάτευς παρέχης ἐὺ ἔση νικῶν
 τῷ καμίσῳ ἢ μεγαλοπρεπείῳ ἐν ἀνθρώ
 ποῖς αἰωρίσματι. ἢ πρῶτον μὲν ἐνθυς κατ' ἐ
 γασμένος ἂν εἴης τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τ' ἀρχομέ
 νων. οὐδ' ἂν σὺ ἐπιθυμῶν τυγχάνῃς ἐπείτα δὲ
 τ' σὴν νίκην δ' ἂν εἴς δ' ἡ ὁ ἀμακρύτων. ἀλλὰ
 πᾶν τ' ἀνθρώποι ὑμνοῖεν ἂν τ' σὴν ἀρετῇ. πε
 ρίβλυπτος δὲ ὦμ' ὅχ' ὑπὸ ἰδίῳ τ' μόνον ἀλλὰ
 ἢ ὑπὸ πολλῶν πόλων αἰσπῶ ἂν. ἢ θαυμα
 σὸς δ' κίθ' αἰ μόμος. ἀλλὰ ἢ δημοσίᾳ παρὰ πᾶ
 σιν ἂν εἴης. ἢ ἐξώκ' μὲν ἂν σοι ἐνέκεν ἀσφαλῆ
 ας. δ' πλ' βούλοιο θεωρήσοι τ' ἡρεῦσθαι. ἐξώκ'
 δ' ἂν αὐτ' μένοντι τ' τὸ πρᾶτ' ἔν. αἰὶ γ' ἂν παρὰ
 σοὶ παρήγυρις εἴη τ' βυλομένων ἐπιδοκρύναι
 εἴ τις τ' σοφὸν ἢ καλὸν ἢ ἀγαθὸν ἔχοι. τ' δὲ, ἢ
 ἐπιθυμουμ' τ' ὑπερέλθ' ἔν. πᾶς δὲ ὁ μὲν παρὼν
 σύμμαχος ἂν εἴη σοι. ὁ δὲ ἀπὼν, ἐπιθυμοίη
 ἂν εἴδ' ἔμσω. ὥστε δ' μόνον φιλοῖο ἂν, ἀλλὰ ἢ
 ἐξώκ' ὑπ' ἀνθρώπων. ἢ τοὺς καλοὺς δ' πρὸς ἀνὰ μὲν

πέρωμεροῦ ὑπ' αὐτ' ἀνέχεσθαι, ἀνσε δέοι.
 Φόβον δὲ οὐκ ἂν, ἔχοις, ἀν' ἄλλοις παρ' ἔχοις
 μή τι πάθος ἐκόμῃς δὲ τοὺς πέρωμεν ἔχοις
 ἐν· ἢ ἐβουλόμην σὺ προροοῦντας θεῶν ἄρ' ἔδδ'
 τίς κίρδυνος ἦν ὁ συμάχους μόνον ἀνὰ ἢ προ
 μάχους ἢ προθύμως ὁρώκοις ἄν· ἢ ἄλλω μὲν
 δουρῶν ἀξιούμενος, ὁ καὶ ἡρώων δὲ ὅτ' αὐτοῦ
 ἐν μὲν δὲ μετὰ δώσας· πάντας μὲν συνχαίρο
 τας ἔχων ἐπὶ τοῖς σόις ἀγαθοῖς· πάντας δὲ
 πρὸ τ' σὼν ἰδίω, ὥς περ τ' ἰδίω μαχομέ
 νος, θεοσαυρούς γε μὴν ἔχοις πάντας τοὺς παρὰ
 τ' φίλοις πλούτους, ἀνὰ θαρρῶν ὡς ἱέρων πλού
 τίς μὲν τοὺς φίλους, σὺ δὲ γ' ὡς πλὴν πῆδ' αὐξέω
 δὲ τ' πόλιν, σὺ δὲ γ' ὡς δύναμιν περιάφης, κτῶ
 δὲ αὐτῇ συμμαχίας νόμιζε δὲ τ' μὲν παρὶ
 λαοὶ οἶκον, τοὺς δὲ φίλους ἐταίρους, τοὺς δὲ φί
 λους τέκνα σε αὐτ'· τοὺς δὲ παῖδας ὅτι περ τ'
 σὴν ψυχὴν, ἢ τούτους πάντας πέρω νικᾷν ἐν
 ποιῶν, ἔαμ γ' τοὺς φίλους κρατῆς ἐν ποιῶν δ'
 μή σοι δύμῳ ἴαι ἀρτέχην οἱ ἡλέμιοι, καὶ ταῦ
 τα πάντα ποιῆς, ἐν ἴσθι πάντων τ' ἐν ἀνθρώ
 ποις κάμῃς, ἢ μακαριώτατον κτῆμα κελί
 σθαι, ἐν δαίμονων γ' ὅφθονισι. Τέλος.

201.
 Χοιρ
 Χου
 48
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

